

PUNJABI

The Spoken Word

By

WILLIAM MARRION BRANHAM

ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਧਾਰਨਤਾ ਅੰਦਰ
ਗੁਪਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਟ

GOD HIDING HIMSELF IN SIMPLICITY, THEN
REVEALING HIMSELF IN THE SAME

17 ਮਾਰਚ 1963

ਜੈਫਰਸਨਵਿਲੇ, ਇੰਡੀਆਨਾ, ਯੂ.ਐਸ. ਏ

These Books are printed and distributed free of cost by the :

WILLIAM BRANHAM GOOD NEWS SOCIETY
Gladys Dauch Memorial Building
PB. No. 5304
No. 13, Subbarayan Nagar I Street,
Kodambakkam, Chennai - 600 024. S.INDIA.
Phone : 2473 0634
Visit us at www.wbgn.org

ਬੋਲਿਆ ਹੋਇਆ ਵਚਨ ਹੀ ਮੂਲ ਬੀਜ ਹੈ

ਮੈਂ ਉਸ ਦਿਨ ਉਹਨਾਂ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਣਾ ਚਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਦਿਨ ਨੂੰ
ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ।"

436 ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੋਹਰਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ, ਜੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਉਤੇ
ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇਗਾ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਉਹ ਹੀ ਹੈ ਜੇ ਇਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਸੇ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ
ਹਾਂ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦੇਵੇ।

437 ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੇਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਪਾਦਰੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਕਹਿਣਗੇ, ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਨੂੰ
ਕੁਝ ਕਹਿਣ ਲਈ ਹੈ; ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਫੇਰ ਅੱਜ ਦੁਬਾਰਾ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਮਿਲੀਏ। ਸਾਡੇ
ਪਾਦਰੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਕਹਿਣਗੇ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੇਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸੰਗਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕੀ ਪਾਦਰੀ ਸਹਿਬ,
ਗੀਤਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਾਦੇ ਛੇ ਵਜੇ ਹੋਵੇਗੀ? [ਭਾਈ ਨੇਵਿਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, "ਸਾਦੇ ਛੇ ਵਜੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗੀ"-
ਸੰਪਾ] ਸਾਦੇ ਛੇ ਵਜੇ। ਅਤੇ ਇਹ ਹੈ ["ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਛੇ ਵਜੇ ਖੁੱਲ੍ਹ ਜਾਵੇਗਾ"] ਗੀਤਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਾਦੇ
ਛੇ ਵਜੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।

438 ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਹੋਈ ਤਾਂ ਅੱਜ ਰਾਤ ਮੈਂ ਸੱਤਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਉੱਤੇ ਬੋਲਾਂਗਾ।
ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਸੋਮਵਾਰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਮੈਂ ਚਿੱਟੇ ਘੋੜੇ ਦੇ ਸਵਾਰ ਬਾਰੇ ਬੋਲਾਂਗਾ। ਮੰਗਲਵਾਰ ਰਾਤ
ਨੂੰ ਕਾਲੇ ਘੋੜੇ ਦੇ ਸਵਾਰ ਬਾਰੇ ਬੋਲਾਂਗਾ। ਬੁੱਧਵਾਰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਮੈਂ ਯਰਦ ਘੋੜੇ ਬਾਰੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ
ਮੈਂ ਲਾਲ ਘੋੜੇ ਦੇ ਸਵਾਰ ਬਾਰੇ ਬੋਲਾਂਗਾ। ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਅਸੀਂ ਛੇਵੀਂ ਚੌਥੀ, ਪੰਜਵੀਂ, ਅਤੇ
ਛੇਵੀਂ ਮੋਹਰ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਾਂਗੇ। ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਅਗਲੇ ਵੀਰਵਾਰ ਦੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਹੋ ਸਕਦਾ
ਹੈ ਚੰਗਾਈ ਸਭਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ।

439 ਹੁਣ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ, ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪਾਨੂੰ ਅਤੇ ਗਿਰਜੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ
ਮਣਿਸਿਆ ਅਰਥਾਤ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦੇਵੇ।

440 ਮੈਂ ਇੱਕ ਪੰਟੇ ਦੀ ਦੇਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ ਕਰ ਦਿਓਗੇ? [ਮੰਡਲੀ
ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, "ਆਪੀਨ"] ਵੇਖੋ ਕਿ ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ
ਕਰਨਾ ਚਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਪ੍ਰੇਤੂ ਵੇਖੋ ਕਿ ਮੈਂ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹਫਤਾ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹਾਂ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਮੈਂ
ਫਿਰ ਬਾਹਰ ਚਲਾ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਥੋਂ ਜਾਵਾਂਗਾ; ਜਿਥੋਂ ਕਿਤੇ ਉਹ
ਮੈਨੂੰ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ, ਮੈਂ ਉਥੋਂ ਚਲਾ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਹਰ ਪਲ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ
ਕਰਨਾ ਚਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸਦੀਪਕਤਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਲਈ ਜਾ ਰਿਹਾਂ ਹਾਂ।

ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦੇਵੇ। ਹੁਣ, ਭਾਈ ਨੇਵਿਲ ਆਓ।

ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਧਾਰਨਤਾ ਅੰਦਰ ਰੁਪਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਟ
GOD HIDING HIMSELF IN SIMPLICITY, THEN
REVEALING HIMSELF IN THE SAME

WILLIAM MARRION BRANHAM

430 ਜਦ ਅਲੀਜ਼ਾ ਉੱਥੇ ਉਸ ਗੁਢਾ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਥੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਪੂਆਂ .ਲਹੂ,ਗਰਜਣਾ, ਬਿਜ਼ਲੀ ਦੀ ਚਮਕ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਾਂਬਾ ਛਿੜਦਾ ਹੈ,ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੇਹਰਿਆਂ ਅਤੇ ਹੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਹੂ ਆਦਿ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਹੈ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਨਥੀ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ।ਉਹ ਤਾਂ ਉਥੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪਿਆ ਰਿਹਾ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਹ ਮੱਧਮ ਅਵਾਜ਼ ਨਾ ਸੁਣ ਲਈ, (ਇਹ ਕੀ ਸੀ?) ਉਸਦਾ ਵਰਨਾਫਿਰ ਉਸਨੇ ਅਪਣੇ ਮੂਰਨੂੰ ਢੱਕ ਲਿਆ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲ ਗਿਆ।ਵੇਖਿਆ, ਕਹ ਹੀ ਉਹ ਸੀ ਜੋ ਉਥੇ ਹੋਇਆ ਸੀ।

431 ਦੋਸਤੋਂ ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਕਿਸੇ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਹੋਣ ਦੀ ਇੱਤਜ਼ਾਰ ਨਾ ਕਰੋ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, "ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਵੱਡੀਆਂ ਜਾਂ ਮਹਾਨ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਅਜਿਹਾ ਆਏਗਾ ਜਦੋਂ ਇਹ ਉਹ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮਹਾਨ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ।" ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਗੱਲ ਸਮਝ ਰਹੇ ਹੋ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਸਮਝੇ? ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ," ਅਹੋ, "ਮਹਾਨ ਵੱਡੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਅਤੇ ਉਹ ਜਦ ਇਹ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੱਡੀ ਮਹਾਨ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ।"

432 ਅਤੇ ਇਹ ਏਨੀ ਦੀਨਤਾ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗੋ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਲਾਂਭੇ ਨੂੰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੋ। ਸਮਝ ਲੱਗੀ? ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਪਿੱਛੇ ਵੇਖੋਗੇ ਅਤੇ ਕਹੋਗੋ, ਠੀਕ ਹੈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ" ਵੇਖਿਆ , ਸਭ ਕੁਝ ਤੁਹਾਡੇ ਠੀਕ ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੇਖ ਨਹੀਂ ਸਕੇ।ਤੁਸੀਂ ਬਸ ਉਸਦੇ ਲਾਗਿਓਂ ਲੰਘਦੇ ਚਲੇ ਗਏ। ਸਮਝੇ, ਇਹ ਇੱਨੀ ਸਾਦਗੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸਮਝੇ? ਵੇਖੋ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਹਾਨਤਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਦਗੀ ਵਿੱਚ ਛੁਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਕੀ ਹੈ? ਇਹ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਪਣੇ ਆਪਨੂੰ ਸਾਦਾ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਧਾਰਨ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

433 ਇੱਕ ਵੱਡਾ, ਮਹਾਨ ਆਦਮੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਦਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਉਸ ਮਹਾਨਤਾ ਨਾਲ ਹੀ ਜੁੜੇ ਰਹਿਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਮਝੇ? ਪ੍ਰੰਤੂ ਤਾਂ ਵੀ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਐਡਾ ਮਹਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦ ਉਹ ਕਾਫੀ ਵੱਡਾ ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨੀਵਾਂ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਆਪ ਨੂੰ ਨਮਰ ਬਣਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

434 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਬੁੱਢੇ ਸੰਤ ਨੇ ਸਿਕਾਗੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਸੀ, "ਉਹ ਆਦਮੀ ਉਥੇ ਆਪਣੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਲਿਖਾਈ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਗਿਆ, ਪਰ ਉਹ ਸਿਰ ਸੁੱਟੀ ਮਾਰ ਖਾ ਕੇ ਹਾਰੇ ਹੋਏ ਮਨੁੱਖ ਵਾਂਗ ਉੱਥੇ ਆ ਗਿਆ।" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਆਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਸੀ ਜੇਕਰ ਉਹ ਜਾਂਦੇ ਸਮੇਂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਜਾਂਦੇ ਸਮੇਂ ਸੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਵੀ ਹੁੰਦਾ।" ਜੀ ਹਾਂ, ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ। ਸਮਝੇ?

435 ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੀਨ ਬਣਾਓ। ਦੀਨ ਬਣੇ ਰਹੋ। ਨਿਰਾਲੇ ਬਣਨ ਦਾ ਯਤਨ ਨਾ ਕਰੋ। ਸਿਰਫ-ਸਿਰਫ ਯਿਸੂ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰੋ। ਸਮਝੇ? ਕਹੋ, " ਪ੍ਰਭੂ, ਜੇ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਔਗੁਣ ਹੈ, ਜੇ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਿਤਾ ਮੈਂ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਹੁੰਦਾ। ਓਹ, ਪ੍ਰਭੂ,

These books are printed & distributed free of cost by the :

WILLIAM BRANHAM GOOD NEWS SOCIETY

Gladys Dauch Memorial Building,
Post Box No. 5304

No. 13, Dr. Subbarayan Nagar I Street,
Kodambakkam, Chennai - 600 024, South India.

Phone : 044-2473 0634
Web : www.wbgn.org

426 ਹੁਣ, ਹੋ ਕਲੀਸਿਆ, ਅੱਜ ਰਾਤ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅੱਗੇ ਜੋ ਸੰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹਨ
ਤੂ ਉਸਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਨਾ ਹੋ ਜਾਣਾ। ਸਮਝੇ? ਉਸ ਦਿਨ ਨੂੰ ਵੇਖੋ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ
ਗਹਿ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਯਾਦ ਰਹੇ ਕਿ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਲਹੂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਇੰਨੀ ਦੂਰ
ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਚੇਤੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਦਾਗਾਂ ਅਤੇ
ਧੌਬਿਆਂ ਨੂੰ ਧੋ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਪਾਪ ਨੇ ਤਾਂ ਕਿਰਮਚੀ ਧੱਬੇ ਬਣਾਏ ਸਨ,
ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧੋ ਕੇ ਬਰਫ ਵਾਗ੍ਰਾਂ ਰਿੱਟੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।
ਤਦ ਸਿੰਘਾਸਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ,
ਮੈਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸੰਪੁਰਨ ਸਿੱਧ ਹੋ ਕੇ ਖੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।

427 ਔਹ, ਮੇਰੇ ਖੁਦਾ, ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਸਿੱਧ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹਾਂ? ਮੈਂ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿੱਧ ਬਣ ਸਕਦਾ
ਹਾਂ? ਕਿਉਂਕਿ ਲਹੂ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਪਰ ਉਸਦਾ ਲਹੂ ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਿੱਚਕਾਰ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ
ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਹੀ ਇਹ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਮੈਂ ਪਾਪੀ ਹਾਂ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ। ਪ੍ਰੰਤੂ
ਲਹੂ ਦੀ ਰਸਾਇਣਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜੋ ਪਾਪ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਿੱਚਕਾਰ ਪਾਈ
ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੀ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੰਗ ਕਾਟ ਦਾ ਪਾਣੀ
ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਪਾਪ ਖਤਮ ਹੋ ਚੁਕੇ ਹਨ। ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੇ ਲਾਗੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੇ,
ਕਿਉਂਕਿ ਉਥੇ ਇੱਕ ਬਲੀਦਾਨ ਹੈ।

428 ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਾਦਾ ਵਰਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਡੀ ਨਿਹਚਾ ਕਿਥੋਂ ਹੈ? ਜਿਵੇਂ ਖੁਦਾ
ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਉਸਦੇ ਵਰਨ ਨੂੰ ਲਓ। ਅਜੇ ਵੀ ਖੁਦਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ
ਸਾਦਗੀ ਵਿੱਚ ਲੁਕਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਦੀਨ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਝੰਡ ਵਿੱਚ ਲੁਕਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਹਨਾਂ
ਹੀ ਕਿਸੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ
ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ
ਹੋ? [ਸੰਗਤ ਆਖਦੀ ਹੈ, "ਆਮੀਨ"-ਸੰਪ]

ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ
ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ
ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਕਲਵਰੀ ਦੇ ਕੁਰਸ ਤੇ ਖੜੀਦਿਆ।

429 ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹੋ? [ਸੰਗਤ ਆਖਦੀ ਹੈ, "ਆਮੀਨ"-ਸੰਪ] ਕੀ ਉਹ
ਨਿਰਾਲਾ ਨਹੀਂ? ["ਆਮੀਨ"] ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਅਤੇ ਭਰੋਸਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਜਿਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਦਿੱਤਾ
ਗਿਆ ਹੈ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਗੇ
ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਦੁਨਿਆਵੀ ਚਮਕ ਦਮਕ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿਓਗੇ। ਜਦ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦਾ ਨੂੰ
ਮਹਾਨਤਾ ਵਿੱਚ ਵੇਖਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਕਿ ਉਸਦੀ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਕਿਨੀ ਦੀਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਤਦ
ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਵੇਖੋਗੇ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੀ ਰਾਹ ਨਹੀਂ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹੋ.....

ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਥਾਰਨਤਾ ਅੰਦਰ ਗੁਪਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਟ GOD HIDING HIMSELF IN SIMPLICITY, THEN REVEALING HIMSELF IN THE SAME

॥੩॥ ਤਾਈ ਨੋਵਿਲ ਜੀ ਤੁਹਾਡਾ ਪੰਨਵਾਦ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦੇਵੇ। ਸ਼ਤ ਸਵੇਰੇ, ਮਿੱਤਰੋ।
ਅੱਜ ਦੀ ਸਵੇਰ ਇਸ ਤੌਰੇ ਦੀ ਸੋਹਣੀ ਬਣਤਰ ਦੇਖ ਕੇ ਅਤੇ ਅੱਜ ਬੜੇ ਚੰਗੇ ਦੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ
ਦੇ ਬੰਚਿਆਂ ਦਾ ਉਸਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣਾ ਵੇਖ ਕੇ ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਫਿਰ ਦੁਬਾਰਾ ਭਵਨ ਦੇ
ਵਿੱਚ ਮੋਜੂਦ ਹੋਣਾ ਵੇਖ ਕੇ ਮੈਂ ਪੂਰੇ ਤੌਰ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਇੱਕ ਖਾਸ ਗੱਲ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ।

2 ਕੱਲ੍ਹ ਜਦ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਆਇਆ ਤੇ ਖੂਬਸੂਰਤ ਇਮਾਰਤ ਵੇਖੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਬੜੇ ਅਚੰਭੇ ਵਿੱਚ ਪੈ
ਗਿਆ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਕਿ ਇਹ ਇੱਨੀ ਸੁੰਦਰ ਬਣੇਗੀ। ਜਦ ਮੈਂ ਇਸ
ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਨਕਸ਼ਾ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਿੱਕਾ ਜਿਹਾ ਕਮਰਾ ਵੇਖਿਆ,
ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸਦਾ ਨਕਸ਼ਾ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਪਰ ਹੁਣ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ
ਸੁੰਦਰ ਇਮਾਰਤ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਇਸ ਸੋਹਣੀ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਲਈ ਅਸੀਂ ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ
ਦਾ ਪੰਨਵਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

3 ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਵਲੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸੁਭਕਾਮਨਾਵਾਂ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਆਪਣੇ
ਬੰਚਿਆਂ ਦੀ ਵਲੋਂ ਵੀ ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਮਸ਼ਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੋਵਾ ਤੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਹਫਤੇ ਦੀ ਮਸੀਹ ਅੱਗੋ
ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸਭਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਥਾਂ ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਬੱਚੇ ਤਾਂ
ਸਮ੍ਰਕਲ ਵਿੱਚ ਹਨ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਕਰਾਉਣੀ ਆਖੀ ਸੀ ਉਹ ਘਰ ਆਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਹੀ
ਉਤਾਰਵਾਲੇ ਸਨ, ਪਰ ਤੁਹਾਡੀ ਯਾਦ ਸਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਕਦੇ ਵੀ ਅਲੱਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਯਾਦ ਜੁਦਾ
ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਿੱਤਰ ਹੋ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਭ ਜਗ੍ਹਾ ਮਿੱਤਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸੰਸਾਂ
ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਪੁਰਾਣੇ ਮਿੱਤਰਾਂ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੀ ਕਵਲ ਹੋ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਮਤਲਬ
ਨਹੀਂ ਕਿ ਕਿਥੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮਿੱਤਰ ਬਣਉਂਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਪੁਰਾਣੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

4 ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਕਿਤੇ ਵੀ ਪ੍ਰੀਮੀਆਂ ਹੋਵਾਂ, ਇਹ ਥਾਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾਂ
ਪਾਂਵਿੱਤਰ ਰਹੇਗਾ। ਤੀਹ ਸਾਲ ਬੀਤੇ ਹਨ ਜਦ ਜਦ ਮੈਂ ਇਸ ਚਿੱਕੜ ਦੇ ਛੱਪੜ ਵਰਗੀ ਥਾਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ
ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਦ ਕਿ ਇਹ ਅਜੇ ਚਿੱਕੜ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਛੱਪੜ ਹੀ ਸੀ। ਇਹ ਕਦੇ ਸਾਰਾ
ਤਲਾਬ ਸੀ। ਇਹੋ ਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿਸੜਕ ਇਸ ਤਲਾਬ ਤੋਂ ਹਟ ਕੇ, ਤੇ ਦੁਆਲੇ - ਦੁਆਲੇ ਹੋ ਕੇ
ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿ ਸੜਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਤਲਾਬ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਜੋ ਕਿ ਇੱਥੇ
ਸੀ। ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਕਮਲ ਦੇ ਫੁੱਲ ਹੋਇਆ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਛੱਪੜਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕੰਮੀਆਂ
ਉਗਦੀਆਂ ਸਨ।

5 ਅਤੇ ਕਮਲ ਦਾ ਫੁੱਲ ਇੱਕ ਅਨੋਖਾ ਫੁੱਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੀਕਿ ਇਹ ਚਿੱਕੜ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਇਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਰਾਹ ਚਿੱਕੜ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਪਾਣੀ ਅਤੇ ਕਮਾਰੇ ਨਾਲ ਭਰੇ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚੋਂ
ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲ ਕੇ ਉਪਰ ਆਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿ ਆਪਣੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦਿਖਾਵੇ।

6 ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ , ਅੱਜ ਦੀ ਸਵੇਰ ਇੱਥੋਂ ਇਹ ਸਭ ਹੋਇਆ ਹੈ । ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਨਿੱਕਾ ਕਮਲ ਦਾ ਫੁੱਲ ਉਤਾਂਹ ਉੱਭਰਿਆ ਤੇ ਆਪਣੇ ਪਰ ਫੈਲਾਏ - ਇਸ ਦੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ-ਛੋਟੀਆਂ ਪੰਖੜੀਆਂ ਖਿੜ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਇਸਨੇ ਘਾਟੀ ਦੇ ਸੋਸਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਤੁਪ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਵਿਖਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਅਜਿਹਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਤੱਕ ਖੜੀ ਰਹੇ । ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਰੇ ਕਿ ਇਹ ਘਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲਈ ਪੂਰਾ ਪੂਰਾ ਸਮਰਪਿਤ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇ ।

7 ਇਸ ਭਵਨ ਨੂੰ 1933 ਵਿੱਚ ਹੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ । ਪ੍ਰੰਤੂ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ , ਅੱਜ ਦੀ ਸਵੇਰ ਸਮਰਪਣ ਦੀ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਸਭਾ ਦੇ ਦੋਗਲ ਇਸਨੂੰ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ- ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਸੀਹ ਪ੍ਰਤੀ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸਮਰਪਣਰਾਹੀਂ ਇਹ ਸਭ ਕਥਾ ਸੰਣਵ ਹੋ ਸਕਿਆ ਹੈ । ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਸਭਨਾਂ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਾਨ ਅਤੇ ਭੇਟਾਂ ਦੇ ਕੇ ਇਸ ਗਿਰਜੇ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਵਾਸਤੇ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਹੈ ।

8 ਮੈਂ ਇਸ ਮੰਡਲੀ ਦੀ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਅਤੇ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਇਸ ਗਿਰਜੇ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਭਾਈਆਂ ਦੀ ਵੱਲ ਬੋਲ ਰਿਹਾਂ ਹਾਂ ਜਿਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ । ਸਾਡੇ ਚੰਗੇ ਭਾਈ, ਭਾਈ ਬੈਂਕਸ ਵੱਡ, ਭਾਈ ਰਾਏ ਗਾਬਰਸਨ ਅਤੇ ਅਨੇਕਾਂ ਦੂਸਰੇ ਭਾਈਆਂ ਨੇ ਮਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਲਗਨ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਭਵਨ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਬਣਿਆ ਹੈ ਮਹੀਨੇ ਲਗਾਏ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਦੇਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਠੀਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੋ ਸਕੇ ।

9 ਜਦ ਮੈਂ ਇਸ ਭਵਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਇਆ ਤੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਪੁਲਪਿਟ ਠੀਕ ਉਸੇ ਹੀ ਢੰਗ ਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਢੰਗ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਮੈਂ ਜੀਵਨ ਤਰ ਚਾਹਿਆ । ਭਾਈ ਵੱਡ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਚਹੁੰਦਾ ਹਾਂ । ਉਹਨਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਆਖਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਬਣਾਵਾਂਗਾ ਪਰ ਬਣਾ ਸੁੰਟਿਆ ।

10 ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਭਵਨ ਨੂੰ ਅਤੇ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇਸਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਹੋਇਆ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਸਰਵਸੋਸ਼ਟ ਹੈ । ਹੁਣ ਇਸ ਵੇਲੇ ਆਪਣੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ , ਸਮਝੇ । ਪ੍ਰੰਤੂ ਖੁਦਾ ਸਭ ਸਮਝਦਾ ਹੈ । ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਰੇ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਰੇ ਸਹਿਯੋਗ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਫਲ ਮਿਲੇ ਅਤੇ ਉਸ ਸਭ ਦਾ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਹ ਇਮਾਰਤ ਬਣੀ ਹੈ , ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਘਰ । ਹੁਣ ਮੈਂ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹਾਂਗਾ ਕਿ ਇਹ ਭਵਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸੋਹਣਾ ਅੰਦਰੋਂ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਸੋਹਣਾ ਬਾਹਰੋਂ ਹੈ ।

11 ਮੇਰੇ ਤਣਵਈਏ ਭਾਈ ਜੂਨੀਅਰ ਵੈਬਰ ਹੁਣਾਂ ਨੇ ਰਾਜ ਮਿਸਤਰੀ ਦਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ । ਕਾਰੀਗਰੀ ਇਨ੍ਹੀਂ ਵਧੀਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸੱਕਦਾ ਸੀ ।

12 ਇੱਕ ਹੋਰ ਭਾਈ ਇੱਥੋਂ ਹੈ , ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਮਿਲਿਆ ਨਹੀਂ ਹਾਂ , ਉਸਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਵਾਜ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਸਾਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਹੈ । ਪ੍ਰੰਤੂ ਮੈਂ ਗੋਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਚਪਟੀ

ਦੇ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਰਨ ਨੂੰ ਬੋਲੇ , ਅਤੇ ਮੱਖੀਆਂ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆ ਗਈਆਂ ਸਨ , ਤਾਂ ਫਿਰ ਕਿਉਂ ਤੁਸੀਂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਲਹੂ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਖਿਡਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਕੀ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਇਸ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਨਾ ਕਰ ਸਕੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਬੋਲੇ ਅਤੇ ਗਲਹਿਰੀਆਂ ਜਾਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇ ?

418 ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰੋ, ਤੁਸੀਂ ਸਾਦਰੀ ਤੋਂ ਠੋਕਰ ਨਾ ਖਾਓ। ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ ਕਿ ਉਹ ਹਾਲੇ ਵੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੀ ਹੈ ਔਹ, ਪ੍ਰਭੂ ! ਮੇਰੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫ ਕਰ ! ਔਹ, ਮੈਂ ਕਿਨਾ ਚਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਰ ਸਕਾਂ

419 ਫਿਰ ਮਰਕੁਸ 11:22, "ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਪਹਾੜ ਨੂੰ ਕਰੋ, ਇੱਥੋਂ ਹਟ ਜਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸੱਕ ਨਾ ਕਰੋ , ਬਲਕਿ ਪ੍ਰਤੀਤ ਕਰੋ ਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੰਗਿਆ ਹੈ , ਉਹ ਹੋ ਜਾਏਗਾ, ਔਹ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੰਗਿਆ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹੋਏ ।"

420 ਔਹ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹਾਲੇ ਤਿੰਨ ਜਾਂ ਚਾਰ ਸਦੇ ਹੋਰ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਪੈਣਾ ਹੈ। ਧੰਨਵਾਦ।

421 ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਧਾਰਨਤਾ ਵਿੱਚ ਛੱਪਾ ਕੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ? ਕਿਤੇ ਨਾ ਕਿਤੇ ਕੁਝ ਗੜਬੜ ਹੈ। ਕਿਤੇ ਨਾ ਕਿਤੇ ਕੁਝ ਗੜਬੜ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕੋਈ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਉਹ ਪ੍ਰਤੀਗਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਝੁਠਲਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵੇਖਿਆ? ਉਹ ਸਾਦਰੀ ਵਿੱਚ ਛੱਪਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਏਨਾ ਸਾਦਾ ਹੈ।

422 ਵਿਦਵਾਨ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹੇ ਲਿਖੇ ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, "ਅਹ, ਇਹ ਔਹ, ਇਹ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੀ ਵਿੰਦਿਆ ਜਾਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਹੈ

423 ਖੁਦਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਲੈ ਜਾ ਕੇ , ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਕੇ ਪਿਛਾਂ ਝਾਤੀ ਮਾਰ ਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿੱਛੇ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਠੀਕ ਠੀਕ ਇਹ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਅੱਜ ਕੀ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕੱਲ ਨੂੰ ਕੀ ਹੋਵੇਗੋ। ਅੱਜ ਵੀ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰੰਗ ਕਾਟ ਅਰਥਾਤ ਲਹੂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਪਾਪ ਖਿੰਡ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਹੜਾ ਇੱਕ ਪਾਪੀ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਸੁੱਧ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਦਮੀ ਖੁਦਾ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿੱਚ ਖੜਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

424 "ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਰਹੋ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਰਨ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਤਾਂ ਤਾਂ ਜੇ ਚਾਰੇ ਮੌਗੇ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਮੇਰੇ ਉਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਹੜੇ ਕੰਮ ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਵੀ ਕਰੇਗਾ।"

425 "ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਉਤੇ ਕਿਸ ਗੱਲ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋ?" ਔਹ, ਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਆਪਣੀ ਵਿਵਸਥਾ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੀ ਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਰਨ ਜਿਹਨਾਂ ਨਈਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਆਇਆ , ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰ ਜਾਂ ਦੇਵਤੇ 'ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ? ਅਤੇ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਉਤੇ ਕਿਉਂ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋ ਜੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ?" ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋ ਗਏ ਸਨ।

ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਦੇ ਵੀ ਪਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਮਨੁੱ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰ ਕੇ ਖੜਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਦਗੀ !

411 ਮੂਸਾ ਜੋ ਕਿ ਬਲਦਾਂ ਅਤੇ ਬੱਕਰਿਆਂ ਦੇ ਲਹੂ ਰੋਠ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਅਧਾਰ ਰੱਖ ਕੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਇਕਗਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸ ਸਧਾਰਨ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਮੂਰਾ ਵਿੱਚ ਪਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸਿੱਧ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਿ ਉਹ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਦਾਸ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਥੋਂ ਉਸਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਫਿਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲ ਕੇ ਆਇਆ, ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਪੂਰਬ ਵੱਲ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ।

412 ਅਤੇ ਹੁਣ, ਯਾਦ ਰਹੋ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੂਸਾ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, " ਜਿਹੜੀ ਲਾਠੀ ਤੇਰੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰਬ ਵੱਲ ਨੂੰ ਵਧਾ ਅਤੇ ਕਰਿ, ਮੱਖੀਆਂ ਆ ਜਾਣ !"

413 ਮੂਸਾ, ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਬੱਕਰਿਆਂ ਅਤੇ ਲੇਲਿਆਂ ਦੇ ਲਹੂ ਥੱਲੇ ਸੀ ਚੱਲ ਕੇ ਉਥੋਂ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਲਾਠੀ ਨੂੰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰਬ ਵੱਲ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਅਤੇ ਬੇਲਿਆ " ਯਹੋਵਾਹ ਇੰਝ ਫਰਮਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਮੱਖੀਆਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਣ!" ਉਸਨੇ ਮੱਖੀਆਂ ਦੇ ਥਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸ਼ਾਣਿਆ ਸੀ ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਸਦੇ ਕਹਿਣ ਤੇ ਮੱਖੀਆਂ ਆ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਪਿਛਾਂਹ ਪਰਤਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਸੀ, ਹੁਣ ਇਸਨੂੰ ਬੇਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਤਦ ਇਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਚਨ ਸੀ। ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਥੁੱਲਾਂ 'ਤੇ ਆਇਆ, ਉਸ ਸਧਾਰਨ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਥੁੱਲਾਂ 'ਤੇ ਆਇਆ ਜੋ ਬਲਦ, ਬਲਦ ਜਾਂ ਬੱਕਰੇ ਦੇ ਲਹੂ ਦੇ ਥੱਲੇ ਸੀ।

414 ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਉੱਥ ਇੱਕ ਹਰੇ ਰੰਗ ਦੀ ਮੱਖੀ ਆ ਗਈ। ਅਗਲੀ ਗੱਲ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਰਗ ਗਾਜ ਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਪੌੜ ਭਾਰ ਦੀਆਂ ਮੱਖੀਆਂ ਭਰ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਕੀ ਸੀ? ਇਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਚਨ ਸੀ, ਜੋ ਮੂਸਾ ਦੁਆਰਾ ਬੇਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਰਚਣਹਾਰੇ ਦਾ ਵਚਨ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਲਹੂ ਦੇ ਥੱਲੇ ਉਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿੱਚ ਖੜਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸ਼ਬਦ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਸਨ।

415. "ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਰਹੋ ਅਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਬਣੀਆਂ ਰਹਿਣ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਚਾਹਜੇ ਮੰਗੋ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।" ਕਲੀਸਿਯਾ ਕਿਥੋਂ ਖੜੀ ਹੋਈ ਹੈ?

416. "ਡੱਡੂ ਹੋ ਜਾਣ !" ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੀ ਡੱਡੂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਦਸ ਢੱਟ ਟੂੰਘਾਈ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਡੱਡੂ ਹੀ ਡੱਡੂ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਕੀ ਸੀ? ਇਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਰਚਣਹਾਰਾ ਸੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਧਾਰਨ ਮਨੁੱਖ ਵਿੱਚ ਲੁਕਾਏ ਹੋਏ ਸੀ।

417. ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਪੁੱਛਣਾ ਚਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਜੇ ਕਿਸੇ ਬਲਦ ਜਾਂ ਬੱਕਰੇ ਦਾ ਲਹੂ ਜੋ ਸਿਰਦ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਢੱਕਦਾ ਹੀ ਸੀ, ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ

ਇਮਾਰਤ ਹੁੰਦਿਆ ਵੀ ਆਵਾਜ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਸਾਰਨ ਤੇ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਬੰਧ ਨਹੀਂ ਬੰਝਿਆ ਹੋਇਆ। ਉਸਦਾ ਛੱਤ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਥੋਂ ਖੜਾ ਹਾਂ, ਸਭ ਜਗ੍ਹਾ ਇੱਕ ਜਿਹੀ ਹੀ ਆਵਾਜ਼ ਹੈ, ਦੇਖਿਆ। ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਕਮਰਾ ਇਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਹੀਕਰ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ; ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਨ ਵਾਸਤੇ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਾਹੇ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਯਕੀਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਹੱਥ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

13. ਹੁਣ, ਸਾਡੇ ਪ੍ਰੰਤੂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਐਸਾ ਭਵਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਉਸਦੀ ਭਗਤੀ ਲੱਗਭੱਗ ਤੀਰ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਜਦ ਅਸੀਂ ਇੱਥੋਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਭਗਤੀ ਜਾਂ ਸੰਗਤੀ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਫਰਸ ਸੀ, ਲੱਕੜੀ ਦਾ ਬੂਰ ਵਿੱਛਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਕੋਇਲੇ ਦੀਆਂ ਅੰਗਰੀਠੀਆਂ ਜਲਾ ਕੇ ਬੈਠਿਆ ਕਰਦੇ ਸਾਂ। ਅਤੇ ਭਾਈ ਵੱਡੇ ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਠੇਕੇਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹਨ ਅਤੇ ਭਾਈ ਰਾਬਰਸਨ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਜਿਸ ਜਗ੍ਹਾ ਫਰਸ ਸੀ ਉਥੇ ਉਹਨਾਂ ਅੰਗਰੀਠੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ ਤੱਕ ਲੱਕੜ ਦੇ ਸਤੀਰਾਂ ਦੇ ਉਤੇ ਰੱਖ ਇੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਬੱਲੀਆਂ ਜਾਂ ਸ਼ਤੀਰਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲੱਗ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਲੱਗ ਭੱਗ ਉਹ ਦੇ ਜਾਂ ਤਿਨ ਢੱਟ ਤੱਕ ਜਲ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਉਹ ਜਲ ਕੇ ਥੱਲੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਡਿੱਗੀਆਂ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਰਦ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੀ ਸੀ ਜਿਹਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਥੰਮੀ ਰੱਖਿਆ। ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਜਲ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਭਵਨ ਦਾ ਸਾਰਾ ਭਰ ਉਸੇ ਤੇ ਟਿਕਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਉਂ ਇਹ ਥੱਲੇ ਨਹੀਂ ਡਿੱਗੀਆਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿਰਦ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਹੀ ਹੱਥ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਫੜੇ ਹੋਏ ਸੀ। ਹੁਣ ਇਹ ਲੋਹੇ ਦੇ ਗਾਡਰਾਂ ਅਤੇ ਸਰੀਆ ਸੀਮੇਂਟ ਨਾਲ ਪੱਕੀ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਦਿੜਤਾ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਪਰਤੀ ਤੇ ਖੜਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

14. ਹੁਣ ਮੈਂ ਸੇਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸਾਡਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਅੰਦਰੋਂ ਵੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਚੰਗ ਬਣਾਈ ਏਂਦੇ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਇੱਨਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰੀਏ ਕਿ ਸਾਡਾ ਅਤੇ ਨਾ ਕੇਵਲ ਇਹ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਇਮਾਰਤ ਹੀ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਆਇਆ ਕਰੀਏ, ਬਲਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਰੇ ਕਿ ਹਰੇਕ ਜਣਾ ਜੋ ਇਸ ਬੁਬਸੂਰਤ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਅਗਿਆ ਕਰੇ, ਸਾਡੇ ਪ੍ਰੰਤੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਗਣਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਇੱਕ ਅੰਦਰ ਵੇਖ ਸਕੇ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਇਹ ਥਾਂ ਪ੍ਰੰਤੂ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਥਾਂ ਬਣੀ ਰਹੇ, ਇਸਦੇ ਲੋਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਲੋਕ ਬਣਨ। ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਮਾਰਤ ਕਿੰਨੀ ਸੋਹਣੀ ਹੈ ਪ੍ਰੰਤੂ ਗਿਰਜੇ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਅਸੀਂ ਜ਼ਜ਼ੂਰ ਹੀ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਘਰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਸੁੰਦਰਤਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੰਤੂ ਦਾ ਘਰ ਬਣਿਆ ਰਹੇਗਾ।

15. ਹੁਣ ਨੀਂਹ ਪੱਥਰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਵੇਲੇ ਜੋ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸਭ ਹੋਈ ਸੀ ਤਾਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਮਹਾਨ ਦਰਸ਼ਨ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਤੇ ਉਹ ਉਸੇ ਸਵੇਰ ਹੀ ਇਹ ਨੀਂਹ ਪੱਥਰ ਤੇ ਲਿਖ ਲਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਸਵੇਰ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ।

16 ਅਤੇ ਕੁਝ ਮਿਟ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਅਚੰਭੇ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਵਿੱਚ ਏਨੀ ਦੇਰੀ ਕਿਉਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ । ਇਸ ਨਵੇਂ ਭਵਨ ਵਿੱਚ ਜਦ ਮੈਂ ਆਇਆ ਤਾਂ ਜੋ ਪਹਿਲਾ ਕੰਮ ਮੈਂ ਕੀਤਾ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਜਵਾਨ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਅਰਤ ਦਾ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ , ਜੋ ਮੇਰੇ ਦਰਤਰ ਵਿੱਚ ਖੜੇ ਸਨ । ਇੱਝ ਹੋਵੇ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਠਹਿਰੇ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਦਿਨ ਦੇ ਵਿਆਹ ਲਈ ਦੁਲਹਨ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਸੀਹ ਦਾ ਇੱਕ ਇਮਾਨਦਾਰ ਸੇਵਕ ਬਣਿਆਂ ਰਹਾਂ ।

17 ਅਤੇ ਹੁਣ ਆਓ ਅਸੀਂ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰੀਏ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਸੀ । ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਗਿਰਜੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸਮਰਪਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸੰਗਤੀ ਅਰੰਭ ਕੀਤੀ ਸੀ - ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਕੇਨੇ ਦਾ ਪੱਥਰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ , ਤਾਂ ਮੈਂ ਮੁੰਡਾ ਜਿਹਾ ਹੀ ਸੀ , ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਸ ਵੇਲੇ ਮੇਰੀ ਉਮਰ ਇੱਕੀ ਬਾਈ ਸਾਲ ਹੋਵੇ , ਜਦ ਅਸਾਂ ਨੀਂ ਪੱਥਰ ਧਰਿਆ ਸੀ । ਮੇਰਾ ਅਜੇ ਵਿਆਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੋਇਆ । ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਇਹ ਚਾਹਿਆ ਕਿ ਮੈਂਇਕ ਐਸੀ ਥਾਂ ਵੇਖਾਂ ਜੋ ਸਹੀ ਤੌਰ ਤੇ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੋਵੇ , ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ... ਜਿਥੇ ਮੈਂਪ੍ਰੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੰਗਤ ਉਸ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕਰਾਂ । ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਸੁੰਦਰ ਭਵਨ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ , ਬਲਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਜੀਵਨ ਹੀ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ।

18 ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਗਿਰਜੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰਪਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀਏ , ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਵਰਨ ਵਿੱਚੋਂ ਪੜ੍ਹਾਂਗੇ । ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਇਸ ਸਵੇਰੇ ਸ਼ੁਭ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਮੈਂ ਅੱਜ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਾਂਗਾ ।

19 ਅਤੇ, ਅੱਜ ਰਾਤ ਮੈਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਦੇ 5ਵੇਂ ਅਧਿਆਏ ਨੂੰ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਕਿ ਸੱਤਾਂ ਕਲੀਸਿਯਾਂ ਦੇ ਯੁੱਗਾਂ ਅਤੇ ਮੋਹਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਲੀ ਕੜੀ ਹੈ । ਅਤੇ ਮੈਂ... ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਲਵਾਂਗੇ....

20 ਸੋਮਵਾਰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਚਿਟੋ ਘੋੜੇ ਦਾ ਸਵਾਰ । ਮੰਗਲਵਾਰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਕਾਲੇ ਘੋੜੇ ਦੇ ਸਵਾਰ ਨੂੰ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਚਾਰੋਂ ਘੋੜਿਆਂ ਦੇ ਸਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਾਂਗੇ । ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਛੇਵੰਂ ਮੋਹਰ ਖੁੱਲਦੀ ਹੈ ।

21 ਅਤੇ ਫਿਰ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਸਵੇਰ ਅਰਥਾਤ ਅਗਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਸਵੇਰ ਜੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੋਈ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਬਿਮਾਰਾਂ ਵਾਸਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਾਂਗੇ ।

22 ਅਤੇ ਫਿਰ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਾਂਗੇ ਪ੍ਰਭੂ ਸੱਤਵੀਂ ਮੋਹਰ ਖੋਲਣ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਮੱਦਦ ਕਰੇ, ਜਿਥੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਹੀ ਆਇਤ ਹੈ । ਜੋ ਬਿਆਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ, "ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਅਧੀ ਕੁ ਪੰਟੇ ਦੀ ਚੁੱਪਚਾਣ ਛਾ ਗਈ ।" ਉਸ ਚੁੱਪ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ।

23 ਇਸ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ । ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਸ਼ਾਇਦ ਅਨੇਕਾਂ ਨੇ ਜੋ ਇਸ ਰਾਤ ਇੱਥੋਂ ਹਨ, ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਵੀ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਸਮਝਣ ਦੀ ਬਹੁਤ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਕੁਝ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ । ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਕਲੀਸਿਯਾਈ ਵਿਚਾਰ ਹਨ ਜੋ ਕਿ

ਇਸ ਪਾਸੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੇਤ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਲਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਉੱਥੋਂ ਇੱਧਰ ਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਪਰਤਣ ਦਾ ਕੋਈ ਰਾਹ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਸੱਚ ਗੱਲ ਹੈ। ਵਾਪਸ ਪਰਤਣ ਲਈ ਉਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਰਾਹ ਨਹੀਂ ਸੀ।ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਸਦੇ ਬਾਦ ਜਦ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਇਹ ਕੀਤਾ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ ਇੱਕ ਲੇਲਾ ਜਾਂ ਭੇਡ ਜਾਂ ਬੱਕਰੀ ਦਾ ਬੱਚਾ ਜਾਂ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਸੀ, ਜਿਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਆਦਮ ਨੇ ਜਾਂ-ਜਾਂ ਹਾਬਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ,ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸ ਖਾਈ ਦੇ ਦੂਸਰੇ ਪਾਸੇ ਲਹੂ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ ਸੀ।

406 ਉਸ ਕਿਨਹੋਂ 'ਤੇ ਉਹ ਖੁਦਾ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ।ਉਹ ਖੁਦਾ ਤੋਂ ਉਤਪਨ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਧਰਤੀ ਦਾ ਵਾਰਸ ਹੈ।ਉਹ ਕੁਦਰਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਮੂੰਹੋਂ ਵਚਨ ਬੋਲ ਕੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ। ਕਿਉਂ? ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਆਪ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਹੈ।ਉਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਉਤਪਨ ਜੋ ਹੋਇਆ ਹੈ।

407 ਪ੍ਰੰਤੂ ਜਦ ਉਸਨੇ ਉਸ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਹ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।ਉਹ ਸੁਭਾਅ ਤੋਂ ਹੀ ਪਾਪੀ ਹੈ।ਉਹ ਸੈਤਾਨ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਅਧੀਨਤਾ ਵਿੱਚ ਹੈ।

408 ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਬਲੀਦਾਨ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕਿ ਰਸਾਇਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਹੂ ਸੀ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਬੈਲ ਅਤੇ ਬੱਕਰੀਆਂ ਦਾ ਲਹੂ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਪਾਪ ਨੂੰ ਢੱਕਦਾ ਹੀ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਉੱਤੇ ਲਾਲ ਦਾਗ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਚਿੱਟੀ ਵਸਤੂ ਨਾਲ ਢੱਕ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਲਾਲ ਦਾਗ ਅਜੇ ਵੀ ਉੱਥੇ ਹੀ ਹੈ।ਦੇਖਿਆ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਉੱਥੇ ਹੀ ਹੈ।

409 ਪ੍ਰੰਤੂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਪਾਪ ਦੇ ਪੱਥੇ ਮਿਟਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਰੰਗ ਕਾਟ ਰੇਠਾਂ ਘੱਲਿਆ।ਇਹ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਲਹੂ ਸੀ।ਤਾਂ ਕਿ ਜਦ ਸਾਡੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨ ਕੇ ਉਸਦੇ ਲਹੂ ਦੇ ਰੰਗ ਕਾਟ ਦੇ ਚਸਪਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਿਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਲੱਭਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ!ਤਾਂ ਪਾਪ ਦਾ ਰੰਗ ਜਾਂ ਪੱਥੇ ਵਿਚੇਲੇ ਦੇ ਲਹੂ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਦੀ ਲੰਘਦੇ ਹੋਏ ਠੀਕ ਉਸ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸੈਤਾਨ ਦੇ ਉਪਰ ਜਾ ਟਿੱਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਦਿਨ ਤੱਕ ਉਸੇ ਉਤੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

410 ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਕੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ?ਉਹ ਪੁੱਤਰ ਫਿਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪਿਤਾ ਦੀ ਸਿੱਧ ਸੰਗਤੀ ਵਿੱਚ ਆ ਕੇ ਉਸ ਖਾਈ ਦੇ ਉਸ ਪਾਸੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਪੁੱਤਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਥੇ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਪ ਦੀ ਕੋਈ ਯਾਦ ਬਾਕੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।ਹੁਣ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪੱਥਾ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।ਉਹ ਆਜ਼ਾਦ ਹੈ।ਹਾਲੇਲੁਯਾਹ ! ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਬਿਲਕੁਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿ ਸਿਆਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਫਿਰ ਸਿਆਰੀ ਸਿਆਹੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵੰਡ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮੂਲ ਤੱਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਦ ਪਾਪ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਢੱਥੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਜਾਂ ਅੰਰਤ ਮਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਲਹੂ ਵਿੱਚ ਢੱਥ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪਾਪ ਦੇ ਸਭ ਲੱਛਣ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਪਾਪ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਣੂ ਵਾਪਸ ਸੈਤਾਨ ਦੇ ਕੋਲ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਦਿਨ ਤੱਕ ਲਈ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਠਹਿਰੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਥੇ ਉਸਦੀ ਅੰਨੰਤ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦਾ ਨਿਯਤ ਸਥਾਨ ਉਸ ਅੱਗ ਦੀ ਝੀਲ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀਟਾ ਜਾਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਮੇਤ ਦੀ ਉਸ ਤ੍ਰੂਧੀ ਖਾਈ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵਾਲੀ ਉਹ ਦਰਾਰ ਨੂੰ ਭਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਆਏ? ਪ੍ਰਮਾਣੂ ਤੋਂ। ਪ੍ਰਮਾਣੂ ਕਿਥੋਂ ਆਏ? ਬਿਜਲੀ ਅਰਥਾਤ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨਿਕਸ ਤੋਂ। ਬਿਜਲੀ ਦੀਆਂ ਲਹਿਰਾਂ ਕਿਥੋਂ ਆਈਆਂ? ਬੁਹਿੰਡ ਜਾਂ ਕੋਸ਼ਿਕ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ।" ਹੁਣ ਵੇਖੋ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੱਭਦੇ ਹੋਏ ਪਿੱਛੇ ਨੂੰ ਚੱਲਦੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਕੈਮਿਸਟ ਅਰਥਾਤ ਰਸਾਇਣ-ਗਿਆਨੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਖੋਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਕਿਤੇ ਜਾ ਕੇ ਰੁੱਕ ਜਾਓਗੇ। ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਇੱਕ ਵਸਤੂ ਹੈ ਅਰ ਰਚਨਾ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਵਸਤੂ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਰਚਨ ਵਾਲਾ ਵੀ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ।

400 ਸੋ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਅਚਾਨਕ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਥੇ 12:30 ਜਾਂ 1:00 ਵਜੇ ਤੱਕ ਐਵੇਂ ਜਾਂ ਅਚਾਨਕ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰੋਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। " ਧਰਮੀ ਆਦਮੀ ਦੇ ਕਦਮ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਹੀ ਉੱਠਦੇ ਹਨ।" ਵੇਖਿਆ? ਇਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਠੀਕ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਸਿਆਹੀ ਦੀ ਬੁੰਦ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਹੈ।

401 ਆਓ, ਅਸੀਂ ਇਸਦੇ ਹੋਰ ਟੁੱਕੜੇ ਕਰਕੇ ਵੇਖੀਏ। ਹੁਣ ਇਸ ਨੂੰ ਤੇੜਦੇ ਹੋਏ ਪਿੱਛੇ ਦੀ ਵੱਲ ਜਾਣ ਨਾਲ ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਜੋ ਅਸੀਂ ਕਹਾਂਗੇ ਅਸੀਂ ਇਸਦੀ ਵੰਡ ਪ੍ਰਮਾਣੂਆਂ ਤੱਕ ਕਾਰਨਾਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਮਾਣੂ ਨੂੰ ਲਿਆ। ਸਮਝ ਲਓ ਕਿ ਮੈਂ 1ੰਸ਼ ਪ੍ਰਮਾਣੂ, 9 ਵਾਰ ਅਤੇ 12 ਵਾਰ ਪ੍ਰਮਾਣੂ ਨੂੰ ਲਿਆ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਬੁੰਦ ਬਣੀ ਸੀ। ਪ੍ਰੇਤ ਜੇ ਉੱਥੇ ਪ੍ਰਮਾਣੂ 11 ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਲਾਲ ਰੰਗ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਜਦਕਿ ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਲਈ ਪ੍ਰਮਾਣੂ 12 ਨੂੰ ਹੀ ਹੋਣਾ ਹੈ।

402 ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਵੰਡਦੇ ਹੋਏ ਅਣੂਆਂ ਨੂੰ ਲਵਾਂਗੇ। ਇਹ ਅਣੂ 9 ਦੀ 6 ਵਾਰ ਜਮਾਂ 4 ਦੀ 3, ਦਾ ਗੁਣਨਫਲ 16 ਦੀ 11 ਅਣੂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ 16 ਦੀ 12 ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਬੋਂਗਣੀ ਰੰਗ ਦੀ ਸਿਆਹੀ ਹੁੰਦੀ। ਸਮਝੇ? ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਵੰਡਦੇ ਹੋਏ ਥੱਲੇ ਤੱਕ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹੋ।

403 ਇਹ ਇਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇਕੜ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਇੱਕ ਸਧਾਰਣ ਸਮਝ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਰਚੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵਸਤੂ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਰਚਨ ਵਾਲਾ ਹੋਣਾ ਹੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਮੂਲ ਵਸਤੂ ਸਿਸਟੀਕਰਤਾ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਆਈ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਈ। ਹੁਣ ਵਿਗਿਆਨ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਮਾਣੂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਉਸਨੂੰ B-ਸੋਲਾਂ, ਬਾਰਾਂ, ਚੰਦਾ ਵਾਰ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਅਰਥਾਤ ਕੋਈ ਵੀ ਗੁਣਾ ਵਿੱਚ ਤੋੜ ਕੇ ਉਸ ਮੂਲ ਪਦਾਰਥ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਹੀ ਇਹ ਬਣਾਇਆ ਸੀ।

404 ਹੁਣ ਉਥੋਂ ਸੁਰੂ ਕਰਕੇ ਥੱਲੇ ਪ੍ਰਮਾਣੂ ਤੱਕ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਦ ਹੀ ਵਿਗਿਆਨ ਇਸਨੂੰ ਢੜਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤਦ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਉਹ ਅਣੂਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਨ, ਤਦ ਉਹ ਇਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਬੇਹਤਰ ਸਮਝ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਦ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਉਹ ਥੱਲੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਸਤੂ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਦ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਰਸਾਇਣ ਤੱਤ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨਕ ਇਸਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਜੁਲਿਆ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ।

405 ਹੁਣ ਵੇਖੋ, ਜਦ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਬਸ ਹੁਣ ਗੱਲ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹਾਂ, ਪ੍ਰੇਤ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਪਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਨਾ ਹੋ ਜਾਣਾ। ਜਦ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਮਹਾਨ ਖਾਈ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ

ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਵਿਚਾਰ ਤਾਂ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਗੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਫਟਕਦੇ। ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਤਾਂ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦੁਆਰਾ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਤਾਂ ਇੱਕਲੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਹੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਮੇਮਨਾ ਹੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਜਿਸਦੇ ਕੋਲ ਅੱਜ ਰਾਤ ਉਹ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੀ ਪੋਥੀ ਹੈ।

24 ਹੁਣ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਬਿਮਾਰਾਂ ਆਦਿ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਸਤਾਵਾਂ ਦਾ ਐਲਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕੁਝ ਦੋਸਤਾਂ ਕੋਲ ਠਹਿਰਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਹਰ ਇੱਕ ਪਲ ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਅਤੇ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਗੁਜਾਰਦਾ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦਰਸ਼ਣ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸੱਤ ਸਵਰਗ ਦੁਤ ਉਡਦੇ ਹੋਏ ਉੱਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਥਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਅਤੇ ਪੱਛਮ ਦੀ ਵੱਲ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਦ ਸਮਝ ਜਾਵੋਗੇ।

25 ਸੋ, ਹੁਣ ਜਦਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੰਗਤੀ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਹੀ ਮਿਟਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਭਵਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੰਗਤੀ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅੰਦਰ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੁੱਲ ਲੈਣਾ ਜਾਂ ਮੁੱਲ ਵੇਚਣਾ ਵਰਗਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸਾਨੂੰ ਇੱਥੋਂ ਭਵਨ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਪਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੇਵਾਦਾਰ ਲੋਕ ਇਸ ਅੰਦਰ ਪੁਸਤਕਾਂ ਆਦਿ ਵੇਰਣੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਲੈਣ ਦੇਣ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਹੋਰ ਥਾਵਾਂ ਬਥੋਰੀਆਂ ਹਨ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਨੂੰ। ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਵਿਉਪਾਰੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਲੈਣ ਦੇਣ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਸ ਥਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਉਪਾਸਨਾ ਦੀ ਥਾਂ, ਪਵਿੱਤਰ ਥਾਂ ਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿੱਚ ਸਮਰਪਿਤ ਹੋਈ ਥਾਂ ਹੀ ਬਣੀ ਰੰਹਿਣ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵਪਾਰੀ ਥਾਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ; ਆਓ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ ਸਮਰਪਿਤ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰ ਦੇਈਏ।

26 ਅਤੇ ਹੁਣ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੁਰਾ ਲੱਗੇ, ਇਹ ਥਾਂ ਮੇਲ ਮਿਲਾਪ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪ੍ਰੇਤ ਉਪਾਸਨਾ ਦੀ ਥਾਂ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਵਾਪੂ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਿਸ ਦਾ ਸੰਘੰਧ ਉਪਾਸਨਾ ਨਾਲ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਅੱਤ ਲੋੜੀਂਦਾ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਸਮਝੇ? ਸਾਨੂੰ ਇੱਥੋਂ ਇਸ ਭਵਨ ਵਿੱਚ ਢਾਲ੍ਹੁ ਪ੍ਰੰਮਣਾ ਨਹੀਨ ਚਾਹੀਦਾ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਭਵਨ ਵਿੱਚ ਭੱਜਣਾ ਨਹੀਨ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਜਾਂ ਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਇਹ ਇੰਨੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਬਾਦ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਸੋ ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਇੱਥੋਂ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਯਕੀਨ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨਵੇਂ ਲੋਕ ਹਨ। ਪਰ ਇਸ ਭਵਨ ਦੇ ਲੋਕ ਤਾਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਭਾਈ ਇਹ ਇਮਾਰਤ ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ

ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਦਿਆਂ ਇਹ ਗੱਲ ਚੇਤੇ ਰੱਖੀਏ ਕਿ ਜਦ ਕਦੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰੀਏ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਨਾ ਕਰੀਏ ਪਰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰੀਏ।

27 ਜੇ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਮਿਲਣਾ ਚਹੁੰਦੇ ਹਾਂ; ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਸਥਾਨ ਹਨ ਜਿਥੇ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪੁੰਜਿਆ ਫਿਰਿਆ ਨਾ ਕਰੋ ਜਿਥੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਹੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਸੁਣ ਸਕੋ; ਅਤੇ ਕੁਝ ਲੋਕ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਨਾ ਜਾਣਦੇ ਹੋਣ ਕਿ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਦੇਖਣ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸੌਰ ਸ਼ਰਧਾ ਪਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਿਰਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੁਰਾ ਲੱਗਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਜੁਲਣ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਨ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਬਾਦ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਘਰ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਪਵਿੱਤਰ ਥਾਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਅਰਾਪਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਹੈ। ਜਦ .. ਤੁਸੀਂ ਬਾਹਰ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੇ ਜਿੰਨੀ ਦੇਰ ਮਰਜ਼ੀ ਗੱਲਾਂ ਕਰੋ; ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਗੱਲਬਾਤ ਠੀਕ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਵੇ। ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਘਰ ਜਾ ਕੇ ਮਿਲੋ। ਹੋਰ ਦੂਸਰੇ ਸਥਾਨਾਂ ਤੇ ਜਾ ਕੇ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰੋ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਜਦ ਤੁਸੀਂ ਭਵਨ ਦੇ ਬੂਹੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਚੁਪ ਸਾਧ ਲਵੋ।

28 ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਭਈ ਉਹ ਮੁੜ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰੋ। ਪਰੋਸ਼ਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬੋਲਦੇ ਬਹੁਤ ਹਾਂ ਪ੍ਰੰਤੂ ਬਹੁਤ ਸੁਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਜਦ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਇਸ ਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰੋ ਉਸਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿੱਚ ਠਹਿਰੇ ਰਹੋ।

29 ਹੁਣ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇਸ ਸਵੇਰ ਇੱਥੇ ਉਹ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਹਾਜ਼ਰ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸੀ ਜਦ ਅਸੀਂ ਤੇਰਾ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਮੇਜਰ ਅਲਿਰਿਚ ਨੇ ਸੰਗੀਤ ਵਜਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤਿੰਨਾਂ ਸਲੀਬਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਖੜਾ ਸਾਂ। ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਆਗਿਆ ਨਾ ਦਿੱਤੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਬੂਹੇ ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ ਭਈ ਵੇਖਣ ਕਿ ਕੋਈ ਜਣਾ ਬੋਲੇ ਨਾ। ਜਦ ਤੁਸੀਂ ਬਾਹਰ ਆਪਣੀ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰ ਲਵੋ। ਤਾਂ ਫਿਰ ਅੰਦਰ ਤੁਸੀਂ ਅੰਦਰ ਆਓ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਰਹਿਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੇਦੀ ਤੇ ਆਓ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਵਕ ਦੁਆ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਵਾਪਿਸ ਆਪਣੇ ਸਥਾਨ ਤੇ ਜਾਓ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਬਾਈਬਿਲ ਖੋਲ ਲਓ। ਤੁਹਾਡਾ ਗੁਆਂਦੀ ਕੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਇਹ ਉਸਦੀ ਜੁਮੇਵਾਰੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਕਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਚਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਕਰੋ, " ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਮਿਲਾਂਗਾ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਪ੍ਰੰਤੂ ਦੀ ਅਰਾਪਨਾ ਕਰਨ ਆਇਆਂ ਹਾਂ।" ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਚਨ ਪੜ੍ਹੋ ਜਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਵਕ ਬੈਠੋ ਰਹੋ।

30 ਅਤੇ ਫਿਰ ਸੰਗੀਤ ਭੈਣ ਗਰਟੀ ਅਤੇ ਭੈਣ ਗਿਬਜ਼ ਸੰਗੀਤ ਵਜਾਉਂਦੀਆਂ ਸਨ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਇਸ ਸਵੇਰ ਭੈਣ ਗਰਟੀ ਇੱਥੇ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ, ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਥੇ ਇਸ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਪਿੱਛੇ ਬੈਠਦੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਪਿਆਨੇ ਉਤੇ ਕੋਮਲ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਸ ਗੀਤ ਦੀ ਧੁਨ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ, " ਉਥੇ ਉਸ ਸਲੀਬ ਉਤੇ ਮੇਰੇ ਮੁਕਤੀਦਾਤੇ ਨੇ

ਗਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਰੰਗ ਕਾਲਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੱਪੜਿਆਂ 'ਤੇ ਪਾਓ ਅਤੇ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰੰਗ ਦੇਵੇਗੀ।

394 ਪ੍ਰੰਤੂ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਵੀ ਬਣਾਈ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਰੰਗ ਕਾਟ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਐਤਾਂ ਕਲੋਰੇਮ ਬਲੀਚ ਅਰਥਾਤ ਰੰਗ ਕਾਟ ਵਰਤਦੀਆਂ ਹੋ। ਠੀਕ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਸ ਸਿਆਹੀ ਦੀ ਇੱਕ ਬੂਦ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਰੰਗ ਕਾਟ ਦੇ ਇੱਕ ਟੱਬ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਸਿਆਹੀ ਦਾ ਕੀ ਬਣਦਾ ਜਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ?ਸਮਝੇ? ਰੰਗ ਕਾਟ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਇਸਦੀ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਰਸਾਇਣਕ ਪਦਾਰਥਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਕੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੇ ਇਸ ਸਿਆਹੀ ਦੇ ਤੁਪਕੇ ਜਾਂ ਬੂਦ ਦਾ ਰੰਗ ਏਨਾ ਉਡਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਸਿਆਹੀ ਦੀ ਬੂਦ ਨੂੰ ਰੰਗ ਕਾਟ ਦੇ ਟੱਬ ਵਿੱਚੋਂ ਲੱਭ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖੋ ਕਿ ਰੰਗ ਕਾਟ ਦਾ ਇੱਕ ਭਾਗ ਪਾਣੀ ਹੈ।

395 ਹੁਣ ਪਾਣੀ ਹਾਈਡ੍ਰੋਜਨ ਅਤੇ ਅਕਸੀਜਨ ਦੇ ਮੇਲ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਹਾਈਡ੍ਰੋਜਨ ਅਤੇ ਆਕਸੀਜਨ ਦੇਨੋਂ ਹੀ ਬਹੁਤ ਭਿਆਨਕ ਧਮਾਕਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਗੈਸਾਂ ਹਨ। ਅਤੇ ਸੜ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਦ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹਾਈਡ੍ਰੋਜਨ ਅਤੇ ਆਕਸੀਜਨ ਰਾਖ ਹੀ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਠੀਕ ਗਲ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਇਹ ਹਨ ਜੋ ਇਹ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਰਸਾਇਣਕ ਰਾਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਕੇਵਲ ਰਸਾਇਣਕ ਸੁਆਹ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕਠਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਦਿੱਓ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਣੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਜਦ ਤੁਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਾਈਡ੍ਰੋਜਨ ਅਤੇ ਆਕਸੀਜਨ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਪ੍ਰਕਰਮ ਚੱਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

396 ਹੁਣ ਆਓ, ਅਸੀਂ ਲਈਏ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਦੀ ਵਿਧੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਰਸਾਇਣਾਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਬੈਠਾ ਹੋਵੇ। ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਇਸ ਲਈ ਚਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਮੈਟ ਅਰਥਾਤ ਰਸਾਇਣਾਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਇਸਨੂੰ ਸੁਣਨਗੇ। ਮੈਂ ਇਸਦੀ ਵਿਧੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਨਿਮਾਣੇ ਜਿਹੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇਗਾ।

397 ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਸਿਆਹੀ ਦੀ ਬੂਦ ਨੂੰ ਰੰਗ ਕਾਟ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਕਾਲਾ ਰੰਗ ਗਾਇਬ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੇ ਵੀ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਲੱਭ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਗਾਇਬ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਦੇਰ ਕਰਦੇ ਨਹੀਂ ਵੇਖ ਸਕਦੇ। ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ? ਹੁਣ, ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਿੱਕਲਦਾ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ? ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਭੱਜ ਟੱਟ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।

398 ਹੁਣ, ਵਿਗਿਆਨ ਕਰੋਗਾ, " ਉਹ ਆਪਣੇ ਮੂਲ ਤੱਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।"

399 ਤੇਜ਼ਾਬ ਕਿੱਥੋਂ ਆਏ ਸਨ? ਵੇਖੋ, ਠੀਕ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, " ਇਹ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਆਏ ਸਨ।" ਠੀਕ ਹੈ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਤੇਜ਼ਾਬ ਗੈਸਾਂ ਤੋਂ ਬਣਿਆ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਗੈਸਾਂ ਕਿੱਥੋਂ ਆਈਆਂ? ਅੱਛਾ ਜੀ, ਅਸੀਂ ਕਹਾਂਗੇ, ਗੈਸਾਂ ਕਣਾਂ ਤੋਂ ਬਣੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਕਣ ਕਿੱਥੋਂ

ਸਭ ਜਗ੍ਹਾ ਅਰਥ ਦੱਸਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਦਾ ਜਾਣਾ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਵਾਪਿਸ ਆ ਕੇ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਇਆ ਜਿਵੇਂ ਖੁਦਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਮਝ ਲੱਗੀ?

388 ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਵੀ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲ ਕੇ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, "ਕਿ ਉਹ ਮਸੀਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਮੈਂ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਪੁਕਾਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਹਾਂ।"

389 ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਉਹੀ ਚੇਲਿਆਂ ਨੇ ਪ੍ਰੰਛਿਆ, " ਫਿਰ ਗ੍ਰੰਥੀ ਕਿਉਂ ਆਖਦੇ ਹਨ ਕਿ , ਵਚਨ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਏਲੀਯਾਹ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਣਾ ਜਰੂਰ ਹੈ? ਵੇਖਿਆ? ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਾਦਗੀ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਿਰਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਦੀ ਲੰਘ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

390 ਆਓ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਹੋਰ ਲੈਣ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਂ ਬੰਦ ਕਰਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਇਹ ਦੱਸਾਂਗਾ ਜਾਂ ਕਰਾਂਗਾ। ਸਮਝੇ? ਵੇਖਿਆ? ਆਓ, ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਅਫਸੋਸ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤਦ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਚਲਾ ਜਾਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਤਦ ਵੇਖੋ। ਮੈਨੂੰ ਅਫਸੋਸ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਥੇ ਇੰਨੀ ਦੇ ਬਿਠਾਈ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਕੁਝ ਹੀ ਪੰਡਿਆਂ ਬਾਦ ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਵਾਪਿਸ ਆਵਾਂਗੇ।

ਵੇਖੋ, ਅਸੀਂ ਸਿਆਹੀ ਦੀ ਇੱਕ ਸਾਦਾ ਜਿਹੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਬੂੰਦ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ।

391 ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਿਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸਵੇਰੇ ਇੱਥੇ ਕਿਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕੱਠੇ ਹੋਏ ਹੋ। ਚਾਰਲੀ, ਨੇਵਿਲ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਖਾਣਾ ਖਾਣਾ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਭੇਜਨ ਬਣਾਇਆ। ਮੈਂ ਸੱਤੋਂ ਕੁਝ ਹੀ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹੈ। ਇਸ ਗਿਰਜੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਉਦੇਸ਼ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

392 ਆਓ, ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸਿਆਹੀ ਦੀ ਸਧਾਰਨ ਜਿਹੀ ਇੱਕ ਬੂੰਦ ਲਈਏ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹੋ? [ਸੰਗਤ ਆਖਦੀ ਹੈ, "ਆਮੀਨ"-ਸੰਪ] ਆਓ, ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸਿਆਹੀ ਦੀ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਜਿਹੀ ਬੂੰਦ ਨੂੰ ਲਈਏ ਅਤੇ ਵੇਖੀਏ। ਇਹ ਕੀ ਹੈ? ਇਹ ਸਿਆਹੀ ਦੀ ਇੱਕ ਬੂੰਦ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਥੋਂ ਆਈ ਹੈ? ਠੀਕ ਹੈ। ਆਓ ਹੁਣ ਇਸ ਸਿਆਹੀ ਦੀ ਇੱਕ ਬੂੰਦ ਨੂੰ ਲਈਏ, ਕਹਿਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕਾਲੀ ਸਿਆਹੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਵੇਖੋ ਕਿ ਇਸ ਸਿਆਹੀ ਦਾ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਬੰਦੀ ਘਰ ਵਿੱਚੋਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਪਿਆ ਲਿਖ ਸੱਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜਾ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਲਿਖੀ ਜਾ ਸੱਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ। ਇਹ ਯੂਹੰਨਾ 3:16 ਲਿਖ ਸੱਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਉਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਮੇਰਾ ਆਤਮਾ ਬਚ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ? ["ਆਮੀਨਾ!"] ਜਾਂ, ਇਹ ਮੇਰੀ ਮੌਤ ਦਾ ਆਗਿਆ ਪੱਤਰ ਲਿਖ ਸੱਕਦੀ ਹੈ। ਸਮਝੇ? ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਨਿਆਂ ਜਾਂ ਅਦਾਖਲਤ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾ ਸੱਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹੈ। ਕੀ ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ? ["ਆਮੀਨਾ!"]

393 ਠੀਕ ਹੈ, ਆਓ ਉਸ ਸਿਆਹੀ ਦੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਬੂੰਦ ਨੂੰ ਵੇਖੀਏ ਭਈ ਉਹ ਕਿਥੋਂ ਆਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਵੇਖੋ, ਇਹ ਸਿਆਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਸਾਇਣਾਂ ਨੂੰ ਸਿਲਾ ਕੇ ਇਸਨੂੰ ਬਣਾਇਆ

ਆਪਣਾ ਬਲੀਦਾਨ ਦਿੱਤਾ।" ਅਤੇ ਜਦ ਤੱਕ ਸਭਾ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਇਹ ਮਿੱਠਾ ਅਤੇ ਕੋਮਲ ਸੰਗਤ ਵਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਗੀਤਾਂ ਦਾ ਆਗੂ ਖੜਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸੰਗਤੀ ਕੋਲੇ ਗੀਤ ਗਵਾਇਆ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੇ ਕੋਈ ਖਾਸ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਗੀਤ ਗਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਵੀ ਗਾਇਆ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਕਦੇ ਵੀ ਚਲਦੀ -ਫਿਰਦੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਗੀਤ ਨਹੀਂ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਗਤ ਲਗਾਤਾਰ ਵੱਜਦਾ ਰੰਹਿਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸੁਣਦਾ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ।

31 ਜਦ ਕੋਈ ਸੇਵਕ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵਿੱਚ ਮਗਨ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਤਰਪੂਰ ਹੋ ਕੇ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ, ਜਾਣ ਲਈ ਭਈ ਤੁਸੀਂ ਸੁਰਗੀ ਬਾਣੀ ਜਰੂਰ ਹੀ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਣ-ਸ਼੍ਰਿਠਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਜਾਓ ਜਿਥੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਰੋਲਾ ਰੱਪਾ ਪੈ ਰਿਗਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਗੜਬੜ ਵਿੱਚ ਪੈ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੁਖੀ ਰੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਇਥੇ ਸੰਗਤੀ ਕਰਨ ਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਚਸ ਬੋਡੀ ਦੇਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹਾਂ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸੰਦਰ-ਸੰਦਰ ਘਰ ਹਨ ਜਿਥੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮਿੱਤਰਾਂ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਘਰ ਲਿਜਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਹ ਪ੍ਰੰਤੂ ਦਾ ਘਰ ਹੈ।

32 ਹੁਣ ਇਥੇ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਭਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਦਾ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜੀ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਮੰਗਣੀ ਹੈ, ਰੋ ਕੇ ਮੰਗਣੀ ਹੈ, ਕਦੇ ਇਹ ਪੀਣ ਵਾਲਾ ਪਾਣੀ ਰੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਕਦੇ ਇਹ ਨਿਰਾ ਧਿਆਨ ਹੀ ਚੁੱਦੇ ਹਨ। ਸੋ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਵਾਸਤੇਇੱਕ ਕਮਰਾ ਵੱਖਰਾ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਠੀਕ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਕਰਾਈ ਰੂਮ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਰੋਣ ਦਾ ਕਮਰਾ। ਦੂਸਰੇ ਲਫਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉਹ ਕਮਰਾ ਹੈ ਜਿਥੇ ਮਾਂਵਾਂ ਆਪਣਿਆ ਬੰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਲਿਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

33 ਹੁਣ ਜਦ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਪੁਲਪਿਟ ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਬੰਚਿਆਂ ਦੇ ਰੋਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ; ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਰੋਣ ਉਤੇ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਹੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਮਸਹ ਬੱਲੇ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਜੇ ਲੋਕ ਇੱਥੇ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਵਰਨ ਸੁਣਨ ਲਈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਬੈਠੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਤੇ ਬੁਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜਰੂਰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਸੋ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਮਾਂਤਾਓ ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚੇ ਰੋਣ ਜਾਂ ਚੀਕਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸੱਕਦੀਆਂ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਦੇ ਨਾ ਕਹਿਣਾ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਮੁੜ ਇੱਥੇ ਕਦੇ ਨਾ ਲੈ ਕੇ ਅਵਾਂਗੀ। ਸਗੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸੱਚੀ ਮਾਂ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਗਿਰਜੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਵੇਗੀ, ਤੇ ਇਹ ਕੰਮ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਰੂਰ ਹੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

34 ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕਮਰਾ ਹੈਗਾ ਜਿਥੋਂ ਤੁਸੀਂ ਭਵਨ ਦੇ ਹਰੇਕ ਕੋਨੇ ਨੂੰ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਅਤੇ ਉਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪੀਕਰ ਵੀ ਲੱਗ ਹੋਇਆ

ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਰਾਹੀਂ ਤੁਸੀਂ ਅਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਲੋੜ ਮੁਤਾਬਕ ਘੱਟ-ਵੱਧ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹੋ; ਉਸ ਕਮਰੇ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਬਾਬੂ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤੇ ਨਾਲੇ ਪਾਣੀ ਆਦਿ ਦਾ ਵੀ ਸਾਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਾਵਾਂ ਦੀ ਸੁਵਿਧਾ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ। ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਕੁਰਸੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਉਥੇ ਬੈਠ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਅਤੇ ਜੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਬਦਲਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਪਵੇ ਤਾਂ ਅੰਜਿਹੀ ਥਾਂ ਵੀ ਹੋਗੀ ਹੈ। ਉਥੇ ਇਹ ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਣੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ।

35 ਫਿਰ ਕਈ ਵਾਰ ਅੰਜਿਹਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅੱਲੂੜ ਉਮਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਤੇ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਵੱਡੇ ਬੱਚੇ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਜਵਾਨ ਬੱਚੇ ਵੀ ਗਿਰਜੇ ਵਿੱਚ ਰੁਕੇ ਫੜਾਉਣਗੇ ਜਾਂ ਇਸ਼ਾਰੇ ਕਰਨਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਜਾਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸਿਆਣੇ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਗਲਤ ਹੈ। ਸਮਝੇ? ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸਭ ਕਰਨ ਲਈ ਇਥੋਂ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਸ ਰੱਖਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਸੱਚਾ ਮਨੁੱਖ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਵਾਸਤੇ ਇੱਕ ਪਰੀਵਾਰ ਖੜਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਮੁੱਢ ਹੀ ਠੀਕ ਬੰਨੇ। ਹੁਣ ਤੋਂ ਹੀ ਠੀਕ ਕੰਮ ਕਰੋ, ਠੀਕ ਚੱਲੋ।

36 ਇਸ ਸਮੇਂ ਇਸ ਭਵਨ ਦੇ ਕੋਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬੰਧ ਖੜੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਜੇ ਅੰਜਿਹਾ ਕੁਝ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਇਹ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਰੋਕਣ। ਅਤੇ ਟਰੱਸਟੀ ਅੱਗੇ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਗਲਤ ਹਰਕਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕਹਿਣ।

37 ਜੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਥਾਂ ਦੇ ਲਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਦਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਠੀਕ ਇਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਤੇ ਬੈਠ ਜਾਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਥੋਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵੀ ਹੈ ਜੋ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਇਥੋਂ ਇਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਸੁਣੋ। ਅਤੇ ਇਹ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਥੋਂ ਸੁਣਨ ਲਈ ਆਏ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਇਥੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਵਚਨ ਸੁਣਨ ਆਏ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਚਨ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਿੰਨਾ ਵੀ ਹੈ ਸਕੇ ਲੋਕ ਸਾਂਤ ਬਣੋ ਰਹਿਣ। ਇਹ ਅੰਜਿਹਾ ਝੁੰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਥੋਂ ਰੋਲਾ ਰੱਧਾ ਜਾਂ ਬਾਤਚੀਤ ਚੱਲਦੀ ਹੋ।

38 ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਅਰਾਪਨਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ -ਇਸੇ ਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਵੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅੰਜਿਹਾ ਹੀ ਹੋਣਾ ਵੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਹੀ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਤੁਸੀਂ ਇਥੋਂ ਹੋ; ਤੁਸੀਂ ਇਥੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਅਰਾਪਨਾ ਕਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਨਾ ਚਹੁੰਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜ਼ੋਰ-ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਜੈ-ਜੈ ਕਾਰ ਕਰਨੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਅੰਜਿਹਾ ਜਰੂਰ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਥੋਂ ਇਸੇ ਲਈ ਆਉਂਦੇ ਹੋ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਨੂੰ ਰੁਕੇ ਫੜਾਉਂਦੇ ਹਿੱਦੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਉਪਾਸਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਕੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਦੂਸਰੇ ਨੂੰ ਵੀ ਉਪਾਸਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਦੇਖਿਆ? ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅੰਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਗਲਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਇਸ ਗਿਰਜੇ, ਇਸ ਭਵਨ ਇਸ ਸੰਗਤੀ ਲਈ ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਬਣਾ ਕੇ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਭਵਨ, ਇਹ ਕਲੀਸਿਯਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਅਤੇ ਵਚਨ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨਾ। ਅਰਾਪਨਾ ਕਰਨਾ। ਇਸੇ ਲਈ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਥੋਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

382 ਉਹ ਕਹੇਗਾ, " ਉਹ ਤਾਂ ਹੋ ਵੀ ਚੁੱਕਾ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ।" ਸਮਝੇ? ਇਹ ਖੁਦਾ ਦਾ ਸਾਦਗੀ ਵਿੱਚ ਛਿੱਪਿਆ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਅੱਗ, ਪ੍ਰਭੂ, ਇਹ ਸੱਚ ਗੱਲ ਹੈ।" ਇਹ ਸਭ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੋ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਿਆ।"

383 ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਉਸਦੀ ਆਮਦ ਦੇ ਸਾਦਾ ਜਿਹੇ ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਨ?

384 ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਆਸ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਜੋ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿੱਚ ਆਈਆਂ ਹਨ ਕਿ ਸੁਰਜ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਹੀ ਡੱਬ ਜਾਵੇਗਾ ਤੇ ਚੰਦ ਆਪਣੀ ਲੋਅ ਨਾ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹੋ ਜਿਹੀਆਂ ਸੱਭੇ ਗੱਲਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਅੱਗ, ਕਾਸ਼ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸਮਾਂ ਹੈਦਾ ... ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਥੇ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਹਨ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕਿਵੇਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਵੀ ਹੋਵੇ ਅਸੀਂ ਜਦ ਇਸ ਹਫ਼ਤੇ ਮੋਹਰਾਂ ਦੇ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਸਬੰਧੀ ਅਧਿਐਨ ਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂ ਇਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਾਂਗੇ। ਸਮਝੇ? ਇਹ ਹੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਵੇਖੋ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਹੈ, ਤਦ ਖੁਦਾ ਦਾ ਦੂਜਾ ਉਹਨਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਨੂੰ ਖੇਲ੍ਹਦੇ ਸਮੇਂ ਇਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇਗਾ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਸੱਤ ਭੇਤ ਭਰੀਆਂ ਗਾਰਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬੰਦ ਹਨ। ਵੇਖਿਆ?

385 ਹੁਣ ਕੀ ਹੈ? ਹੁਣ ਲੋਕ ਇੱਕ ਨਮਰ ਜਿਹੇ ਟੋਲੇ ਦੀ ਸਾਦਾ ਜਿਹੀ ਸਾਦਗੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨ ਸਕਦੇ? ਉਹ ਇਸਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ? ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਸੰਚਾ ਵਚਨ ਜੀਵਤ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਲੋਕ ਇਨ੍ਹੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਪੜ੍ਹੇ ਲਿਖੇ ਤੇ ਚਲਾਕ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਵਚਨ ਦੀ ਸਾਦਾ ਜਿਹੀ ਤਸਵੀਰ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਕਰਨਾ ਮੁਸਕਿਲ ਹੈ। ਉਹ ਵਚਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਹੀ ਅਨੁਵਾਦ ਘੋੜੀਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, " ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।" ਸਮਝੇ? ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

386 ਸੁਣੋ ਕੀ ਮੈਂ ਛੇਤੀ ਨਾਲ ਇਹ ਗੱਲ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਇਥੋਂ ਖੁਦਾ ਸਾਨੂੰ ਜਿਹੜੇ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਵੀ ਗਲਤ ਅਰਥ ਸਮਝ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਟੇਪਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇਗਾ," ਸਿਰਫ ਉਹ ਹੀ ਕਹੋ ਜੋ ਟੇਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਹੀ ਕਹੋ ਜੋ ਦਰਸ਼ਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।" ਹੁਣ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸੁਚੇਤ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਰੂਰ ਹੀ ਕੁਝ ਵੇਖ ਸਕੋਗੇ। ਸਮਝੇ? ਮੈਂ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਅਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਫੜ ਕੇ ਦਿਖਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਮਝੇ? ਸਮਝੇ? ਵੇਖਿਆ? ਤੁਸੀਂ ਹੈ ਉਹ ਇਥੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਅੰਤ ਤੇ ਹਾਂ। ਸਮਝੇ? ਜੀ ਹਾਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ। ਚਲਾਕ, ਸਿੰਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਲੋਕ, ਇਸਨੂੰ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਧਾਰਨ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਜਦ ਸਾਦਗੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਗਿਆਨਵਾਨ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਦੇ ਉਪਰ ਦੀ ਲੰਘ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਮਝੇ?

387 ਅੰਜਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਹੋਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਦਰਸ਼ਨ ਵੇਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ ਕਿ ਮੈਂ ਉਪਰ ਜਾ ਰਿਹਾਂ ਹਾਂ ਜਿਥੋਂ ਮੈਂ ਸ਼ਿਕਾਰ ਖੇਡਣ ਜਾਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਲੋਕ ਇਸ ਤੋਂ ਹੀ ਠੋਕਰ ਖਾ ਗਏ ਸਨ। ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸੇ ਹੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਤੇਜਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਵਾਪਿਸ ਆਇਆ ਮੈਂ ਇਸਦਾ

378 ਜਗ ਸੇਚੋ! ਸਭ ਕੁਝ ਜਿੱਨਾ ਆਮ ਦੰਗ ਨਾਲ ਚੱਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਚੱਲਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਇੱਕ ਕੱਟੜ ਸੰਦੇਸ਼ ਬੀਤ ਚੁੱਕਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ ਉਹ ਇਹ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਲੋਕ ਇਹ ਕਹਿਣਗੇ, "ਇਹ ਸੇਵਕ ਕਿਤੇ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਦੇ ਵਾਪਿਸ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਸਾਇਦ ਉਹ ਸ਼ਿਕਾਰ ਖੇਡਣ ਲਈ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਉਹ ਫਿਰ ਕਦੇ ਵਾਪਿਸ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਅਤੇ ਉਥੋਂ ਫਲਾਣਾ ਆਦਮੀ ਕਿਤੇ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ? ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸ ਜਵਾਨ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਕਿਤੇ ਕਿਸੇ ਨੇ ਚੁੱਕ ਲਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬੇਪਤ ਕਰਕੇ ਸਾਇਦ ਨਦੀ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ।" ਇਸਦੇ ਅੱਧੇ ਹਰ ਇੱਕ ਵਿੱਚੋਂ ਨਜ਼ਿਨਵੇਂ ਅਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਕਿ ਇੱਕ ਕਰੋੜ ਵਿੱਚੋਂ ਸਾਇਦ ਹੀ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਪਤਾ ਲੱਗ ਸਕੇਗਾ; ਸਿਰਫ ਉਸਨੂੰ ਜੋ ਉਸ ਲੜਕੀ ਦਾ ਵਾਕਿਫ ਹੋਵੇਗਾ ਕਹੇਗਾ ਕਿ "ਕੁੜੀ ਦਾ ਕਿਤੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਰਿਹਾ, ਉਹ ਕਿੱਧੇ ਗੁੰਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਕਿਉਂ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ। ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਦੇ ਕਿਤੇ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ ਸੀ।" ਨਹੀਂ।

379 ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, "ਕਬਰਾਂ ਖੂੱਲ ਜਾਣਗੀਆਂ।" ਕਬਰਾਂ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੂੱਲਣਗੀਆਂ? ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਨਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਵੇਖ ਸਕੀਏ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਮੈਂ ਇਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਕੇਵਲ ਇਹ ਲੈਣ ਜਾ ਰਿਹਾਂ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਸ ਖੁਦਾ ਦੀ ਸਾਦਗੀ ਦਿਖਾਉਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਕੈਲਸੀਅਮ, ਪੋਟਾਸ਼ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਜੋ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਉਹ ਤਾਂ ਇੱਕ ਚਮਚਾ ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਕੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਫਿਰ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਿਰਫ ਕਹੇਗਾ ਅਤੇ ਉਠਾਏ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਦੂਜ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਆ ਕੇ ਬੇਲਚਿਆਂ ਨਾਲ ਕਬਰਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਟਣਗੇ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਸੜੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ(ਦੇਹ) ਕੀ ਹੈ? ਸੁਰੂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤਾਂ ਪਾਪ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਨਵੀਂ ਦੇਰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਰੂਪ ਉਤੇ ਉਸੇ ਹੀ ਵਰਗੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਦੇਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਮਝੇ? ਜੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੇਰ ਫਿਰ ਮਿਲੇਗੀ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਮਰ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਸਮਝੇ? ਕੋਈ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, "ਕਬਰਾਂ ਖੂੱਲ ਜਾਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਮੁਰਦੇ ਨਿਕਲ ਆਉਣਗੇ।" ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇਹ ਸੱਚ ਹੋਵੇ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਹ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਖੂੱਲਣਗੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਸਮਝੇ? ਇਹ ਠੀਕ ਗੱਲ ਹੈ। ਸਮਝੇ? ਇਹ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

380 ਇਹ ਸਭ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗੁਪਤ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, " ਉਹ ਰਾਤ ਨੂੰ ਚੋਰ ਦੇ ਵਾਂਗੁੰ ਆਏਗਾ।" ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਇਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ, ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।

381 ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਨਿਆਂ ਆ ਪਵੇਗਾ; ਪਾਪ, ਬਿਮਾਰੀਆਂ, ਬਵਾਂ, ਬਹੁਤ ਜਿਆਦਾ ਵੱਧ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਵੇਲੇ ਲੋਕ ਮੇਤ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰਨਗੇ। ਉਹ ਕਹਿਣਗੇ, "ਪ੍ਰਭੂ ਇਹ ਨਿਆਂ ਸਾਡੇ ਉਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਵੇਂ ਆ ਪਿਆ ਜਦੋਕਿ ਤੂੰ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਠਾਏ ਜਾਣਾ ਹੋਵੇਗਾ?"

39 ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੱਲ ਹੈ, ਜਦ ਸਭਾ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਗਿਰਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲੋਕ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਇੱਥੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਹੀ ਸਭਾ ਦੇ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇੱਕ ਦਮ ਬਾਦ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ।

40 ਅਕਸਰ ਦੁਸਰੀਆਂ ਸਭਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋਰਾਨ ਮੇਰੇ ਉਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਮਸਹ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਰ ਦਰਸ਼ਨ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਥੱਕ ਕੇ ਚੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਬਲੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਮੈਨੂੰ ਘਰ ਪੁੰਜਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਤਦ ਤੱਕ ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਭ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬਕਾ ਸੁੱਟਣ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

41 ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਿਰਜੇ ਵੀ ਦੇਖੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ (ਵੇਦੀ) ਉਤੇ ਵੀ ਭੜ੍ਹੇ ਦਿੱਤੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਉਮਰ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਦੇ ਆਰ ਪਾਰ ਤੱਕ ਇੱਕ ਦੂਏ ਨੂੰ ਹਾਕਾਂ ਮਾਰਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਰਾਤ ਜਾਂ ਇਹ ਜੋ ਵੀ ਸਮਾਂ ਹੈ; ਸਭ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਕਰਨ ਦਾ ਵਹੀਆ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। ਦੇਖਿਆ ?

42 ਜਿਉਂ ਹੀ ਸੰਗਤੀ ਖਤਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਜਗ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਬਾਹਰ ਆ ਜਾਓ। ਜਦ ਤੁਸੀਂ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬਾਹਰ ਆ ਜਾਓ ਅਰ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰੋ ਜਾਂ ਜੋ ਵੀ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਕਰੋ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇ ਤੋਂ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨੀ ਚਹੁੰਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਚਹੁੰਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਘਰ ਜਾਓ ਜਾਂ ਜੇ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਕਰੋ, ਪਰ ਅਰਾਧਨਾ ਭਵਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਾ ਕਰੋ। ਆਓ ਇਸ ਭਵਨ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰੀਏ। ਸਮਝੇ? ਇਹ ਉਸ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜਗ ਹੈ, ਇਹ ਹੀ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਬਿਨਾਂ ਸੱਚ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਜਗਵੇਦੀ ਤੋਂ ਹੀ ਚਾਲ੍ਹ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਗੱਲ ਸਾਡੇ ਸਵਰਗੀ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਭਾਉਂਦੀ ਹੈ।

43 ਅਤੇ ਤਦ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਦਾਨ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਨੇ ਸੁਰੂ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਹੁਣ, ਆਕਸਰ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਸਭ ਇੱਥੇ ਸਾਡੇ ਨਹੀਂ ਹੈਗਾ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਜਦ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਗਿਰਜਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਸੰਗਤੀ ਕੁਝ ਆਕਾਂ ਜਿਹੀ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਦੇ ਨਾ ਹੋਣਾ। ਆਖਿਰ ਇਹ ਉਪਸਨਾ ਦੀ ਥਾਂ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਭਵਨ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਆਤਮਿਕ ਵਰਦਾਨ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸੁਰੂ ਕਰਨ ਲੱਗਣ ਤਾਂ

44 ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦ ਦਾ ਮੈਂ ਇੱਥੋਂ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਲੱਗ-ਅਲੱਗ ਭਾਗਾਂ ਤੋਂ ਲੋਕ ਇੱਥੇ ਆ ਗਏ ਹਨ, ਤਾਂ ਕਿ ਇਸ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਉਹ ਅਪਣਾ ਘਰ ਬਣਾਉਣ। ਮੈਂ ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ, ਕਿ ਮੈਂ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ

45 ਉਸ ਸਵੇਰ ਜਦ ਮੈਂ ਇੱਕ ਨੋਜਵਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਕੋਨੇ ਦਾ ਪੱਥਰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਰੂਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ, ਇਹ ਯਿਸੁ

ਮਸੀਹ ਦੀ ਆਮਦ ਤੱਕ ਖੜਾ ਰਹੇ। ਜਦ ਮੈਂ ਇਹ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਡਾਲਰ ਦੇਣੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਅਕਾਰ ਦੀ ਸੰਗਤੀ ਤੋਂ ਚੰਦਾ ਲਵੇ ਤਾਂ ਤੀਹ ਜਾਂ ਚਾਲੀ ਸੈਂਟ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਸਾਡੀ ਜਰੂਰਤ ਲੱਗਭੱਗ ਕੋਈ ਡੇਢ ਸੌ ਜਾਂ ਦੋ ਸੌ ਡਾਲਰ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ? ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਸਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਨੋਕਰੀ ਕਰ ਰਿਹਾਂ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ। ਮੈਂ ਪਿਛਲੇ ਸਤਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੈਂਟ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲਿਆ, ਬਲਕਿ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸੀ, ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਮੇਰੇ ਜੀਉਂਦੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਤੋਂ ਵਧਿਆ, ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਉਹ ਪਿੱਛੇ ਰੱਖੇ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚੋਂ ਆਇਆ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਲਈ ਲਗਾ ਦਿੱਤਾ।

46 ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਅਤੇ ਅਗੰਮ ਵਾਕ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਕਾਰਾਂ ਦੇ ਗੈਰਜ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੈਤਾਨ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਪੇਖੇ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਰਾਹੀਂ ਖੋਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਦਾਵਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ, ਜਦ ਉਹ ਇੱਥੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਪੈਰ ਤੇ ਸੱਟ ਲੱਗ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਹਰਜਾਨੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਾਡੇ ਇਸ ਭਵਨ ਨੂੰ ਹੱਤ੍ਹ ਲੈਣਾ ਚਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਬੱਧੀ ਇਸ ਥਾਂ ਤੇ ਡਾਟਿਆ ਰਿਹਾ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਹਨਾਂ ਸਭ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ, ਅਤੇ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਉਸਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਹ ਸਥਾਨ ਅੱਜ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਭਵਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸਧੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਸੁੰਦਰ ਗਿਰਜਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖੜਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ।

47 ਇਸ ਥਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਚਨ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਵਚਨ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਾਸੇ ਚੱਕਰ ਲਗਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਦੇ ਥਲੇ ਹਰ ਇੱਕ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਓ ਅਸੀਂ ਇਸਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਸੁਕਰ ਕਰੀਏ।

48 ਅਤੇ ਹੁਣ ਜਦੀਕ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਸਥਾਨ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਆ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਸਾਡੇ ਸਿਰ ਦੇ ਉੱਤੇ ਛੱਡ ਹੈ, ਇੱਕ ਵਪੀਆ ਗਿਰਜਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਬੈਠ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਆਓ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰੀਏ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਲਈ ਵੱਖ ਕਰੀਏ।

49 ਅਤੇ ਭਾਈ ਨੋਵਿਲ, ਸਾਡੇ ਚੰਗੇ ਭਾਈ ਸੱਚੇ ਪਾਸਟਰ ਅਤੇ ਜੀਵਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੇਵਾਦਾਰ ਹਨ। ਇਸ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਜਿੱਨਾ ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਫੜੇ ਹੋਏ ਹੈ। ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਭਲਾ ਮਨੁੱਖ ਹੈ। ਉਹ ਬੋੜਾ ਜਿਹਾ ਡਰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਡਰਦੇ ਹਨ; ਮੇਰੇ ਕਹਿਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਹ ਇਨ੍ਹੇ ਸੱਜਣ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਤੇਜ਼ ਚੁਭਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਜਾਂ "ਬੈਠ ਜਾਓ" ਜਾਂ "ਚੁਪ ਰਹੋ" ਵਰਗੇ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਕਹਿਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਟੋਪਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਪਾਇਆ ਹੈ।

ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਫਲਾਂ ਫਲਾਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਸੀ? ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਏਲੀਜਾਹ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੋਜਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ? ਅਤੇ ਕਹਿਣਗੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਠਾਏ ਜਾਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਸੀ?"

372 ਪਿਸੂ ਕਰੇਗਾ, ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਹੋ ਚੁਕਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋ।" ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਦਗੀ ਵਿੱਚ। ਸਮਝੋ?

373 ਹੁਣ, ਇਸ ਹਫ਼ਤੇ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਗਹਿਰੀਆਂ ਅਤੇ ਅਨੋਖੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਾਂਗੇ ਹੁਣ ਧਿਆਨ ਦਿਓ, ਉਠਾਏ ਜਾਣਾ ਇੱਕ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਥੋੜੇ ਜਿਹੇ ਲੋਕ ਹੀ ਦੁਲਹਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਵਿੱਚ ਸਾਮਿਲ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ

374 ਹੁਣ ਦੇਖੋ ਕਿ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਲੈਂਦੇ ਰਹੇ ਹਨ? ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਸ ਉੱਤੇ ਚਾਰਟ ਬਣਾਏ ਹੋਏ ਹਨ, ਉਹ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਕਰੋੜ ਲੋਕ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਜੇ ਇਹ ਮੈਂਬੇਡਿਸਟ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬੇਡਿਸਟ ਉਠਾਏ ਜਾਣਗੇ; ਜੇਕਰ ਉਹ ਪੈਂਟੀਕਾਸਟਲ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਪੈਂਟੀਕਾਸਟਲ ਰੈਪਚਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣਗੇ ਉਹ ਲੋਕ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਣਗੇ।

375 ਉਠਾਇਆ ਜਾਣਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੈਫਰਸਨਵਿਲੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਸ ਇੱਕ ਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਉਠਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਅਲੋਪ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਉਹ ਕਹਿਣਗੇ "ਠੀਕ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ...." ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਸ ਥੰਦੇ ਦੇ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਬਖਰ ਬਾਬੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਕੋਈ ਇੱਕ ਥੰਦਾ ਜੋਰਿਆ ਵਿੱਚੋਂ ਗਾਇਬ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਮਝੋ? ਕੋਈ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਅਫਰੀਕਾ ਵਿੱਚੋਂ ਗਾਇਬ ਹੋ ਜਾਏ। ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਕਹਾਂਗੇ, ਕਿ ਪੰਜ ਸੌ ਆਦਮੀ ਜੀਉਂਦੇ ਹੋ ਕੇ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਉਠਾ ਲੇਣੇ ਜਾਣਗੇ। ਹੁਣ ਵੇਖੋ, ਇਨ੍ਹੇ ਲੋਕ ਤਾਂ ਕੋਈ ਕਲੀਸਿਯਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਦੁਲਹਨ ਹੈ ਜੋ ਬਦਲ ਕੇ ਉਠਾ ਲਈ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਕਲੀਸਿਯਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਦੁਲਹਨ ਹੈ। ਸਮਝੋ?

376 ਕਲੀਸਿਯਾ ਵਿੱਚੋਂ ਤਾਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਲੋਕ ਜੀ ਉੱਠਣਗੇ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਹ ਦੂਸਰੀ ਕਿਆਮਤ ਵਿੱਚ ਜੀ ਉੱਠਣਗੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, "ਅਤੇ ਜਦ ਤੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਪੂਰਾ ਨਾ ਹੋ ਗਿਆ ਤਦ ਤੱਕ ਬਾਬੀ ਦੇ ਮੁਰਦੇ ਜੀ ਨਾ ਉੱਠੋ।" ਸਮਝੋ?

377 ਪਰ ਦੁਲਹਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜੇ ਪੰਜ ਸੌ ਮਨੁੱਖ ਇਸ ਵੇਲੇ ਪਰਤੀ ਤੋਂ ਉਠਾ ਲਏ ਜਾਣ ਤਾਂ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗਾ। ਧਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ," ਦੋ ਜਣੇ ਬਿਸਤਰੇ ਤੇ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਲੈ ਲਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਦੂਸਰੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿਆਂਗਾ।" ਇਹ ਰਾਤ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। "ਦੋ ਜਣੇ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੇ" ਇਹ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਦੂਸਰੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਦਿਨ ਹੋਵੇਗਾ।" ਦੋ ਜਣੇ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਲੈ ਲਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿਆਂਗਾ।" ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨੂੰ ਹੋ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਵਾਲਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਤੂੰ ਮਰ ਕੇ ਜੀ ਉਠੋਂਗਾ। ਤੂੰ ਮਸੀਹ ਹੈ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਸਿੰਘਾਸਣ 'ਤੇ ਬੈਠੇਗਾ। ਹੁਣ ਕਿਉਂ ਗ੍ਰੰਥੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਡੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪਵਿੱਤਰ ਲਿਖਤਾਂ ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਲਿਖਤਾਂ ਸਾਫ਼ ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਏਲੀਜਾਹ ਆਏਗਾ। "ਜੀ ਹਾਂ। ਸਮਝੇ?"

367 ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, " ਉਹ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਤੁਸਾਂ ਉਸਨੂੰ ਨਾ ਜਾਣਿਆ।" ਚੋਲਿਆ ਨੇ ਪ੍ਰੰਛਿਆ। ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸ ਕਿ ਉਹ ਕੋਣ ਸੀ?"

368 ਇਥੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਥੋੜੀ ਠੇਸ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਮੇਰਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਅਗਲੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਮਿਟ ਲਈ ਅੰਜਿਹਾ ਹੀ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪੱਕੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਜਾਓ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹੋ? [ਸੰਗਤ ਅਖਦੀ ਹੈ, " ਅਮੀਨ"-ਸੰਪਾ]

369 ਵੇਖੋ! "ਕਿਉਂ?" ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਜੋ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਚੱਲੇ ਸਨ, ਪ੍ਰੰਛਿਆ, ਲਿਖਤਾਂ ਫਿਰ ਕਿਉਂ, ਇਹ ਕੰਹਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਏਲੀਜਾਹ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਣਾ ਜਰੂਰ ਹੈ?" ਅਤੇ ਇਹ ਲੋਕ ਉਹ ਸਨ ਜੋ ਯੂਹੰਨਾ ਰਾਹੀਂ ਤੋਥਾ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਜਗ ਜਿੰਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ। ਜਿਹੜੇ ਚੇਲੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਚੱਲੇ ਸਨ, ਉਹ ਹੀ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਇਹ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਕਿ, " ਫਿਰ ਗ੍ਰੰਥੀ ਕਿਉਂ ਇਹ ਕਰਿੰਦੇ ਹਨ, ਲਿਖਤਾਂ ਕਿਉਂ ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਏਲੀਜਾਹ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਣਾ ਜਰੂਰ ਹੈ; ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਸੁਧਾਰ ਕਰੇਗਾ?" ਵੇਖਿਆ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਗਏ ਮੇਰੇ ਕਹਿਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਕੀ ਹੈ? ਯਿਸੂ ਨੇ ਲੱਗਭੱਗ ਅੱਪੀ ਦਰਜਨ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਨ੍ਹੇ ਹੀ ਲੋਕ ਉਸ ਸਮੇਂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਨ। ਸਮਝੇ? ਕੇਵਲ ਇਨ੍ਹੇ ਹੀ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਉਸਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਦੀ ਆਸ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਬੱਸ ਇਨ੍ਹੇ ਹੀ ਲੋਕ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਣਣ ਦੇ ਲਈ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਸਨ।

370 ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, " ਉਹ ਤਾਂ ਆ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਸਨੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹਨਾਂ ਹੀ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਵਚਨ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਰੇਗਾ। ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਿਆ ਜਿਹਨਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹਨਾਂ ਹੀ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਵਚਨ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਰੇਗਾ। ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਰਨਗੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਆ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ।"

371 ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਤਿਆਰ ਹੋ? ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਥੋੜੀ ਜਿਹੀ ਸਟੱ ਮਾਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਉਠਾਏ ਜਾਣਾ ਬਿਲਕੁਲ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਾਦਗੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਠੀਕ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਦ ਤੱਕ ਉਠਾਏ ਜਾਣਾ ਇਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਵੀ ਇਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕੇਗਾ। ਹੁਣ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਉਖੜ ਨਾ ਜਾਣਾ, ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਜਗ ਰਹੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ। ਯਕੀਨ ਮੈਂ ਅਪਣੀ ਗੱਲ ਖਤਮ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਉਠਾਏ ਜਾਣਾ ਇਨ੍ਹੋਂ ਸਾਦਾ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਨਿਆਂ ਆ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਵੇਖਣਗੇ, ਅਤੇ ਕਹਿਣਗੇ," ਕੀ ਇਸ

50 ਪੰਤੂ ਅੰਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਅੰਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਸੋ ਮੈਂ ਚਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਤੁਸੀਂ ਸਮਝੋ। ਦੇਖੋ, ਇਹ ਸਭ ਟੇਪ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਹਰੇਕ ਡੀਕਨ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ ਦੀ ਥਾਂ ਤੇ ਖੜਾ ਰਹੇ ਅਤੇ ਯਾਦ ਰਹੇ ਕਿ ਉਸ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਆਗਿਆ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਸਮਝੇ? ਹਰ ਇੱਕ ਟਰੱਸਟੀ ਨੇ ਵੀ ਅੰਜਿਹਾ ਹੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਣਾ ਹੈ

51 ਪਾਦਰੀ ਦਾ ਕੰਮ ਇਹ ਸਭ ਕਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਕੰਮ ਤਾਂ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਦਾ ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੰਮ ਤਾਂ ਡੀਕਨਾਂ ਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੰਗਤੀ ਦੇ ਪੁਲਿਸ ਮੈਨ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਨੋਜਵਾਨ ਜੋੜੇ ਗਿਰਜੇ ਦੇ ਬਾਹਰ ਖੜੇ ਹੋ ਕੇ ਗੱਡੀ ਆਦਿ ਦਾ ਹਾਰਨ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਸੰਗਤੀਆਂ ਦੇ ਦੋਰਾਨ ਅੰਜਿਹਾ ਹੀ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਅਕਸਰ ਅੰਜਿਹਾ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬਾਹਰ ਜਾ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅੰਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕੋ। ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਮਾਂ ਆਪਣੀ ਲੜਕੀ ਨੂੰ ਇਥੋਂ ਗਿਰਜੇ ਵਿੱਚ ਭੇਜੇ ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਆਵਾਰਾਗਰਦ ਮੁੰਡੇ ਨਾਲ ਬੈਠ ਕੇ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲੱਗੇ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਸੌਂਚ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਗਿਰਜੇ ਵਿੱਚ ਹੈ; ਡੀਕਨ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਸਭ ਦੇਖੋ, ਅਤੇ ਅੰਜਿਹੀ ਲੜਕੀ ਨੂੰ ਕਰੋ ਕਿ, " ਜਾਂ ਤਾਂ ਤੂੰ ਗਿਰਜੇ ਵਿੱਚ ਆ ਕੇ ਬੈਠ ਜਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾ ਕੇ ਤੇਰੀ ਮਾਂ ਦੇ ਘਰ ਛੱਡ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ।" ਸਮਝੇ? ਤੁਹਾਨੂੰ ਅੰਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

52 ਚੇਤੇ ਰੱਖੋ, ਪਿਆਰ ਸਦਾ ਸੁਧਾਰਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੱਚਾ ਪਿਆਰ ਸੁਧਾਰਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਖੜੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਮਾਂਵਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਛੋਟੇ ਬੋਚਿਆਂ ਲਈ ਉੱਥੋਂ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਵੱਡੇ ਬੱਚੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਭਵਨ ਵਿੱਚ ਦੋਨਾਂ ਭੱਜਣਾ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਮਝ ਗਏ? ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਲਗਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਵਨ ਵਿੱਚ ਗੱਲਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ - ਭਵਨ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਗੱਲਬਾਤ ਹੀ ਨਹੀਂ ਚੱਲਦੀ ਰਹਿਣੀ ਚਹੀਦੀ। ਸਮਝੇ? ਤੁਸੀਂ ਅੰਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰੋ। ਇਹ ਗਲਤ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

53 ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, " ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ, ਮੇਰਾ ਘਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦਾ ਘਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਜਾਤੀ ਜਾਤੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦਾ ਘਰ ਸਦਾਵੇਗਾ।" ਅਤੇ ਜਦ ਲੋਕ ਉੱਥੋਂ ਖਰੀਦ ਵੇਚ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕੋੜੇ ਮਾਰੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਭਵਨ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੌਂਢਿਆ ਅਤੇ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸੱਚ ਵਿੱਚ ਹੀ ਇਸ ਭਵਨ ਵਿੱਚ ਅੰਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਚਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਸੋ ਆਓ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨਾਂ ਨੂੰ, ਆਪਣਾ ਗਿਰਜਾ, ਆਪਣੇ ਕੰਮ, ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰੀਏ।

54 ਹੁਣ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੀਏ, ਮੈਂ ਕੁਝ ਹਵਾਲੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਇਸ ਦਾ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਨਾ ਦੂਸਰੀ ਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦਾ ਅਸਲੀ ਸਮਰਪਣ ਜਾਂ ਮਣਸਣਾਂ ਤਾਂ ਤੀਹ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੁਣ

ਜਦਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਚਨ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕੁਝ ਮਿਟਾਂ ਲਈ ਇਸ ਵਚਨ ਤੇ ਬੋਲਦੇ ਹਾਂ , ਤਾਂ ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਰਕਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਦੇਵੇਗਾ ।

55 ਅਤੇ ਹੁਣ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੱਲ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਦੱਸਣਾ ਚਹੁੰਦਾ ਸੀ । ਜੀ ਹਾਂ । ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹਾਂ , ਉਸਦੇ ਲਈ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਮਰਾ ਹੈ , ਤਾਂ ਕਿ ਜੋ ਕੋਈ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਕਰਨਾ ਚਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਕਰ ਸਕੇ । ਉਥੋਂ ਪਲੱਗ ਆਦਿ ਦਾ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸਭ ਕੁਝ ਦਾ ਖਾਸ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਅਵਾਜ਼ ਸਿੱਧੀ ਮੁੱਖ ਮਾਈਕ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ।

ਉਥੋਂ ਬਹੁਤਿਸਮੇਂ ਲਈ ਕੱਪੜੇ ਹੈਂਗੇ ਹਨ , ਕਮਰੇ ਹੈਂਗੇ ਹਨ , ਹਰ ਚੀਜ਼ ਬਹੁਤਿਸਮੇਂ ਦੀ ਸੋਵਾ ਲਈ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ।

56 ਅਤੇ ਇੱਕ ਗੱਲ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਕਹਿਣਾ ਚਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਗੀ ਮੇਰੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਬੁਰਾ ਮੰਨਿਆ ਹੈ , ਕਿ ਮੈਂ ਗਿਰਜੇ ਵਿੱਚ ਸਲੀਬ ਲਗਾਈ ਹੋਈ ਹੈ- ਉਹ ਲੋਕ ਜਿਹੜੇ ਸੱਚੀ ਹੀ ਵਚਨ ਤੋਂ ਅਨਜਾਣੇ ਹਨ ਬੁਰਾ ਮੰਨਦੇ ਹਨ । ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਥੋਂ ਇਸੇ ਸਿਲਾਮਿਲੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੋਇਆ ਸੀ । ਮੇਰੇ ਕੋਲ (ਭਵਨ ਵਿੱਚ) ਤਿੰਨ ਸਲੀਬਾਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਭਾਈ ਇਸਤੋਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਸੇ ਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸਿੰਖਿਆ ਸੂਣੀ ਹੋਈ ਸੀ ਕਿ ਸਲੀਬ ਗੱਡਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਰੋਮਨ ਕੈਥੋਲਿਕ ਹੋਣਾ ।

57 ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਵਚਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਜਾਂ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਜਨਮ ਪਾਇਆ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੇ ਕਿ ਕੀ ਸਿਰਫ ਕੈਥੋਲਿਕਾਂ ਦਾ ਹੀ ਸਲੀਬ ਉਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ । ਮਸੀਹ ਦੀ ਸਲੀਬ ਕੈਥੋਲਿਕਵਾਦ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ । ਸਲੀਬ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਹ ਨੂੰ , ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ । ਹੁਣ , ਸੰਤ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਕੈਥੋਲਿਕ ਮੱਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ " ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕੋ ਹੀ ਵਿਚੋਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਯਿਸੂ ਹੈ ।" ਪ੍ਰੰਤੂ ਕੈਥੋਲਿਕ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਚੋਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਹਜਾਰਾਂ ਮਨੁੱਖ ਅਤੇ ਐਰਤਾਂ ਅਤੇ ਕਈ ਕੁਝ; ਕੋਈ ਵੀ ਭਲਾ ਕੈਥੋਲਿਕ ਆਦਮੀ ਮਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਚੋਲਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਦੇਖੋ , ਮਸੀਹ ਦੀ ਸਲੀਬ ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ।

58 ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ, ਕਿ ਮੁੱਢਲੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਤਿਹਾਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸੂਰੂ ਦੇ ਮਸੀਹੀ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਿੱਠ ਤੇ ਸਲੀਬ ਚੁੱਕ ਕੇ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਕਿ ਉਹ ਮਸੀਹੀ ਹਨ ? ਹੁਣ, ਕੈਥੋਲਿਕ ਲੋਕ ਇਹ ਦਾਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਲੋਕ ਉਹ ਹੀ ਸਨ। ਯਕੀਨਨ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਹ ਹੀ ਦਾਵਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਲੋਕ ਹੀ ਸਨ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਿਆ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਦੋਂ ਤਾਂ ਕੈਥੋਲਿਕ ਜਥੇਬੰਦੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਬਣੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ । ਸਮਝੋ ? ਪ੍ਰੰਤੂ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਸਲੀਬਾਂ ਚੁੱਕ ਕੇ ਫਿਰਦੇ ਸਨ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, " ਸਲੀਬ ਵਾਲੀ ਪਿੱਠ ਜਾਂ ਸਲੀਬ ਪਿੱਠ ਤੇ ।" ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕੈਥੋਲਿਕ ਲੋਕਾਂ ਵਰਗੇ ਠਹਿਰਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ।

360 ਅਤੇ ਉਥੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸ ਤਸਵੀਰ ਨੂੰ ਖਿੱਚਿਆ ਜਿਸਨੇ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੱਲਚੱਲ ਮਚਾ ਦਿੱਤੀ। ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਨੇ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਜਦ ਕਦੇ ਅਲੋਕਿਕ ਹੋਂਦ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਖਿੱਚੀ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਤਸਵੀਰ ਵਸ਼ਿਗਟਨ ਡੀ.ਸੀ., ਵਿਖੇ ਧਾਰਮਿਕ ਕਲਾਵਾਂ ਦੇ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਟੰਗੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਹ ਤਸਵੀਰ ਉਥੋਂ ਟੰਗੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਤਦ ਸਾਦਗੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵੇਖਿਆ? ਸਮਝੋ? ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਦਗੀ ਵਿੱਚ ਛਿਪਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਖੁਦ ਨੂੰ ਉਸੇ ਵਿੱਚ ਪਰਗਟ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਮਝ ਲੱਗੀ?

361 ਹੁਣ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੋਤ ਅੰਦਰ ਲੁਕੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੀ ਉਠਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ। ਮੇਰੇ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ! ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਤੁਸੀਂ ਇਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਹੀ ਰਹਿ ਸੱਕਦੇ ਹੋ। ਇਥੋਂ ਹੋ ਤੁਸੀਂ, ਸਮਝੋ?

362 ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਕਿ ਸੂਰਜ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸੱਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਤਹਿਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਲਓ, ਅਤੇ ਇਹ ਠੀਕ ਗੱਲ ਹੈ। ਅਤੇ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਇੱਕ ਹੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਗਲਤ ਹੋ ਸੱਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਗੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਦਿਓ। ਵੇਖਿਆ? ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਵੇਖ ਸੱਕਦੇ ਹੋ? ਸਮਝੋ? ਤੁਸੀਂ ਸਾਦਾ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿਓ। ਇਹ ਛੋਟੀਆਂ-ਛੋਟੀਆਂ ਸਰਲ ਗੱਲਾਂ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹੀ ਹਨ ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਅਣਦੇਖਾ ਕਰ ਦਿੱਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਵੱਡੀਆਂ-ਵੱਡੀਆਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅਣਦੇਖਾ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਹੋ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ!

363 ਤਦ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਧਰ ਵੇਖੋ, ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਣ ਦਿਓ। ਮਲਾ ਮੱਤੀ 11:10, ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਥੂਲ ਕਰ ਸਕੋ ਤਾਂ, ਇਹ ਉਹੋ ਹੈ।" ਵੇਖਿਆ? " ਇਹ ਉਹੋ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਅੱਗੋ ਘੱਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।" ਇਹ ਸਧਾਰਨਤਾ ਹੀ ਸੀ।

364 ਇੱਕ ਦਿਨ ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਪੁੰਛਿਆ ਗਿਆ ਕਿ, "ਤਾਂ ਫਿਰ ਗੁੰਬਦੀ ਕਿਉਂ ਆਖਦੇ ਹਨ ਕਿ"

365 ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਯਗੂਸ਼ਲਮ ਨੂੰ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਪੀਆਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੱਪਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਮਰਵਾ ਸੁਟਣਗੇ। ਅਤੇ ਉਹ ਮਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੀਸਰੇ ਦਿਨ ਉਹ ਫਿਰ ਜੀ ਉਠੇਗਾ।" ਉਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਇਸ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਜਿਹੜਾ ਤੁਸੀਂ ਪਹਾੜ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਨਾ ਕਰਿਓ।"

366 ਹੁਣ ਜਗ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ, ਉਹ ਚੇਲੇ ਜੋ ਯੁਹੰਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਧੰਮੇ ਫਿਰ ਸਨ, ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ, ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਰੋਟੀ ਖਾਦੀ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਨਦੀ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਬੈਠੇ ਸਨ , ਇਸਦੇ ਬਾਅ ਵੀ ਉਹ ਇਹ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ, " ਫਿਰ ਗੁੰਬਦੀ ਕਿਉਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਏਲੀਯਾਹ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ। ਤੁੰਨੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈਂ ਕਿ ਤੁੰ ਸਲੀਬ ਤੇ ਚੜਾਇਆ ਜਾਣ

355 ਮੈਂ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਉਥੋਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬੱਸ ਇਹ ਹੀ ਕਾਢੀ ਸੀ; ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਵਚਨ 'ਤੇ ਸਥਿਰ ਖੜਾ ਰਹਾਂ। ਉਸਨੇ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਉਥੋਂ ਭੇਜਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਦਾ ਹੀ ਕੰਮ ਸੀ।

356 ਉਸ ਰਾਤ ਜਦ ਮੈਂ ਉਥੋਂ ਪਹੁੰਚਿਆਂ, ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ-ਮੈਂ-ਮੈਂ-ਮੈਂ ਰੱਬੀ ਚੰਗਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਜੇ ਕੋਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ", ਤਾਂ ਉਹ ਗਲਤੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਰੱਬੀ ਚੰਗਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਕਹਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।" ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਡਾਕਟਰ ਬੈਸਟ ਇਥੋਂ ਮੁਕਤੀ 'ਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਪੁੱਤ੍ਰ ਡਾਕਟਰ ਬੈਸਟ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਨਹੀਂ ਕਹਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਵੀ ਰੱਬੀ ਚੰਗਾਈ ਦਾ ਪਰਾਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਰੱਬੀ ਚੰਗਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਕਹਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ। ਪੁੱਤ੍ਰ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਰੱਬੀ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਯਕੀਨਨ, ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਰੱਬੀ ਚੰਗਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹਾਂ, ਪੁੱਤ੍ਰ ਮੈਂ ਤਾਂ ਕੇਵਲ ਇਸ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੋਝੇ ਖਾਣ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਚੰਗੇ ਹੋ ਗਏ ਹਾਂ।" ਸਮਝੇ? ਅਤੇ, ਇਸਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਮੂਰਖਤਾ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ!" ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਉਹ ਫਿਰ ਇੱਧਰ ਉੱਧਰ ਚਲੇ ਗਏ।

357 ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ, ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਦੂਤ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਅਰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਇਸ ਦਾਨ ਤੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉਠਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।" ਅਤੇ ਲੱਗਭੱਗ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਉਥੋਂ ਚੱਕਰ ਕੱਟਦੀ ਹੋਈ ਉਹ ਅੰਰਤ ਆਈ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, "ਹੁਣ ਬੋਲਣ ਦੀ ਕੋਈ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਬੋਲ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ।" ਅਤੇ ਮੈਂ ਬਾਹਰ ਚਲਾ ਗਿਆ।

358 ਅਤੇ ਮੈਂ ਹਾਉਸਟਨ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਸ਼ਹਿਰ ਹੈ ਗਿਆ, ਉਹ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੰਦਰ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਜਦ ਮੈਂ ਉਥੋਂ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜਦ ਮੈਂ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬੜੀ ਹੀ ਨਿੰਦੇ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ। ਸ਼ਹਿਰ ਦੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਗੰਦੀਆਂ ਸਨ ਹੋਟਲ ਟੈਕਸਾਸ ਐਵਾਨਿਊ ਦੇ ਕਾਉਂਟਰ ਬੜੇ ਗੰਦੇ ਸਨ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਰਾਈਸ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਜਿਥੋਂ ਕਿ ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਫਿਲਮਾਂ ਸਿਤਾਰੇ ਠਹਿਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਬੱਲੇ ਵਾਲੀ ਜਮੀਨੀ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਜੋ ਕਿ ਖਾਣ-ਪੀਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਛੱਤ ਚੌਂਦੀ ਪਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਲਾਸਟਰ ਦੀਆਂ ਪਾਪੜੀਆਂ ਬਣ-ਬਣ ਡਿੱਗ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਥੋਂ ਕੁੜਾ ਕਰਕਟ ਅਤੇ ਗੰਦਰੀ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਪਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਥੋਂ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਗੜਬੜ ਕਿ ਜਿੰਨੀ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦੇਖੀ ਸੀ।

359 ਕਿਉਂ? ਚਾਨਣ ਨੂੰ ਨੁਕਰਾਉਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣਾ। ਉਥੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਮੇਤ ਦੀ ਕਤਾਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਹਨ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਥੋਂ ਉੱਤਰ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਦਗੀ ਉੱਥੋਂ ਦਿਖਾਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਖੁਦਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਦਗੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਸੀ।

59 ਵਿਸ਼ਵ ਵਿਆਪੀ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਭਰੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਹੈ, ਸੱਚਾ ਕੈਥੋਲਿਕ ਗਿਰਜਾ ਹੈ, ਠੀਕ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਕੈਥੋਲਿਕ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਮੁੱਢਲੇ ਕੈਥੋਲਿਕ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਬਾਈਬਿਲ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਕੈਥੋਲਿਕ ਹਾਂ। ਸਮਝੇ, ਉਹ ਕੈਥੋਲਿਕ ਗਿਰਜੇ ਤਾਂ ਜਥੇਬੰਦੀ ਦੇ ਗਿਰਜੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਤੋਂ ਅਜਾਦ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਰਸੂਲਾਂ ਦੀ ਸਿੰਖਿਆ ਦੀ ਲੜੀ ਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸੱਭਗਤਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਦੇ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਮੁੱਢਲੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਖੜੀ ਸੀ। ਜਦੋਕਿ ਕੈਥੋਲਿਕ ਗਿਰਜਾ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ ਹੈ। ਸਮਝੇ?

60 ਇਸ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਥੋਂ ਇਸ ਭਵਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਲੀਬ ਟੰਗੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਲੀਬ ਉਸ ਜੈਤੂਨ ਦੀ ਲੱਕੜੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਟ ਕੇ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਬੱਲੇ ਜਿਸੂ ਨੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਸਲੀਬ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕਈ ਸਾਲ ਲੱਗੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਭਾਈ ਅਰਗਨਬਾਈਟ ਹੁਗਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਗਿਰਜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।

61 ਅਤੇ ਜਿਸਨੇ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਇਥੋਂ ਟੰਗਿਆ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸਨੇ। ਪੁੱਤ੍ਰ ਇਸਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਟੰਗਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਇਥੋਂ ਮੇਰੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਹੈ। ਜਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਵਾਲੇ ਡਾਕੂ ਨੂੰ ਮਾਫ ਕਰ ਦਿੱਤਾ; ਉਹ ਮੈਂ ਹਾਂ।

62 ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੱਲ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਸਲੀਬ ਉਤੇ ਲਟਕੇ ਜਿਸੂ ਦਾ ਸਿਰ ਬੱਲੇ ਨੂੰ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਦੀ ਪੀੜਾ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸੱਕਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਇਸ ਵੇਦੀ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਇਥੋਂ ਆਵੇਗਾ, ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਵੇਖੇਗਾ। ਅਤੇ ਉਹ ਆਪ ਪਾਪੀਆਂ ਤੋਂ ਆਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਥੋਂ ਆਉਗੇ ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਤੇ ਨਿਗਾਹ ਕਰੇਗਾ। ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਉਹ ਉਥੋਂ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰ ਦੇਣਗੇ, ਤਾਂ ਕਿ ਜਦ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੇਦੀ ਦੀ ਬਲਾਹਟ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਤਾਂ ਕਿ ਜਦ ਲੋਕ ਇਥੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਸ ਤੇ ਰੋਸ਼ਨੀ ਪਏ।

63 ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ, "ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸਦੀ ਕੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ? ਤੁਹਾਡੇ ਇਥੋਂ ਕੋਈ ਮੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਹੁੰਦੀ।"

64 ਤਦ ਠੀਕ ਉਸੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਜਿਸ ਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ, "ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਘੜੀ ਹੋਈ ਜਾਂ ਉਕਰੀ ਹੋਈ ਮੂਰਤ ਨਾ ਬਣਾਇਓ," ਉਸੇ ਹੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ, "ਤੁਸੀਂ ਦੇ ਕਰੁਬੀ ਬਣਾਓ ਜਿਹਨਾਂ ਦੇ ਖੱਬੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਹੋਣੇ ਨਾਲ ਛੂਹਦੇ ਹੋਣੇ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿਆ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਉਤੇ ਖੱਬੇ ਕਰਿਓ, ਜਿਥੋਂ ਲੋਕ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨਗੇ।"

ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ ਕਿ, ਨਾ ਸਮਝੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਲੋਕ ਅਜਿਹਾ ਸੋਚਦੇ ਹਨ, ਸਮਝੇ?

65 ਸੋ ਇਸ ਸਲੀਬ ਨੂੰ ਇਥੋਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨਾਲ ਠੀਕ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਰ ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਲਈ ਬਹੁਤ ਪੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਸਲੀਬ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਚੋਰ ਨੂੰ ਮਾਫ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਂਝ ਤਾਂ ਮੈਂ ਜੀਵਨ

ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਚੋਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਉਪਯੋਗ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਮੇਂ ਦੀ ਚੋਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਹਨ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਏ ਸਨ। ਅਰ ਮੈਂ ਇਸ ਸਵੇਰੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਅਤਿ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

66 ਹੁਣ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾ ਇਤਿਹਾਸ ਉਹਦੇ ਸਤਾਰਾਂ ਬਾਬ ਵਿੱਚੋਂ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਮਰਪਣ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਉਤੇ ਪੰਜ ਕੁ ਮਿਟ ਬੋਲਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਾਂਗੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਾਂਗੇ। ਹੁਣ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪੋਥੀ ਉਸਦਾ ਸਤਾਰਵਾਂ ਅਧਿਆਏ।

ਅਜਿਹਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਦ ਦਾਉਦ ਆਪਣੇ ਮਹਿਲ ਵਿੱਚ ਟਿਕਿਆ, ਤਾਂ ਦਾਉਦ ਨੇ ਨਾਥਾਨ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਥੇਖ, ਮੈਂ ਤਾਂ ਦਿਆਰ ਦੀ ਲੁੱਕੜ ਦੇ ਬਣਾਏ ਹੋਏ ਮਹਿਲ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਪਰ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਨੇਮ ਦਾ ਸੰਦੂਕ ਪੜਦਿਆਂ ਦੇ ਹੇਠ ਹੈ।

ਤਾਂ ਨਾਥਾਨ ਨੇ ਦਾਉਦ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਜੋ ਕੁਝ ਤੇਰਾ ਮਨੋਰਥ ਹੈ ਸੋ ਕਰ ਕਿਉਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੇਰੇ ਸੰਗ ਹੈ।

ਅਰ ਉਸੇ ਰਾਤ ਅਜਿਹਾ ਹੋਇਆ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਬਾਣੀ ਨਾਥਾਨ ਨੂੰ ਆਈ ਕਿ ਤੂੰ ਜਾਹ, ਅਰ ਮੇਰੇ ਦਾਸ ਦਾਉਦ ਨੂੰ ਆਖ ਕਿ ਭਈ ਯਹੋਵਾਹ ਇੰਝ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਨਿਵਾਸ ਲਈ ਕੋਈ ਭਵਨ ਨਾ ਬਣਾ।

ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤਾਂ ਜਦ ਦਾ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਉਤਾਂਹ ਲਿਆਇਆ ਹਾਂ ਅਜੇ ਤੌਤੀ ਕਿਸੇ ਭਵਨ ਵਿੱਚ ਨਾ ਵੱਸਿਆ ਸਗੋਂ ਤੰਬੂ ਤੋਂ ਤੰਬੂ ਅਰ ਭੇਹਰੇ ਤੋਂ ਭੇਹਰੇ ਵਿੱਚ ਫਿਰਦਾ ਰਿਹਾਂ ਹਾਂ।

ਅਤੇ ਜਿਥੇ ਜਿਥੇ ਮੈਂ ਸਾਰੇ ਇਸਰਾਏਲ ਨਾਲ ਫਿਰਦਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਭਲਾ ਮੈਂ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਨਿਆਈਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪਰਜਾ ਦੇ ਚਰਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਕੀਤੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਦੀ ਆਖਿਆ ਭਈ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਦਿਆਰ ਦਾ ਭਵਨ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ?

ਇਸ ਲਈ ਤੂੰ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਦਾਸ ਦਾਉਦ ਨੂੰ ਇਹ ਆਖ ਭਈ ਸੈਨਾ ਦਾ ਯਹੋਵਾਹ ਇਉਂ ਫਰਮਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਵਲਗਣਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਥੇ ਤੂੰ ਭੇਡਾਂ ਚਰਾਉਂਦਾ ਸੈਂ ਕੱਢ ਕੇ ਆਪਣੀ ਪਰਜਾ ਇਸਰਾਏਲ ਦਾ ਪਰਧਾਨ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ।

ਅਰ ਜਿਥੇ ਕਿਤੇ ਤੂੰ ਗਿਆ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਰਿਹਾ ਅਰ ਤੇਰੇ ਅੱਗੋਂ ਤੇਰੇ ਸਾਰੇ ਵੈਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਰਗਾ ਜਿਹਨਾਂ ਦਾ ਨਾਉਂ ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਵੱਡਾ ਹੈ ਤੇਰਾ ਨਾਉਂ ਵੀ ਕੀਤਾ।

67 ਮੈਂ ਇਥੇ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਗਾ ਕਿ ਦਾਉਦ ਨੇ ਠੀਕ ਉਸੇ ਗੱਲ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਦਾਉਦ ਨੇ ਕਿਹਾ, " ਇਹ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਿ ਤੁਸਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਦਿਆਰ ਦਾ ਮਹਿਲ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨੇਮ ਦਾ ਸੰਦੂਕ ਪੜਦਿਆਂ ਹੇਠ ਹੈ। ਉਹ ਪੜਦੇ ਭੇਡ

ਸਨ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸੀ ਜੋ ਸਧਾਰਨਤਾ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂ", ਇਸ ਬੰਦੇ ਨੇ ਤਾਂ ਏਨੀ ਵੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਪਾਈ ਹੈ ਜਿੱਨੀ ਕਿ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਆਕਰਨ ਸਿੱਖਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।"

350 ਉਹ ਆਦਮੀ ਸਾਰੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਉਪਾਣੀਆਂ ਨਾਲ ਪਾਲਿਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਖੁਦ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਮਝ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਤਾਈ ਬੋਸਵਰਬ ਨੂੰ ਨੀਵਾਂ ਦਿਖਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਜਦ ਵਚਨ ਦੀ ਗੱਲ ਆਈ ਤਾਂ ਉਹ ਆਦਮੀ ਭਾਈ ਬੋਸਵਰਬ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦਸਵਾਂ ਭਾਗ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵੇਖਿਆ? ਅਤੇ ਭਾਈ ਬੋਸਵਰਬ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਵਚਨ 'ਤੇ ਕਿਥੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ। ਉਸਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਇਥੇ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਹਨ ਜੋ ਉਥੇ ਉਸ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਵੇਲੇ ਮੌਜੂਦ ਸਨ। ਅਤੇ ਤਦ ਉਥੇ ਅਜਿਹਾ ਹੋਇਆ ਸੀ।

351. ਤਦ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਇੱਕ ਦਮ ਸਾਡੇ ਤੇ ਵਿਅੰਗ ਕੱਸ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਕਿ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਅਗਿਆਨੀ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਝੁੰਢ ਹਾਂ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਚੰਗੇ ਭਲੇ ਸਮਝਦਾਰ ਲੋਕ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਵਿਸਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ।"

352. ਅਤੇ ਉਸ ਰਾਤ ਉਥੇ ਲੱਗਭੱਗ ਤੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਲੋਕ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਸਨ ਭਾਈ ਬੋਸਵਰਬ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, "ਇੱਕ ਮਿਟ ਰੁਕੋ।" "ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਕਿਨੇ ਲੋਕ ਇੱਥੇ ਹਨ ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਵੱਡੇ, ਜ਼ਾਨਦਾਰ ਗਿਰਜ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਹੜੇ ਡਾਕਟਰਾਂ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਕਿ ਜਦ ਤੋਂ ਭਾਈ ਬ੍ਰਾਨਹਾਮ ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਚੰਗਾਈ ਮਿਲੀ ਹੈ, ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਜਾਣ।" ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਸੌ ਲੋਕ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਭਾਈ ਬੋਸਵਰਬ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਹੈ?" ਇਹ ਉਹ ਗੱਲ ਸੀ, ਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਧਾਰਨਤਾ ਵਿੱਚ ਛਿਪਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਤਦ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਭਾਈ"

353. ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, " ਉਸ ਰੱਬੀ ਚੰਗਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਬਲਾਓ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮੋਹਿਤ (ਹਿਪਨੋਟਾਈਜ) ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਂ ਅੱਜ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਾਂਗਾ।" ਅਤੇ ਟੈਡ ਕੀਪਰ

354. ਅਤੇ ਇਹ ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਆਇਰਸ ਉਥੇ ਹੀ ਸਨ, ਜਿਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤਸਵੀਰ ਨੂੰ ਖਿੰਚਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, " ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਬ੍ਰਾਨਹਾਮ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਹਿਪਨੋਟਾਈਜ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਹਾਂ ਜਿਸਦੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਗੋਂਗਾ ਸੀ, ਅਤੇ", ਕਿਹਾ, "ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਬ੍ਰਾਨਹਾਮ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਮੋਹਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।" ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਜਦ ਮੈਂ ਉਸ ਔਰਤ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਗੋਂਗਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਬ੍ਰਾਨਹਾਮ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਮੋਹਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ "ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਚੰਗਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਇਆ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚੋਂ ਭੱਜ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਈ ਗੱਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਅਰ ਇਹ ਹਾਉਸਟਨ ਦੀਆਂ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮੋਟੇ-ਮੋਟੇ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿੱਚ ਛਿਪਿਆ ਸੀ।

344 ਹਰੇਕ ਜਿਸਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਨਾਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ। ਮੇਰੇ ਕਹਿਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਕੀ ਹੈ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝੇ? ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਉਸ ਸਾਦਗੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ, ਕੋਈ ਮਮੂਲੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, "ਠੀਕ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਗਲਤੀ ਹੋ ਗਈ।" ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਥੂਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ-ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਓਗੇ। ਚੰਗਾ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਸੋਚੀਏ। ਹੁਣ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲ ਪੁਮਾਣਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਚਨ ਹੈ। ਸਮਝੇ? ਐਹ, ਜਿਵੇਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਰੱਦਿਆ, ਏਲੀਯਾਰ ਨੂੰ ਰੱਦਿਆ, ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਰੱਦਿਆ, ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਰੱਦਿਆ ਸੀ।

345 ਹੁਣ ਮੈਂ ਇਥੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸਖਤ ਗੱਲ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਜਿਆਦਾ, ਛੇਸ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਂਗਾ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਧਿਆਨ ਦਿਓ। ਕਿਸੇ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਮੈਨੂੰ ਹਾਉਸਟਨ ਟੈਕਸਾਸ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਫ਼ੀ ਤੇ ਗੌਰ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਕਿ ਮੈਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਥੇ ਇੱਕਠੇ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਕੇ ਉਥੇ ਹਾਜ਼ਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਵਾਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੁਟਿਆਰ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਸਮੱਸਿਆ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਮੇਰਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾਂ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਦੇ ਬਾਰੇ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਉਹ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਆਇਰਸ ਦਾ ਮਤਰੋਆ ਮੰਡਾ ਸੀ।

346 ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਆਇਰਸ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਦੁਤ ਦੀ ਉਸ ਫੋਟੇ ਨੂੰ ਖਿੰਚਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਉਥੇ ਵੇਖਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਰੋਮਨ ਕੈਂਚੋਲਿਕ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਯਹੂਦੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸ ਯਹੂਦੀ ਮੁਟਿਆਰ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਾਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਨਾਲ ਧਰਮ ਸਬੰਧੀ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਦੁਸਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਅਤੇ ਡਗਲਸ ਸਟੂਡਿਓ ਟੈਕ ਕਿਪਰਮੈਨ ਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਹੈ।

347 ਅਤੇ ਇਹ ਸੱਜਣ ਉਥੇ ਆਇਆ ਸੀ, ਜਿਥੇ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਬੈਸਟ, ਡਾਕਟਰ ਬੈਸਟ ਜੋ ਕਿ ਬੈਪਟਿਸਟ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੇ ਹਨ, ਸਨ, ਉਹ ਆਪਣਾ ਮੁੱਕਾ ਭਾਈ ਬੋਸਬੋਰਥ ਦੀ ਨੱਕ ਤੇ ਤਾਣੇ ਹੋਏ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਇਸ ਬੁੱਢੇ ਦੀ ਖੱਲ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਰੱਬੀ ਚੰਗਾਈ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਟੰਗ ਕੇ ਰੱਖਾਂਗਾ।"

348 ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਹਾਉਸਟਨ ਟੈਕਸਾਸ ਪਹੁੰਚਦਾ, ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਥੇ ਜਾਣ ਲਈ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਥੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਸੀ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸੱਤ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਥੇ ਬਹਿਸ ਅਤੇ ਉਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਅਤੇ ਉਸ ਰਾਤ ਮੈਂ ਸੰਪੂਰਨ ਤੌਰ ਤੇ ਨਮਰ ਰਹਿਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

349 ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਸਾਡੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਸੀ, "ਇਹ ਲੋਕ ਅਗਿਆਨੀ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਝੰਢ ਹੈ।" ਡਾਕਟਰ ਬੈਸਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਲੋਕ ਅਗਿਆਨੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਝੰਢ ਤੋਂ ਸਿਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਲੋਕ ਰੱਬੀ ਚੰਗਾਈ ਵਰਗੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਇਸ ਦਾ ਵਿਸਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਮੁਰਖਾਂ ਦਾ ਝੰਢ ਹਨ।" ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ

ਅਤੇ ਪਸੂਆਂ ਦੇ ਚਮੜੇ ਦੇ ਪੜਦਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਉਂ ਕੇ ਬਣੇ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤਾਂ ਦਿਆਰ ਦੇ ਮਹਿਲ ਵਿੱਚ ਰਹਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨੇਮ ਦਾ ਸੰਦੂਕ ਤੰਥੁ ਵਿੱਚ ਰਹੇ।" ਸੋ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਲਈ ਇੱਕ ਭਵਨ ਬਣਾਏ।

68 ਭਾਵੇਂ ਦਾਉਦ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਲਈ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਤਿਆਰ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਵੀ ਉਸਨੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਬਹੁਤ ਲਹੂ ਵਹਾਇਆ ਸੀ। ਸੋ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਦਾਉਦ ਇਹ ਗੱਲ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਥੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਨਾਥਾਨ ਸੀ। ਅਰ ਨਾਥਾਨ ਨੇ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾਉਦ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਦਾਉਦ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਤੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਹੈ ਉਹ ਕਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੇਰੇ ਸੰਗ ਹੈ।" ਅਤੇ ਉਸੇ ਹੀ ਰਾਤ ਇਹ ਦਾਉਦ ਦਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

69 ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਬਾਦ ਉਸੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਨਾਥਾਨ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਜਾਣਿਆ ਕਿ ਦਾਉਦ ਨੇ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਿਰਪਾਲੂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹ ਥੱਲੇ ਆਇਆ ਅਤੇ ਨਾਥਾਨ ਨਾਲ ਗੱਲ ਥਾਤ ਕੀਤੀ। ਅਰ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਹੀ ਇਹਨਾਂ ਸਥਦਾਂ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ, "ਜਾਹ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਦਾਸ ਦਾਉਦ ਨੂੰ ਦੱਸ ਕਿ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਭੇਡਾਂ ਦੇ ਵਾੜੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲਿਆ।" ਦਾਉਦ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

70 ਮੈਂ ਇਸੇ ਗੱਲ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਚਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।" ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਉਸ ਵੇਲੇ ਲਿਆ ਜਦ ਤੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਇੱਕ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ। ਤੈਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਮਹਾਨ ਬੰਦਿਆਂ ਵਰਗਾ ਨਾਮ ਮਿਲਿਆ ਹੈ।" ਮੈਂ ਇਸੇ ਗੱਲ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਜਾਂ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਥੇ ਲਾਗੂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸਾਂ

71 ਕੁਝ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਖੜਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਵਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸਾਂ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਪਰੀਵਾਰ ਦੇ ਮਾੜੇ ਪਿਛੇਕੜ ਕਾਰਨ ਕੋਈ ਵੀ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਹਿ ਕੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬਹੁਮੁੱਲੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਦਾ ਨਿਰਾਦਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾਂ ਹਾਂ।

72 ਮੇਰੀ ਕੋਡੀ ਇੱਛਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਸ਼ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਇਸ ਭਵਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਨੂੰ ਜੀਉਂਦੀ ਰਹਿੰਦੀ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅੱਜ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਪੁਰਾਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਵਰਗੀ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਇਸ ਭਵਨ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਬਖਸ਼ੇ, ਜਿਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਪੇਸ਼ਾ ਦੇ ਕੇ ਇਸ ਭਵਨ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ ਸੀ।

73 ਪ੍ਰੰਤੂ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਕਰਕੇ ਇੱਥੇ ਲਾਗੇ -ਸ਼ਾਗੇ ਬਾਨਹਾਮ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਲੈਣਾ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ, ਕਿ ਜਿਆਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਦ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ - ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਗੱਲ ਥਾਤ ਕਰ ਸਕਾਂ। ਕੋਈ ਵੀ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਵਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਹ ਹਾਲ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਬੇੜਾ ਜਿਹਾ ਅਰਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

74 ਹੁਣ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਆਲੀਸ਼ਾਨ ਥਾਂ ਬਖਸ਼ਿਆ ਹੈ , ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਹਨ । ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਇਸ ਤੇਤੇ ਨਾਮ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਪਰਤੀ ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵੱਡੇ ਆਦਮੀ ਦਾ ਹੋ ਸੁੱਕਦਾ ਹੈ । ਜਿਥੇ ਕਿਤੇ ਮੈਂ ਗਿਆ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਵੈਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕੱਟ ਕੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਖੜੀ ਨਾ ਰਹਿ ਸਕੀ ਜਿਥੇ ਵੀ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਗਿਆ, ਕੁਝ ਵੀ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਟਿਕ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ । ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਬਹੁਤ ਪੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ ।

75 ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਪਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਦੇ ਤਿੰਨ ਬਲਾਕ ਪਰੇ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਜਿਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਫਟੇ ਪੁਰਾਣੇ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨੀ ਨਿਕੋ ਜਿਹੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਗ੍ਰਾਮਵਿਲੇ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਭਨਾਂ ਲਈ ਠੌਠਿਆਂ ਦੀ ਥਾਂ ਬਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਸਾਂ, ਮੈਂ ਉਸ ਪੁਰਾਣੇ ਤਲਾਬ ਵਿੱਚ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸਾਂ ? ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਪੁਰਾਣੇ ਤਲਾਬ ਦੇ ਬੱਲੇ ਕਸਲ ਦੇ ਢੁੱਲ ਦਾ ਬੀਜ ਪਿਆ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਦਿਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਹਿਰ ਪਏਗਾ । ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਦੂਕਿ ਕੋਈ ਜਣਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਨਾਮ ਬਖਸ਼ ਦੇਵੇਗਾ ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੇ ਲੋਕਾਂ ਅੰਦਰ ਇੰਨਾ ਆਦਰ ਪਾਵੇਗਾ ।

76 ਅਤੇ ਹੁਣ, ਦਾਊਂਦ ਨੂੰ ਤਾਂ ਭਵਨ ਜਾਂ ਮੰਦੀਰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ । ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ । ਪ੍ਰੰਤੂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, " ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਅਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਖੜਾ ਕਰਾਵਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਭਵਨ ਬਣਾਏਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਹੈਕਲ ਹਮੇਸ਼ਾਂ - ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਪੁੱਤਰ ਅਰਥਾਤ ਦਾਊਂਦ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਰਾਜ ਬਣੇਗਾ ਜੋ ਯੁੱਗ - ਯੁੱਗ ਦਾ ਰਾਜ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਰਾਜ ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਕਰੇਗਾ ।" ਸੁਲੋਮਾਨ, ਜੋ ਸੁਭਾਵਿਕ ਤੋਰ ਨਾਲ ਦਾਊਂਦ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਹੈ, ਨੇ, ਆਪਣੀ ਭੇਤਿਕ ਜਾਂ ਸੁਭਾਵਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਭਵਨ ਬਣਾਇਆ ਸੀ ।

77 ਪ੍ਰੰਤੂ ਜਦ ਦਾਊਂਦ ਦਾ ਅਸਲੀ ਬੀਜ, ਦਾਊਂਦ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸਮਾਂ ਆਵੇਗਾ ਜਦ ਇਸ ਹੈਕਲ ਦਾ ਕੋਈ ਪੱਥਰ ਦੇ ਉੱਤੇ ਪੱਥਰ ਬਾਕੀ ਨਾ ਰਹੇਗਾ ਜੋ ਡੇਗਿਆ ਨਾ ਜਾਵੇਗਾ । ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਹੈਕਲ ਦੀ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕੀਤਾ ।

78 ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਵਿੱਚ ਯੂਹੀਨਾ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਲਿਖਾਂਗੀ ਯੂਹੀਨਾ ਨੇ ਇਸ ਹੈਕਲ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ । ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 21 ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ, " ਨਵੀਂ ਹੈਕਲ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਬੱਲੇ ਉੱਤਰ ਰਹੀ ਸੀ ਤੇ ਉਹ ਇਉਂ ਸਿੱਗਾਰੀ ਹੋਈ ਸੀ ਭਈ ਮੰਨੇ ਜਿਵੇਂ ਲਾੜੀ ਆਪਣੇ ਲਾੜੇ ਲਈ ਸਿੱਗਾਰੀ ਹੋਈ ਹੋਵੇ । ਅਤੇ ਉਸ ਹੈਕਲ ਜਾਂ ਭਵਨ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਅਵਾਜ਼ ਆਈ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, " ਵੇਖੋ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਭਵਨ ਜਾਂ ਡੇਰਾ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸੱਭ ਅੰਝੂ ਪ੍ਰੰਤੂ ਦੇਵੇਗਾ । ਤੇ ਡੇਰ ਕਦੇ ਭੁੱਖ, ਕੋਈ ਪੀੜ, ਨਾ ਮੌਤ ਹੋਵੇਗੀ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਪਹਿਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ । "

79 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਗਲਿਆਂ ਪਾਠਾਂ ਵਿੱਚ ਅਗਾਮੀ ਹਫ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖਾਂਗੇ, ਕਿ ਦਾਊਂਦ ਦਾ ਅਸਲੀ ਪੁੱਤਰ ਅਪਣੇ ਭਵਨ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਭਵਨ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਸੱਚੇ ਭਵਨ ਵਿੱਚ ਆਏਗਾ ਜਿਸਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ । ਉਸਨੇ ਯੂਹੀਨਾ

ਕੋਈ ਵੀ ਸੈਮਨਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੈਰੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਜਗ੍ਹਾ ਸੀ। ਸਮਝੇ? ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਦਰੀ ਅਤੇ ਹਲੀਮੀ ਵਿੱਚ ਲੁਕਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

339 ਪ੍ਰੰਤੂ ਹੁਣ ਜਗ ਰੁਕੋਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਾਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਦੇਣਾ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਰੱਦਣਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਧਾਰਨ ਤਰੀਕੇ ਨੂੰ ਰੱਦਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਲਈ ਨਾਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਵੇਖੋ ਕਿ ਕਿਨਾ ਜਿਆਦਾ ਅਸੀਂ ਦੱਸਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਾਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲੋਕ ਸੱਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਇਸਦਾ ਮਖੋਲ ਉਡਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਪੈਰਾਂ ਬੱਲੇ ਮਿੱਦ ਸੱਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਹਾ ਉਹ ਇਸ ਨਾਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁਣ ਕਰ ਸੁੱਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜਦਾ ਹੋਣਾ ਹੈ।

340 ਨੂੰ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਉਹ ਨਾਸ਼ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਦ, ਜੀ ਉੱਠਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਅੰਧਕੇਰ ਵਿੱਚ ਕੈਦ ਸਨ। ਅਤੇ ਉਹ ਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਗਿਆ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਿਹੜੀਆਂ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨੂੰ ਦੇ ਸਥਰ ਵਾਲੇ ਉਸ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਤੇਥਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਦੂਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਸਿੱਧਾ-ਸਾਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਸਿੱਧੇ-ਸਾਦੇ ਆਦਮੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਨੂੰ ਨੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਹੋਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਹਾਂ।" ਇਹ ਗੱਲ ਸੱਚ ਹੈ। ਸਮਝੇ?

341 ਜਿਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨਵੀਂ ਮੂਸਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਅੱਗ ਦੇ ਖੰਭੇ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਤੋਰ 'ਤੇ ਸੱਚਾ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਗੁਵਾਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਲੋਕ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਾਸ਼ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਮਰ ਗਏ ਸਨ। ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਦ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੱਚਾ ਸਾਬਤ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਮਿਸ਼ਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ ਦੇ ਆਦਮੀਆਂ, ਯਹੋਸ਼ੂਆ ਅਤੇ ਕਲੇਬ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਰ ਗਏ ਅਤੇ ਨਾਸ਼ ਹੋ ਗਏ ਸਨ।

342 ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਫਰੀਸੀ ਇਨੇ ਜਿਆਦਾ ਅੰਨੇ ਹੋ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਵੇਖ ਸਕੇ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਪਿਛੇ ਵੇਖਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ, "ਸਾਡੇ ਬਾਪ ਦਾਦਿਆਂ ਨੇ ਮੰਨਾ ਖਾਧਾ ਸੀ, ਸਾਡੇ ਬਾਪ ਦਾਦਿਆਂ ਨੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਮੰਨਾ ਖਾਧਾ ਸੀ।"

343 ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, " ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਮਰ ਗਿਆ।" ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਖੁਦਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾਂ ਵੇਖੀ ਸੀ। ਉਹ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਸਨ ਉਹ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਸਨ। ਉਹ ਅੱਗ ਦੇ ਖੰਭੇ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਸਨ। ਉਹ ਉਸਦੀ ਸਾਮਰਥ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਸਨ। ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਿਥੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸ ਮੰਨੇ ਨੂੰ ਖਾਧਾ ਸੀ ਜਿਹੜਾ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਡਿੱਗਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਜਿਹੜਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਹ ਨਾਸ਼ ਹੋ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਮਰੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ " ਖੁਦਾ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿੱਚੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜੁਦਾ ਹੋਣਾ" ਦਾ ਅਸਲੀ ਅਰਥ ਸਮਝੇ ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਨਿੱਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ, " ਉਹ ਸਭ ਮਰ ਗਏ।" ਸਮਝੇ?

ਚੀਜ਼ ਹੋਗੀ ਹੈ" ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਆਇਸ਼ਰਸ ਸੀ, ਜਿਸਦੇ ਬੇਟੇ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਲਈ ਮੈਂ ਹੋਸ਼ਟਾਨ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ- ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਠੀਕ ਹੈ, ਹੁਣ ਜੇ ਇਹ ਖੁਦਾ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੇ ਕੈਥੋਲਿਕ ਕਲੀਸਿਯਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਉਣਾ ਹੈ।" ਵੇਖਿਆ ਤੁਸੀਂ? ਸਮਝੇ? ਜੀ ਹਾਂ, ਮੈਥੋਡਿਸਟ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਪੈਂਟੀਕਾਸਟਲ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਕਲੀਸਿਯਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਹੈ।

335 ਇਹ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀਅ ਉਠਣ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅੰਦਰ ਆਇਆ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ। ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ, ਉਸਨੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬਸ ਇਸਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਰਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਾਗਿਓ ਲੰਘ ਨਾ ਜਾਣ ਦਿਓ। ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਰੱਖੋ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖੋ। ਇਸ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕਰੋ।

336 ਲੋਕ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। "ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਉਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਵੱਲੋਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਬਸ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਿਕ ਗੱਲ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ- ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਇਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਵੱਲੋਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੋਚ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਵਰਨ ਦਾ ਅਰਥ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਵੇਖਿਆ ਤੁਸੀਂ, ਲੋਕ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੋਚਦੇ ਹਨ।

337 ਇਸੇ ਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਯਿਸੂ ਨੇ ਫਰੀਸੀਆਂ ਕੋਲ ਆਉਣਾ ਸੀ। ਉਹ ਸੋਚਦੇ ਸਨ ਕਿ ਇਹ ਇਸੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਸਮਝੇ? ਜੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਪੱਲਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ - ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਅਰਥ ਲਾ ਕੇ ਤਹਿਕ ਕਰ ਲਈਆਂ ਸਨ। ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮਸੀਹ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕੀਤੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਉਲਟ ਆਇਆ, ਇਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਈ "ਉਹ ਮਸੀਹ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਉਹ ਕੋਈ ਨਜ਼ਾਇਜ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਉਹ ਬਾਲਜਬੂਲ ਸੀ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਸੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਦਗੀ ਵਿੱਚ ਛੁਪਾਏ ਬੇਠਾ ਸੀ।

338 ਉਹ ਸੋਚਦੇ ਸਨ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਦੂਤ ਕੋਈ ਪਾੜ੍ਹਿਆ ਲਿਖਿਆ ਆਦਮੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਢੰਗਾ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਦਿਨ, ਹਰੇਕ ਸਾਲ ਜਦ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸੇਵਾਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚੇਲੇ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਭੇਜਦੇ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਭੇਜਦੇ ਸਨ; ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਸੋਚਦਾ ਸੀ ਕਿ " ਇਹ ਉਹ ਦੂਤ ਬਣੇਗਾ ਜਿਹੜਾ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ।" ਪਰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉੱਥੋਂ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚੋਂ ਉਠਾ ਖੜਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ

14 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ, " ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਾਵਾਂਗਾ " ਇਸ ਤੋਂ ਉਸਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਸੀ। ਇਹ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ। " ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਫੇਰ ਆਵਾਂਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਲੈ ਜਾਵਾਂ ਕਿ ਜਿਥੋਂ ਮੈਂ ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਹੋਵੋ।" ਅਰ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਮਹਾਨ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਆਸਲ ਵਿੱਚ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਦਾਊਂਦ ਦਾ ਸੱਚਾ ਪੁੱਤਰ ਰਾਜ ਗੱਦੀ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਹੈ, ਅਰ ਉੱਥੋਂ ਉਹ ਕਲੀਸਿਯਾ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰੇਗਾ - ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੀ ਦੁਲਹਨ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ਼ਰਾਈਲ ਦੇ ਬਾਰਾਂ ਗੋਤਾਂ ਉੱਤੇ ਯੁੱਗੋਂ - ਧੁੱਗ ਰਾਜ ਕਰੇਗਾ।

80 ਅਰ ਇਹ ਛੋਟੀਆਂ - ਛੋਟੀਆਂ ਬਾਵਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਦਾਊਂਦ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਲਈ ਸੱਚਾ ਭਵਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਾ ਸੀ। ਉਹ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਮਰਨਹਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਲਹੂ ਬਹਾਇਆ ਸੀ। ਠੀਕ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਅੱਜ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਵੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਸੱਚੀ ਹੈਕਲ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਜਾਂ ਜੋਗ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਲੱਗਾ ਹੋਇਆ ਹੈ।

81 ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਹ ਨਿੱਕਾ ਜਿਹਾ ਭਵਨ ਅਤੇ ਉਹ ਹੈਕਲ ਜੋ ਸੂਲੇਮਾਨ ਨੇ ਉਸ ਵਾਸਤੇ ਬਣਾਈ ਸੀ ਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਪਾਸਨਾ ਲਈ ਬਣਾਈਆਂ ਹਨ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਉਪਾਸਨਾ ਵਾਸਤੇ ਹਨ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਆ ਜਾਂਦਾ ਜਦਕਿ ਪਰਤੀ ਤੇ ਉਹ ਅਸਲੀ ਭਵਨ ਖੜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂਦਾ। ਅਤੇ " ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਇੱਕ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ ਤੱਕ ਪਰਤੀ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਦੁਖੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।" ਉਸ ਭਵਨ ਵਿੱਚ ਜਨਾਜੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਤਦ ਫਿਰ ਕੋਈ ਵਿਆਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਵਿਆਹ ਸਦੀਪਕ ਕਾਲ ਲਈ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਸਮਾਂ ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਅਦਭੁਤ ਹੋਵੇਗਾ।

82 ਆਓ ਆਪਣੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਧਾਰਨਾ ਧਾਰੀਏ ਕਿ ਉਸ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਹੈਕਲ ਦੀ ਯਾਦ ਅਰ ਉਡੀਕ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਸੂਭਾਗ ਬਣਾਈਏ ਕਿ ਇਸ ਥਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰੀਏ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਈਏ ਤੇ ਉਸ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਵਿੱਚ ਰਹੀਏ।

83 ਹੁਣ ਜਦ ਮੈਂ ਪਵਿੱਤਰ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚੋਂ ਪੜ੍ਹਾਂਗਾ ਤਾਂ ਆਓ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਉੱਤੇ ਖੜੇ ਹੋ ਜਾਈਏ।

ਤਾਂ ਮੈਂ ਨਵਾਂ ਅਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਪਰਤੀ ਵੇਖੀ ਕਿਉਂਜੇ ਪਹਿਲਾ ਅਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਪਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਰਹੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਅਗਾਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮੁੰਦਰ ਹੈ ਨਹੀਂ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਪਵਿੱਤਰ ਨਗਰੀ ਨਵੀਂ ਯਰਸ਼ਾਲਮ ਨੂੰ ਇਉਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਮਾਨੇ ਲਾਜੀ ਆਪਣੇ ਲਾੜੇ ਲਈ ਸਿੰਗਾਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਕੋਲੋਂ ਅਕਾਸ਼ੋਂ ਉੱਤਰਦੀ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ

ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਿੱਖਾਸਣ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਅਵਾਜ਼ ਇਹ ਆਖਦੀ ਸੁਣੀ ਭਈ ਵੇਖ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਡੇਰਾ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਡੇਰਾ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸਦੀ ਪਰਜਾ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੋ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹੇਗਾ।

ਆਓ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਸਿਰਾਂ ਨੂੰ ਝਕਾਈਏ ।

84 ਸਾਡੇ ਸਵਰਗੀ ਪਿਤਾ, ਅਸੀਂ ਤੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਦਰ, ਤੈਅ ਨਾਲ ਖੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ । ਅਸੀਂ ਤੇਰੇ ਅੱਗੇ ਸਨਮਾਨ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਭਗਤੀ ਭਾਵ ਨਾਲ ਖੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ । ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਅਸੀਂ ਤੇਰੇ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਤੂੰ ਸਾਡੇ ਇਹ ਚੜ੍ਹਾਵੇ ਕਬੂਲ ਕਰ ਜਿਹਦੇ ਲਈ ਤੂੰ ਸਾਨੂੰ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਪੈਸਾ ਬਖ਼ਸ਼ਿਆ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਤੇਰੀ ਉਪਸਨਾ ਵਾਸਤੇ ਇਹ ਡੇਰਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਕਬੂਲ ਕਰ । ਕੁਝ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਅਸੀਂ ਧਰਤੀ ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਇਸ ਯੋਗ ਹੋਵੇ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਆਤਮਾ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵਾਸ ਕਰ ਸਕੇ । ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਭੂ, ਤੇਰੇ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਇਹ ਭਵਨ ਤੈਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ । ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਤੇਰਾ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਤੂੰ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕੀਤੇ ਹਨ ।

85 ਅਤੇ ਹੁਣ, ਇਹ ਭਵਨ ਅਤੇ ਥਾਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਤੂੰ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕੀਤੀਆਂ ਯਾਦ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਤੇਰਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ । ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਬਹੁਤ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੈਂ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣਾ ਭਵਨ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਲੋਕ ਆਇਆ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸਦੀ ਮੁੰਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਨਵਾਂ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਦੀਓ ਪਾਰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ।

86 ਹੁਣ, ਪ੍ਰਭੂ ਸਵਰਗ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਿਰਜਨਹਾਰੇ, ਅਸੀਂ ਤੇਰੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿੱਚ ਤੇਰੇ ਵਾੜੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਾਂਗ ਖੜੇ ਹਾਂ । ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਤੇਰੇ ਰਾਜ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਾਂਗ ਖੜੇ ਹਾਂ । ਮੈਂ ਆਪ ਖੜ੍ਹ, ਪਾਦਰੀ ਸਹਿਬ ਅਤੇ ਕਲੀਸਿਯਾ, ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਸਮੇਤ ਇਸ ਭਵਨ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਮਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ, ਸਰਵ ਸਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੇਵਾ, ਭਗਤੀ ਅਤੇ ਆਦਰ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਇਸ ਭਵਨ ਵਿੱਚੋਂ ਖੁਸ਼ਬਹਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਲੇ ਕਿ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਚਾਰੇ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਤੋਂ ਲੋਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾਂ ਨੂੰ ਇੱਥੋਂ ਨਿੱਕਲਦੇ ਅਤੇ ਫੈਲਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਣ। ਪ੍ਰਭੂ ਜਿਵੇਂ ਤੂੰ ਬੀਤੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਸ ਤੋਂ ਕਈ ਗੁਣਾਂ ਵੱਧ ਹੁਣ ਹੋ ਸਕੇ ।

87 ਪਿਤਾ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ, ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਵਚਨ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਤੇਰੀ ਸੇਵਕਾਈ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ । ਪ੍ਰਭੂ, ਇਹ ਸੰਗਤੀ ਅਤੇ ਲੋਕ ਇਸ ਸਵੇਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਚਨ ਸੁਣਨ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸੇਵਾਦਾਰਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਚਨ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, " ਕਿ ਵੇਲੇ -ਕੁਵੇਲੇ ਵਚਨ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ, ਤਾੜਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹੀਏ ।"

ਅਲੋਚਨਾ ਹੋਈ ਸੀ। ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ ਖੁਦਾ ਨੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ? [ਸੰਗਤ "ਅਮੀਨ" ਆਖਦੀ ਹੈ-ਸੰਪ] ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸੱਤ ਕੁਝ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਹੈ।

330 ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਲੋਚਨਾ ਨੇ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਰੱਬੀ ਚੰਗਾਈ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਰੱਬੀ ਸੰਗਾਈ ਬਸ ਮਨ ਦਾ ਵਹਿਮ ਹੈ।" ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਬੁੱਢੀ, ਗੁੰਗੀ ਅਪੋਜ਼ਮ (ਅਮਰੀਕਾ ਦਾ ਇੱਕ ਪਸੂ) ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਾਮਰਥ ਦੁਆਰਾ ਚੰਗੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ।

331 ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਥੇ ਭਾਈ ਲਿਅਲ ਵੱਡ ਅਤੇ ਭਾਈ ਬੈਂਕਸ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸੱਚ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਜਦ ਨਦੀ ਦੀ ਇੱਕ ਛੇਟੀ, ਪੁਰਾਣੀ ਨਿੱਕੀ ਜਿਹੀ ਸਿੱਖੀ ਮਛਲੀ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਪਈ ਹੋਈ ਸੀ। ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੇ ਇਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਹਿਮਾਂ ਦਿਖਾਉਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਮਛਲੀ ਦੇ ਬਾਰੇ ਕੁਛ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਸ ਸਵੇਰ ਜਦ ਅਸੀਂ ਉਥੇ ਇੱਕ ਕਿਸਤੀ ਵਿੱਚ ਸਾਂ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਉਥੇ ਉਸ ਕਿਸਤੀ ਵਿੱਚ ਬੱਲੇ ਉਤਰ ਆਇਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਪਰ ਖੜਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਮਛਲੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ। ਅਤੇ ਉਹ ਮੱਛੀ ਉਥੇ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਤੋਂ ਮਰੀ ਪਈ ਹੋਈ ਸੀ; ਉਸਦੇ ਫੇਫੜੇ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮੀਆਂ ਉਸਦੇ ਮੁੰਹ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਬਾਹਰ ਕਢ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਪ੍ਰਭੂ ਉਹ ਜੀਉਂਦੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦੂਜੀ ਮੱਛੀ ਦੇ ਵਾਂਗੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਣੀ ਉਤੇ ਤੈਰਦੀ ਹੋਈ ਚਲੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਕੀ ਸੀ? ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਧਾਰਨਤਾ ਵਿੱਚ ਛੁਪਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

332 ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਬਰਾਹਮ ਦੇ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਪੱਥਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸੰਤਾਨ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਪੋਜ਼ਮ ਜਾਂ ਮੱਛੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਚੰਗਾ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲੋਕ ਇਸਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਤਾਂ ਖੁਦਾ ਅਪੋਜ਼ਮ ਨੂੰ ਖੜੀ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ। ਹਾਲੋਲੂਜਾਹਾ। ਖੁਦਾ ਮਰੀ ਹੋਈ ਮੱਛੀ ਨੂੰ ਜੀਉਂਦਾ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮਰੀ ਹੋਈ ਅਪੋਜ਼ਮ ਨੂੰ ਜਿੰਦਾ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਜੇ ਵੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੇ ਉਹ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹੈ।

333 ਓਹ, ਇਹ ਇਸ ਪੀੜ੍ਹੀ ਲਈ ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਫਿਟਕਾਰ ਹੈ। ਜਦ ਲੋਕ ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਠੋਕਰ ਖਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, "ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।" ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਇਸਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਉਥੇ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਪਸੂ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ। ਵੇਖਿਆ? ਕੋਹੀ ਫਿਟਕਾਰ ਹੈ ਇਹ। ਇਹ ਕੀ ਸੀ? ਇਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸੀ ਜੋ ਸਾਦਗੀ ਵਿੱਚ ਛੁਪ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅੱਤ ਮਹਾਨ ਦਿਖਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਹੇ ਮੇਰੇ, ਪ੍ਰਭੂ, ਇਸ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਬੇਪੁੜੀਤਜ ਕਾਰਨ ਫਿਟਕਾਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

334 ਹੁਣ ਵੇਖੋ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਉਹ ਅੱਜ ਵੀ ਸੋਚ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਕੈਥੋਲਿਕ ਆਦਮੀ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਸੀ, " ਕੀ ਇਸ ਸਮੇਂ ਵੀ ਕੋਈ ਰੱਬੀ ਚੰਗਾਈ ਵਰਗੀ

322 ਹੁਣ ਆਓ ਵੇਖੀਏ।ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਖਿਆ, " ਹੋ ਪਿਤਾ ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੂੰ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਇਸ ਜਗਤ ਦੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨਾਂ ਤੋਂ ਛੁਪਾਈਆਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਿਹੜੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਣਗੇ।" ਸਮਝੇ?ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਧਾਰਨਤਾ ਅੰਦਰ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।ਸਮਝੇ? ਬਸ ਵੇਖੋ, ਉਹ ਸੀ ਇਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ, ਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਦਗੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਗਤ ਦੇ ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਲੁਕਾਏ ਹੋਏ ਹੈ।

323 ਹੁਣ, ਮੈਂ ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਮਿੰਟ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਕਰਾਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇਰ ਬਿਠਾਈ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।

324 ਵੇਖੋ, ਆਓ ਥੋੜੀ ਦੇਰ ਲਈ ਰੁਕਦੇ ਹਾਂ,ਇਹ ਨਿੱਜੀ ਮਾਮਲਾ ਹੈ।ਹੁਣ ਇਸਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੈਂ ਕੰਹਿਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਸੋਚੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਸੋਚੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸ ਪੁਰਾਣੇ ਨੀਚ ਦੀਨ ਥਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਥੱਲੇ ਉੱਤਰ ਕੇ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਥੀਮਾਰਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਚਾਤਰ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹੇ ਲਿਖੇ ਲੋਕ ਇਹ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਨ, ਕਿ, "ਚਮਤਕਾਰਾਂ ਦੇ ਦਿਨ ਥੀਤ ਗਏ ਹਨ।ਰੱਬੀ ਚੰਗਾਈ ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

325 ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਯਾਦ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਮੈਂ ਇਸੇ ਥਾਂ ਇੱਕ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਫਿਰ ਮੈਂ ਉਸ ਸਵੇਰ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਦਾਉਦ ਅਤੇ ਗੋਲੀਅਥ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਸੀ।

326 ਮੈਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, " ਭਾਈ ਬਾਨਹਾਮ, ਤੁਸੀਂ ਏਨੀ ਥੋੜੀ ਜਿਹੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਪੜ੍ਹੇ ਲਿਖੇ ਜਗਤ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਸਕੋਗੇ?"

327 ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਸੀ, "ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਾਂਗਾ।ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੈ, "ਜਾਹਾ" ਸਮਝੇ? ਅਤੇ ਬਸ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਕਾਫੀ ਹੈ।ਵੇਖੋ,ਇਹ ਉਸਦਾ ਵਚਨ ਹੈ। ਇਹ ਉਸਦਾ ਵਾਅਦਾ ਹੈ।ਉਸਦਾ ਵਾਅਦਾ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਦਾ ਹੁਣ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ।

328 ਜਦ ਉਹ ਸਵਰਗਦੂਤ, ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਉਥੇ ਤਸਵੀਰ ਵਿੱਚ ਵੇਖਦੇ ਹੋ, ਜਦ ਤੀਹ ਜਾਂ ਤੇਤੀ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਉਥੇ ਨਦੀ 'ਤੇ ਜੂਨ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਰਹਾ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਥੱਲੇ ਉੱਤਰ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, "ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੂਰੀਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾਂ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਹੁਣ ਉਹ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦ ਤੇਰਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਫੈਲ ਜਾਏਗਾ।"

329 ਜੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਉਥੇ ਕੋਈ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਲੋਚਨਾਵਾਂ ਯਾਦ ਹੋਣਗੀਆਂ।ਮੈਂ ਸੇਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਲੋਕ ਇਥੇ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਹਨ ਜੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਥੇ ਮੌਜੂਦ ਸਨ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਯਾਦ ਹੋਵੇ।ਗਈ ਸਲੱਟਰ, ਜਾਰਜ ਰਾਈਟ, ਸ਼ੀਮਤੀ ਸਪੈਨਸਰ ਜਾਂ ਕੁਝ ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਜੇ ਉਸ ਦਿਨ ਉਥੇ ਸਨ ਜਾਂ ਇੱਥੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਹਨ, ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਉਸ ਦਿਨ ਉਥੇ ਹੀ ਹੋਣ।ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸਦੀ ਗਿੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੀਹ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਲਿਖ ਕੇ ਕੋਨੇ ਦੇ ਪੱਥਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜੇ ਤੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ, " ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਸਮਾਂ ਆਏਗਾ , ਕਿ ਜਦੋਂ ਲੋਕ ਖਰੀ ਸਿੰਖਿਆ ਨੂੰ ਨਾ ਸਹਾਰਨਗੇ , ਪਰ ਕੰਨਾਂ ਦੀ ਜਲ੍ਹਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਪਣੇ ਲਈ ਢੇਰ ਸਾਰੇ ਗੁਰੂ ਪਾਰਨਗੇ, ਅਤੇ ਸੰਚਿਆਈ ਵੱਲੋਂ ਫਿਰ ਕੇ ਝੂਠੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਵੱਲ ਹਿਆਨ ਦੇਣਗੇ ।" ਪ੍ਰਭੂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੁਣ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਤੇਰਾ ਸੂੱਧ ਵਚਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਵਚਨ ਨੂੰ ਫੜੀ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਹੋਣ ਦੇ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਦੁੱਗਣੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਅਤੇ ਮੱਦਦ ਮਿਲੇ । ਪ੍ਰਭੂ, ਜਿਵੇਂ ਉੱਥੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਦੁੱਗਣਾ ਹਿੱਸਾ ਉਡੇਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਵੇ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਇੱਥੇ ਉਡੇਲਿਆ ਜਾਵੇ"

88 ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਦਿਨ ਭਵਨ ਦੇ ਸਮਰਪਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜਦ ਸੁਲੇਮਾਨ ਨੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਅੱਗ ਤੇ ਬੱਦਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਾਹਮਣੇ ਦੇ ਬੂਹੇ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਆ ਗਿਆ ਤੇ ਕਰੂਬੀਆਂ ਦੇ ਦਾਅਲੇ ਪ੍ਰੰਮਦਾ ਹੋਇਆ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਤੇ ਠਹਿਰ ਗਿਆ ਸੀ । ਹੋ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਤਦ ਸੁਲੇਮਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, " ਜੇ ਕਦੇ ਤੇਰੇ ਲੋਕ ਕਿਸੇ ਥਾਂ ਕਸ਼ਟ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਤੇ ਇਸ ਪਵਿੱਤਰ ਥਾਂ ਵੱਲ ਮੁੱਹ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਂ ਕਰਨ ਤਦ ਤੂੰ ਆਸਮਾਨ ਤੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨਾ । "

89 ਪ੍ਰਭੂ ਹੋਣ ਦੇ ਕਿ ਇਸ ਸਵੇਰ ਹਰੇਕ ਦਿਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਆਏ , ਹਰੇਕ ਉਸ ਦਿਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਣ ਵਾਸਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਅਹਗਪਣ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ । ਅਰ ਬਾਈਬਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ, " ਉੱਥੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਪਰਤਾਪ ਇੱਨਾ ਵੱਡਾ ਸੀ ਕਿ ਜਾਜਕ ਉਸ ਤੇਜ਼ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੇਵਾ ਟਹਿਲ ਕਰਨ ਨੂੰ ਠਹਿਰ ਨਾ ਸਕੇ ਸਨ।" ਹੋ ਪ੍ਰਭੂ , ਅੱਜ ਫਿਰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਹੋਣ ਦੇ ਜਦੱਕਿ ਅਸੀਂ ਖੁਦ ਨੂੰ ਇਸ ਕਲੀਸਿਯਾ ਸਮੇਤ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਅਰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਇੱਝ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ' ਮੰਗੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ।'

90 ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਵੇਰ ਇਸ ਗਿਰਜੇ ਦੇ ਸਮਰਪਣ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ - ਸ਼ਾਮਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿਲਾਸਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕੀਏ ਜੋ ਦੁਲ੍ਹੇ ਦੇ ਆਉਣ ਦਾ ਇੱਤਜਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੁਰੀ ਨਾਲ ਦੁਲਹਨ ਦੇ ਵਸਤਰ ਪਾ ਲੈਣ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦੁਆਰਾ ਕਬੂਲ ਕਰ ਲਈ ਜਾਣ । ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਭਾਈ ਨੇਵਿਲ ਅਰ ਸੰਗਤ ਸਮੇਤ ਇਸਨੂੰ, ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ । ਅਮੀਨ ।

ਤੁਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਬੈਠ ਜਾਓ ।

91 ਦਾਉਦ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, " ਮੈਂ ਖੁਸ਼ ਹੋਇਆ ਜਦ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, " ਆਓ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਘਰ ਨੂੰ ਚੱਲੀਏ ।" ਅਰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਰੇ ਕਿ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਹੋਵੇ ਜਦ ਇੱਝ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ, ਕਿ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਭਵਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕਠੇ ਹੋ ਕੇ ਅਨੰਦ ਕਰਾਂਗੇ । [ਸੰਗਤ ਆਖਦੀ ਹੈ, ਅਮੀਨ - ਸੰਪਾਦਕ]

੯੨ ਇਸ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਸਮਰਪਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਾਦ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਪੰਟੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਬਚਿਆ ਹੈ।

੯੩ ਹੁਣ ਇਹ ਯਾਦ ਰਹੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਸ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਾਂ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਭਗਤੀ , ਪਵਿੱਤਰਤਾ , ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਬਣੈ ਰਹਿਣ ਲਈ, ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਭਗਤੀ ਕਰਨ ਲਈ । ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਭਵਨ ਵਿੱਚ ਜਿੰਨੇ ਵੀ ਆਦਰ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਰਹੀਏ । ਅਰਜਦੋਂ ਸਭਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਸਭਾ ਦੇ ਖਤਮ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਦਮ ਇਸ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲੇ ਜਾਓ । ਸਮਝੇ? ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਫ਼ਾਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਇਥੋਂ ਅੰਦਰ ਆ ਕੇ ਅਗਲੀ ਸਭਾ ਲਈ ਇਸਦੀ ਸਫ਼ਾਈ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ । ਅਤੇ ਤਦ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਭਵਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੀ ਕੋਈ ਗਾੜਬੜੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ । ਅਤੇ ? ... ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਭਾ ਦੇ ਖਤਮ ਹੋਣ ਦੇ ਲੱਗਭੱਗ ਪੰਦਰਾਂ ਮਿਟ ਬਾਅਦ ਹੀ ਇਹ ਸਥਾਨ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ । ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਨਾਲ ਜਰੂਰ ਮਿੱਤਰਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਹਾਰ ਕਰੋ । ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਨਾਲ ਹੱਥ ਮਿਲਾਓ, ਅਰਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਫਿਰ ਆਉਣ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦਿਓ ।

੯੪ ਅਤੇ - ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਗਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਇਸ ਭਵਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸਭਾਵਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋਈਆਂ । ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ । ਹੁਣ, ਮੈਂ - ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਕੁਝ ਵੀ ਰਹਿਣ ਦਾ ਤਦ ਤੱਕ ਹੋਸਲਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਪਿਛਲੀ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੰਟੇ ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਰਸ਼ਨਾ ਵਿੱਚ ਲੱਗਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਵਿਖਾਈ ਦੇਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ । ਸੋ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਪ੍ਰਭੂ ਸਾਡੀ ਮੱਦਦ ਕਰੇ ਤਾਂ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਸਮਾਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਹਾਨ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ । ਹੁਣ, ਜਦ ਮੈਂ "ਮਹਾਨ ਸਮਾਂ" ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਹੁਣ ਮੈਂ ਇਸ ਸਵੇਰ ਇਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਬੋਲਣ ਜਾ ਰਿਹਾਂ ਹਾਂ । ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ "ਮਹਾਨ" ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ; ਕਦੇ ਕਦੇ ਉਹ ਮਹਾਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਪ੍ਰਭੂ ਜਦ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ "ਮਹਾਨ" ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਮਨੁੱਖ ਉਸਨੂੰ ਮੂਰਖਤਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ : ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ 'ਮੂਰਖਤਾ' ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਮਨੁੱਖ ਉਸਨੂੰ ਹੀ ਮਹਾਨ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ । ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀਏ ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਵਚਨ ਨੂੰ ਤੋਲੀਏ ।

੯੫ ਹੁਣ ਸਭਾਵਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ । ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਭਾਵਾਂ ਕਠਿਨ ਹਨ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੀ ਸਿੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਲੱਗ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ । ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼

੯੬ ਜਿੱਥੋਂ ਮੈਂ ਠਹਿਰਿਆਂ ਹੋਇਆ ਹਾਂ, ਲੋਕ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਖੁਆਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪ੍ਰਭੂ ਮੈਂ ... ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, " ਭਾਈ ਬਾਨੁਹਾਮ ਤੁਹਾਡਾ ਭਾਰ ਬਹੁਤ ਜਿਆਦਾ ਘੱਟ ਗਿਆ ਹੈ ।" ਮੇਰਾ ਭਾਰ ਤਾਂ ਘਟਿਆ ਹੈ ਲਗਾਤਾਰ ਸੰਗਤੀਆਂ ਰਹਿਣ ਦੇ ਕਾਰਨ । ਮੈਂ ਇੱਥੋਂ ਮੈਕਸੀਕੋ ਨੂੰ ਐਤਵਾਰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਭਾ ਲੈਣ ਲਈ ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਜਾਣਾ ਹੈ । ਸੋ ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕਠਿਨ ਹੈ । ਪ੍ਰਭੂ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਜਿਆਦਾ ਭੇਜਨ ਪਦਾਰਥ ਖਾਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਗਲੀ ਸੰਗਤੀ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ।

੩੧੯ ਅਤੇ ਤਦ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉੱਠੇ ਖੜਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਬੋਲਿਆ, " ਕੋਣ ਮੇਰੇ ਉਤੇ ਪਾਪ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾ ਸੱਕਦਾ ਹੈ? ਸਾਰੀ ਬਾਈਬਲ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਾਂਗਾ ਜੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਓ। ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੇ ਵਚਨ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕਰਾਂਗਾ?? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਬੇਪੁਤੀਤੀ ਹੀ ਪਾਪ ਹੈ।" ਕਿਹੜਾ ਮੇਰੇ ਉਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾ ਸੱਕਦਾ ਹੈ?" ਜੇ ਮੈਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਭੜਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਓ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਕਰਦੇ ਹੋ?" ਇਹ ਸਾਦਗੀ ਹੀ ਸੀ।

੩੨੦ ਇਹ ਸਫ਼ਲਤਾ ਹੀ ਸੀ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਰਨ ਤੱਕ ਲਈ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਹਾਲੇਲੁਯਾਹ! ਪ੍ਰਭੂ ਉਸ ਈਸਟਰ ਦੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਮਿੱਟੀ ਘੱਟੋਂ ਨੂੰ ਬੜਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਭਾਈਓ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਤੁੜੀ ਨੂੰ ਅਲੱਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਕਣਕ ਨੂੰ ਭੜੇਲੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਲਈ ਮੋਹਰਬੰਦ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਅਨੰਤ ਜੀਵਨ ਪਾਏ ਪਰਤੀ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਹੋਏ ਅਗਲਾ; ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਮਹਾਨ ਦਿਨ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਬੋਲਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਆਮਦ ਦਾ ਦਿਨ ਹੈ, ਤਦ ਉਹ ਜੀਵਨ ਜੀ ਉੱਠੇਗਾ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਜੀਅ ਉੱਠਣ ਦੇ ਦਿਹਾੜੇ ਜੀ ਉੱਠਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਉਠਾਂਗੇ ਜਾਵਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਭੜੇਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਅਤੇ ਤੁੜੀ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਉਹ ਤੁੜੀ ਜਿਹੜੀ ਦਾਣੇ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਚਿੰਬੜੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਦੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਧਰ ਅਤੇ ਕਦੇ ਉਸਨੂੰ ਉੱਧਰ ਖਿੱਚਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਕਦੇ ਨਾ ਬੁੱਝਣ ਵਾਲੀ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਜਲਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਆਮੀਨ। ਅਂਹ, ਕੀ ਉਹ ਅਦਤੁਤ ਨਹੀਂ! [ਸੰਗਤ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, "ਆਮੀਨ"-ਸੰਪਾ]

੩੨੧ ਉਹਨਾਂ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਛਾਣਿਆ, ਖੁਦਾ ਸਾਦਗੀ ਵਿੱਚ। ਕਿਉਂ? ਕਿਉਂ? ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਜਾਜਕਾਂ ਆਦਿ ਵਾਂਗੂੰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਵਾਂਗ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਵੇਖਿਆ? ਉਸਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਚਾਰ ਉਹ ਭਾਸ਼ਾ ਵੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਾਦਗੀ ਵਾਲੀ ਭਾਸ਼ਾ ਸੀ, ਬੋਲੀ ਜਿਵੇਂ, "ਕਹਾੜਾ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ", "ਰੁੱਖ", "ਸੱਪ"। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਸੈਮਨਰੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਸੰਖਿਅਕ ਵਾਂਗੂੰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਡਾਕਟਰ ਅੱਡੇ ਡਵਿਨਟੀ, ਅਤੇ ਡਲਾਣਾ-ਡਲਾਣਾ ਡਾਕਟਰ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਤਾਂ ਇੱਕ ਜੰਗਲੀ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਉਥੇ ਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਹਾ, ਅਤੇ ਰੁੱਖ, ਅਤੇ ਸੱਪ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹੀ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਅਤੇ ਕਣਕ ਅਤੇ ਭੜੇਲੇ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੱਤ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਗੱਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅੱਜ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਉਲ-ਜਲੂਲ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਯਰਦਨ ਦੇ ਕੰਢੇ ਕਿਸੇ ਰੁੱਖ ਦੇ ਮੁੱਦ ਤੇ ਖੜਾ ਹੈ ਕੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ "ਬੋੜ੍ਹ ਦੇ ਮੁੱਦ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਚਾਰਕ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਦਗੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਲੁਕੋਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਹੋ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਥੋਂ ਅਸੈਂਬਲੀ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਓ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕੀ ਕਰਾਂਗਾ।" ਅਹੋ, ਹਵਾ ਨਾਲ ਹਿਲਦੇ ਕਾਨੇ ਨੂੰ? ਇਹ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋ ਜਾਓ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਦੂਕੀ ਬਣ ਜਾਓਗੇ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਫਰੀਸੀ ਹੀ ਨਾ ਰਹੋਗੇ ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਬਣ ਜਾਓਗੋ। ਜੀ ਨਹੀਂ ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ, ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਅਜਿਹੇ ਹੀ ਹਨ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ ਹੈ। ਨਾ ਭਾਈ ਜੀ, ਯੂਹੰਨਾ ਕਦੇ ਵੀ ਹਵਾ ਨਾਲ ਝੂਲਣ ਵਾਲਾ ਕਾਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

313 ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਉਥੋਂ ਕੀ ਵੇਖਣ ਗਏ ਸੀ? ਕੀ ਇੱਕ ਨਥੀ ਨੂੰ?" ਵੇਖੋ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਨਥੀ ਹੀ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਨਥੀ ਦਾ ਇਹ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹੈ, ਵੇਖੋ ਖੁਦਾ ਦਾ ਵਚਨ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸੀ। ਵਚਨ ਨਥੀ ਦੇ ਕੋਲ ਹੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਮਝੇ? ਯਿਸੁ ਨੇ ਪੱਛਿਆ, "ਤੁਸੀਂ ਉਥੋਂ ਕੀ ਵੇਖਣ ਗਏ ਸੀ? ਕੀ ਇੱਕ ਨਥੀ ਨੂੰ?" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਹਾਂ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਨਥੀ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਡੇ ਨੂੰ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹੀ ਸੀ।"

314 ਉਹ ਕਿਉਂ ਨਥੀ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਡਾ ਸੀ? ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨੇਮ ਦਾ ਦੂਤ ਸੀ, ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਹ ਹੀ ਸੀ। ਯਿਸਨੇ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਮਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਪੁਲ ਦਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਯਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਇੱਕ ਖਾਸ ਪੱਥਰ (KEY STONE) ਸੀ।

315 ਯਿਸੁ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਬੂਲ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕਰੋ ਇਹ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਨਥੀ ਨੇ ਮਲਾਕੀ 3 ਬਾਬ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਵੇਖੋ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੂਤ ਨੂੰ ਪੱਲਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ ਰਹ ਨੂੰ ਤਿਅਰ ਕਰੇਗਾ।" ਵੇਖਿਆ? ਅਹੋ, ਉਹ ਕਿਨੀ ਸਧਾਰਨਤਾ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਸਧਾਰਨਤਾ ਵਿੱਚ ਲੁਕਿਆ ਬੈਠਾ ਸੀ।

316 ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਿਆਨ ਕਰੋ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਆਮਦ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਬੜੇ ਹੀ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ, " ਵੇਖੋ ਉਸਦੀ ਤੰਗਲੀ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਹ ਕਰੇਗਾ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪੜ੍ਹ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰੇਗਾ। ਉਹ ਤੁੜੀ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ। ਉਹ ਕਣਕ ਨੂੰ ਜਮਾਂ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਠੇ ਵਿੱਚ ਜਮਾਂ ਕਰੇਗਾ।" ਵੇਖੋ, ਉਹ ਆਤਮਾ ਦਾ ਉਭਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਬੈਲਦਾ ਸੀ।

317 ਪ੍ਰੰਤੂ ਜਦ ਯਿਸੁ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਹ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਚੇਲੇ ਕਿਸੇ ਮਹਾਨ ਘਟਨਾ ਦੇ ਘਟਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਅਹੋ, " ਮੇਰੇ ਖੁਦਾ, ਉਹ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬਸ ਹੁਣ ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਬੱਚਿਓ ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਰੋਮੀਆਂ ਨੂੰ ਪਰਤੀ ਤੋਂ ਪੁੱਟ ਕੇ ਸੁੱਟ ਦੇਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਜਦ ਉਹ ਆਏਗਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਯੂਨਾਨੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਰਹ ਤੋਂ ਅਤੇ ਰੋਮੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਰਹ ਤੋਂ ਜਾਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ।"

318 ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੀਨ ਅਤੇ ਸਿੱਧਾ-ਸਾਦਾ ਸੀ, ਯਿਸਨੂੰ ਸੱਤ ਜਗ੍ਹਾਂ ਇੱਧਰ ਤੋਂ ਉੱਧਰ ਨੂੰ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਕੀ ਸੀ? ਅਹੋ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਦਰੀ ਵਿੱਚ ਲੁਕਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

97 ਅਰ ਅੱਜ ਇਸ ਸਵੇਰੇ ਮੈਂ ਭਾਈ ਜੂਨੀਅਰ ਜੈਕਸਨ ਅਤੇ ਭਾਈ ਰੁਡਲ ਅਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਸੇਵਕਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਇਥੋਂ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਖੜੇ ਹਨ ਵੇਖ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦੇਵੇਂ।

98 ਅੱਜ ਦੀ ਸਵੇਰੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇ ਤੇ ਬੋਲਣਾ ਚਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇਥੋਂ ਕੁਝ ਲਿਖ ਕੇ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਯਸਾਯਾਹ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੀ 53 ਬਾਬ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਜਦੀਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਦੇ ਪੰਨਿਆਂ ਨੂੰ ਪਲਟ ਰਹੇ ਹੋ ਮੈਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਐਲਾਨ ਕਰਨਾ ਚਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।

99 ਅੱਜ ਰਾਤ ਮੈਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਉਸ ਭਾਗ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਵਚਨ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਾਂਗਾ ਜੋ ਕਲੀਸਿਯਾਈ ਪੁੱਗਾਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਮੋਹਰਾਂ ਦੇ ਖੁੱਲਣ ਤੱਕ ਹੈ। ਆਖਰੀ ਕਲੀਸਿਯਾਈ ਕਾਲ ਅਤੇ ਮੋਹਰਾਂ ਦੇ ਖੁੱਲਣ ਵਿੱਚਕਾਰ ਇੱਕ ਲੰਬਾ ਸਮਾਂ ਹੈ।

100 ਜਦ ਮੈਂ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੇ ਯੁੱਗਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਠੀਕ ਇਸਦੇ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਸੱਤਰ ਸਾਤਿਆਂ 'ਤੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੱਤ ਮੋਹਰਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਸੀ, " ਜੇ ਕਦੇ ਮੈਂ ਸੱਤ ਮੋਹਰਾਂ ਤੇ ਬੋਲਾਂਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਨੂੰ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਸੱਤਰ ਸਾਤਿਆਂ 'ਤੇ ਬੋਲਣਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਕਿ ਮੋਹਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਦਾ ਸਬੰਧ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸੱਤ ਮੋਹਰਾਂ ਵਾਲੀ ਪੋਥੀ ਦਾ ਪੰਜਵਾਂ ਬਾਬ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਅੱਜ ਰਾਤ ਲਵਾਂਗੇ।

101 ਅੱਜ ਰਾਤ ਅਸੀਂ ਜਗਾ ਛੇਤੀ ਹੀ ਸਭਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਚਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸ ਚੁੱਕੇ ਹੋ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸਦੇ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ? [ਭਾਈ ਨੰਦੀਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, " ਜੀ ਹਾਂ - ਸੰਪਾਦਕ] ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇ, ਜੇ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇਥੋਂ ਸੱਤ ਵਜੇ ਤੱਕ ਆ ਜਾਈਏ? [ਸੰਗਤ ਆਖਰੀ ਹੈ - " ਅਸੀਨ "] ਠੀਕ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਭਾਵਾਂ ਬਕਾਇਦਾ ਸਾਡੇ ਛੇ ਵਜੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਾਂਗੇ, ਗਾਣੇ ਆਦਿ ਗਾਵਾਂਗੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਥੋਂ ਸੱਤ ਵਜੇ ਹੋਵਾਂਗਾ। ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਸਾਰਾ ਹਫ਼ਤਾ ਸਭਾ ਨੂੰ ਹੋਰ ਛੇਤੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਾਂਗੇ। ਅਤੇ, ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਆਏ ਹਾਂ

102 ਕੋਈ ਵੀ ਗੀਤ ਗਾਉਣਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਗੀਤ ਗਾਉਣੇ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

103 ਪ੍ਰੰਤੂ ਹੁਣ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਅਸੀਂ ਵਚਨ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਸੋ ਅਸੀਂ ਵਚਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਟਿਕੇ ਰਹੀਏ। ਸਮਝੇ? ਅਸੀਂ ਵਚਨ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਵਚਨ ਸਿੱਖਣ ਸਿਖਾਉਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਕਿੰਨਾਂ ਕੁ ਤਨਾਅ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੇਖੋ ਜੇ ਮੈਂ ਕੁਝ ਗਲਤ ਸਿਖਾਵਾਂ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਮੈਨੂੰ ਉਤਰ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਸਮਝੇ? ਅਰ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਹ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ ਜੋ ਕਿਸੇ ਦੂਜੇ ਨੋ ਸਿਖਾਇਆ ਹੋਵੇ। ਜਰੂਰੀ

ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਉਭਾਰਿਆ ਜਾਵਾਂ। ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੱਤ ਸਵਰਗ ਦੂਤ ਜਿਹਨਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਗਰਜਾਂ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਇਸਨੂੰ ਬਖਸ਼ਣਗੇ। ਸਮਝ ਲੱਗੀ?

104 ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈਂ ਯਾਸਾਹਾਰ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ 53ਵੇਂ ਅਧਿਆਏ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਜਾਂ ਦੂਜਾ ਪਦ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛਣਾ ਚਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।

105 ਹੁਣ, ਇਸਦਾ ਸਬੰਧ ਸੱਤਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਨਾਲ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਸਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਭਵਨ ਦਾ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਾਂਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਸਮਰਪਣ ਸਭਾ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਇਸ ਭਵਨ ਦੀ ਯਾਦ ਦੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਸਭਾ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਜਦੋਂ ਉਹ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਲਈ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ ਜੋ ਮੈਂ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਦੇਖੋ ਕਿ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਖੇਲੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਕਹਿਣਾ ਹੈ, ਉਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ। ਸੋ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਅੱਜ ਰਾਤ ਬੋਲਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਹ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਸਭਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਉਸੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਰਹੇ।

106 ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਇਸਦੇ ਹਰ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣੋ। ਇਸਨੂੰ ਪਕੜ ਲਵੇ। ਅਤੇ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਟੇਪ ਵਿੱਚ ਭਰ ਲੈਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਟੇਪਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ 'ਤੇ ਖਲੋਤੇ ਰਹਿਣਾ। ਕੁਝ ਹੋਰ ਨਾ ਕਰੋ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਹੋ ਹੀ ਕਰੋ ਜੋ ਟੇਪਾਂ ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੋ ਹੀ ਕਰੋ ਜੋ ਟੇਪ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸਮਝੇ? ਹੁਣ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਫਿਰ ਇਸ ਸਾਰੇ ਨੂੰ ਗਲਤ ਕਿਉਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ। ਸਮਝੇ? ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਦ੍ਰਿੜ ਰਹੋ ਕਿ ਸਿਰਫ ਉਹ ਹੀ ਕਰੋ ਜੋ ਟੇਪਾਂ ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਨਾ ਕਰੋ। ਸਮਝੇ? ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾਂ ਹਾਂ ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਹ ਤਾਂ ਉਹੋ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਸਮਝੇ। ਅਤੇ ਬਥੇਰੀ ਵਾਰ ਲੋਕਾਂ ਗੜੜਬੜ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, "ਠੀਕ ਹੈ, ਫਲਾਂ - ਫਲਾਂ ਗੱਲ ਕਰੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ-ਇਹ ਹੈ।" ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਰਹਿਣ ਦਿਓ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਹੈ।

107 ਦੇਖੋ, ਠੀਕ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਬਾਈਬਲ ਵੀ ਚਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਚਹੁੰਦੇ ਹਾਂ - ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਚਨ ਹੈ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਉਸਦਾ ਆਪਣਾ ਹੀ ਅਨੁਵਾਦ ਨਾ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ ਕਿ ਇਸਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਹੁਣ :

ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੀ ਕਿਹ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ਕੀਤੀ? ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਭੁਜਾ ਕਿਹ ਦੇ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ?

108 ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹਾਂ, ਧਿਆਨ ਦਿਓ।

ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੀ ਕਿਹ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ਕੀਤੀ? (ਇਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਹੈ) ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਭੁਜਾ ਕਿਹ ਦੇ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ?

ਬਲਵਾਨ ਹੈ, ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅੱਗ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਤੰਗਲੀ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਖੱਤੇ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਾਫ਼ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਕਣਕ ਨੂੰ ਭੜਕੇ ਵਿੱਚ ਜਮਾਂ ਕਰੇਗਾ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਤੁੜੀ ਨੂੰ ਨਾ ਬੁੱਝਣ ਵਾਲੀ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਸੁਟੀਗਾ।"

307 ਇਹ ਹੀ ਉਹ ਸਮਾਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਖੁਰਦਰੇ ਥਾਂ ਪੱਧਰੇ ਬਣਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਲੱਗੀ ਸੀ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਹ ਠੀਕ ਵਚਨ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸਨੂੰ ਉਸੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਵਚਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇਨ੍ਹੇ ਸਾਦੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਲੋਕ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝਣ ਤੋਂ ਰਹਿ ਗਏ ਸਨ। ਲੋਕ ਇਸਨੂੰ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਫੇਲ ਹੋ ਗਏ ਸਨ।

308 ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹੇ ਅੰਨ੍ਹੇ ਨਾ ਬਣਨਾ। ਸਮਝੇ? ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੰਨ੍ਹੇ ਨਾ ਬਣ ਜਾਣਾ। ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ ਸੁਣੋ।

309 ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਪਛਾਣ ਨਾ ਸਕੇ ਸਨ। ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਮ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਨਾ ਆ ਸਕਿਆ, ਕਿ ਲੋਕ ਉਸਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਤੋਂ ਰਹਿ ਗਏ। ਫਿਰ ਸੁਣੋ, ਇਹ ਕੀ ਸੀ? ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਜੋ ਕਿ ਵਚਨ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਆਪਨੂੰ ਸਾਦਗੀ ਵਿੱਚ ਲੁਕਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਜਾਜਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲੁਕਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਧੋਣ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਗੋਲ ਕਾਲਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਜੋ ਪੱਤ੍ਰੀਆ ਲਿਖਿਆ ਅਤੇ ਚਲਾਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

310 ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਇਹ ਹੀ ਗੱਲ ਪੁੱਛੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਉਥੇ ਕੀ ਵੇਖਣ ਗਏ ਸੀ?" ਜਦੋਂ ਪੂਰੀਨਾ ਦੇ ਚੇਲੇ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਆਏ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ, "ਤੁਸੀਂ ਉਥੇ ਕੀ ਵੇਖਣ ਗਏ ਸੀ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਥੇ ਜਾਜਰਾਂ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ, ਜਾਂ ਸੋਹਣੇ ਰੇਸ਼ਮੀ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ ਕਿਸੇ ਮਨੁਖ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਗਏ ਸੀ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਗਏ ਸੀ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਉਥੇ ਵੇਖਣ ਗਏ ਸੀ?"

311 ਉਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹ ਨੇ, ਨਹੀਂ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕ ਬੰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਚੰਮਣ ਜਾਂ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਮੁਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਧੋਂ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਚਲਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਦੋਧਾਰੀ ਤਲਵਾਰ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਲੋਕ ਉਥੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਲੈ ਕੇ ਗਏ ਸਨ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਿਵੈਨਿਸ ਲਕਬੱਧ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਹੀ ਥਾਂ ਸਿਖਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਥੇ ਲਈ ਤਾਂ ਇਹ ਸੱਤ ਠੀਕ ਹੈ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਜਦੋਂ ਉਥੇ ਬਾਹਰ ਜਾ ਕੇ ਧੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤਦ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਲੋਕ ਤਾਂ ਰਾਜ ਭਵਨਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਦੇ ਜੱਸ ਦੀ ਮੂਰਖਤਾ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।"

312 ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ, "ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਉਥੇ ਕੀ ਦੇਖਣ ਗਏ ਸੀ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਹਵਾ ਨਾਲ ਹਿਲਦੇ ਹੋਏ ਕਾਨੇ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਗਏ ਸੀ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਗਏ ਸੀ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ," ਤੁਸੀਂ ਵੱਨੌਸੈ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ

ਪਰਤਿਆ। ਲੋਕ ਉਸ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਵਿੱਚ ਫੇਲ ਹੋ ਗਏ। ਉਹ ਇੰਨਾ ਸਾਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਉੱਚ ਕੋਟੀ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਏਨਾ ਸਪਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਬੜੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਸੋਚਦੇ ਸਨ ਕਿ ਜਦ ਉਹ ਆਏਗਾ, ਤਾਂ

302 ਉਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਕੀ ਹੋਇਆ, " ਹਰੇਕ ਪਹਾੜ ਅਤੇ ਟਿੱਬਾ ਨੀਵਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਦੂਣ ਉੱਚੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਖੁਰਦਲਾ ਪੱਧਰਾ ਅਤੇ ਬਿੱਖਰੇ ਥਾਂ ਮੈਦਾਨ ਹੋਣਗੇ।" ਦਾਉਦ ਨੇ ਇਹ ਵੇਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, " ਪਹਾੜ ਛੱਤਰਿਆਂ ਵਾਂਗ ਟੱਪਣ ਲੱਗੇ ਤੇ ਰੁੱਖਾਂ ਦੇ ਪੱਤਿਆਂ ਨੇ ਤਾਲੀ ਵਜਾਈ।" [ਭਾਈ ਬ੍ਰਾਨਗਮ ਕਈ ਵਾਰ ਤਾਲੀ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ-ਸੰਪਾ]

303 ਕੀ ਹੋਇਆ? ਕੀ ਇਹ ਸਤ ਹੋਇਆ? ਇੱਕ ਦਾੜੀ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਜੋ ਬਿਲਕੁਲ ਅਨਪੜ੍ਹ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਆਲੋਂ-ਦੁਆਲੇ ਭੇਡ ਦੀ ਖੱਲ ਲੁਪੇਟੇ ਯਹੂਦਿਆ ਦੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚੋਂ ਇਹ ਕਰਿਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ, ਮਨ ਫਿਰਾਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਵਰਗ ਦਾ ਰਾਜ ਨੇੜੇ ਆਇਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸੱਪਾਂ ਦੇ ਬੱਚਿਓਂ ਇਹਨਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾ ਰਹੇ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਬੰਦਾ ਹਾਂ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇਹਨਾਂ ਪੱਥਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅਥਰਾਗਮ ਲਈ ਸੰਤਾਨ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹੈ।" ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ।

ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, " ਇਹ ਉਹ ਅੱਗੇ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਦੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਉੱਥੇ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ।

304 ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਹ ਉਹ ਹੀ ਸੀ। ਵੇਖੋ, ਉਹ ਰਾਹ ਨੂੰ ਪੱਧਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸਮਝੋ? ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟੇਡੇ ਰਾਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਉੱਚੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨੀਵਿਆਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਨਾ ਸੋਚੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਥਰਾਗਮ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹੋ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਅਰਥ ਗੱਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਣੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਨਾ ਕਰਨੀਆਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇਹਨਾਂ ਪੱਥਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅਥਰਾਗਮ ਲਈ ਸੰਤਾਨ ਉਤਪਨ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹੈ।" ਅਹੋ, ਮੇਰੇ, ਖੁਦਾ। ਉਸਨੇ ਉੱਚੇ ਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨੀਵਾਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜੀ ਹਾਂ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਤਿੰਨਤਾ ਵੇਖੋ! ਇਹ ਹੀ ਉਹ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਹੋਵੇਗਾ।

305 ਅਤੇ ਜਦ ਉਹ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸੋਚਿਆ, "ਅਹ, ਜੇ ਉਹ ਸਾਡੀ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਜਰੂਰ ਬਥੂਲ ਕਰ ਲੈਂਦੇ।" ਪ੍ਰੰਤੂ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੰਗ ਨਾਲ ਆਇਆ ਸੀ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਸਪਾਰਨ ਜਿਹੇ ਦੰਗ ਨਾਲ ਆਇਆ ਸੀ। ਤਾਂ ਵੀ ਵਚਨ ਦਾ ਅਨਵਾਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉੱਚੇ ਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨੀਵਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਲੋਕ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਬਥੂਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨੀਵੇਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

306 ਉਸ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਰਦੇ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਹੋ ਸੱਪਾਂ ਦੇ ਬੱਚਿਓਂ। ਤੁਸੀਂ ਘਾਰ ਵਿੱਚ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਸੱਪ ਹੋ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਕਿ, ਕੁਝਾਂ ਰੁੱਖਾਂ ਦੀ ਜੜ ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਰੁੱਖ ਜੋ ਫਲ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਕੱਟਿਆ ਅਤੇ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੱਚਮੁੱਚ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਬਹਿਤਸਮਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਹ ਜੋ ਮੇਰੇ ਬਾਦ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਉਹ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਜਿਆਦਾ

109 ਦੂਸਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, " ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਭੁਜਾ ਤੁਹਾਡੇ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ।" ਸਮਝੋ?

ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੀ ਕਿਹ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ਕੀਤੀ? ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਭੁਜਾ ਕਿਹ ਦੇ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ?

110 ਹੁਣ ਮੈਂ ਸੰਤ ਮੱਤੀ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚੋਂ ਵੀ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਮੱਤੀ 11ਬਾਬਾ। ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਕਾਗਜ ਅਤੇ ਦੂਸਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਆਦਿ ਲੈ ਕੇ ਆਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਲਗਾਤਾਰ ਕਰਾਂਗੇ ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੌਲ ਟੇਪ ਰਿਕਾਰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਲੈ ਕੇ ਆਓ ਆਪਣੇ ਕਾਗਜ ਆਦਿ ਤਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਮਿਲ ਸਕੇ। ਅਸੀਂ ਸੰਤ ਮੱਤੀ ਦੇ 11ਵੇਂ ਅਧਿਆਏ ਦੀ 25 ਅਤੇ 26 ਆਇਤ ਨੂੰ ਪੜਾਂਗੇ; ਆਇਤ 11:26 ਅਤੇ 27, ਸੱਚ ਹੈ, ਯਿਸੂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਬੜਾ ਪਿਛਾਂਹ ਤੇ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਉਸੇ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਜਿਥੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਬਾਬੀਬਲ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗਾਇਆ ਸੀ। ਆਓ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਮੱਤੀ ਦੇ 11 ਅਧਿਆਏ ਦੀ 25 ਅਤੇ 26 ਆਇਤ ਪੜ੍ਹੀਏ।

ਉਸ ਵੇਲੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਆਖਿਆ, ਹੇ ਪਿਤਾ ਅਕਾਸਾ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਤੈਂ ਇਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨੀਆਂ ਅਤੇ ਬੁੱਧਵਾਨਾਂ ਤੋਂ ਗੁਪਤ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਆਣੀਆਂ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ।

ਹਾਂ, ਹੇ ਪਿਤਾ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਇਹੋ ਚੰਗਾ ਲੱਗਾ।

111 ਇਹਨਾਂ ਦੋਨਾਂ ਹਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪਕੜੇ। ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੀ ਕਿਹ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ਕੀਤੀ? ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਭੁਜਾ ਕਿਹ ਦੇ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ?" " ਅਤੇ ਫਿਰ ਯਿਸੂ ਨੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਭੇਤ ਗਿਆਨੀਆਂ ਅਤੇ ਬੁੱਧਵਾਨਾਂ ਕੋਲੋਂ ਗੁਪਤ ਰੱਖੇ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਆਣੀਆਂ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਿਹੜੇ ਕਿ ਸਿੱਖਣਾ ਚੰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਲੱਗਾ।" ਹੁਣ ਇਸ ਵਰਨ ਤੋਂ

112 ਇਸ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਵਰਨ ਤੋਂ ਮੈਂ ਇਹ ਵਿਸ਼ਾ ਚੁਣ ਰਿਹਾਂ ਹਾਂ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਧਾਰਨਤਾ ਅੰਦਰ ਛੱਪਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਖੁਦ ਉਸੇ ਸਾਦਗੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਟੇਪਾਂ ਦੀ ਖਾਤਿਰ ਇਸਨੂੰ ਫਿਰ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਟੇਪ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਮਝੋ? ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਧਾਰਨਤਾ ਅੰਦਰ ਗੁਪਤ ਅਤੇ ਸਧਾਰਨਤਾ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਗਟ।

113 ਅਜਿਹਾ ਸੋਚ ਕੇ ਹੈਰਾਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਵੇਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਸਧਾਰਨ ਵਸਤੂ ਵਿੱਚ ਛੱਪਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਸਾਦਗੀ ਵਾਲੇ ਦੰਗ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਿਆਨੀ ਅਤੇ ਬੁੱਧਵਾਨ ਲੋਕ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਵਿੱਚ ਲੱਖਾਂ ਮੀਲ ਦੂਰ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੱਤ ਮੋਹਰਾਂ ਦੀਆਂ ਮਹਾਨ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰੀਏ, ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿਸੇ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਈਏ। ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਦੰਗ ਨਾਲ ਉਹ ਸਾਦਗੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਨੇਕਾਂ ਲੋਕ ਉਸਨੂੰ ਪਾਉਣ ਤੋਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

114 ਹੁਣ ਦੇਖੋ ਕਿ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਹੀ ਵਿਚਾਰਪਾਰਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੋਣਾ ਚਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਹ ਪੁਰਾਣਾ ਬਿਆਨ ਕਈ ਵਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਆਦਮੀ ਤਾਂ ਆਦਮੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਹੈ। ਆਦਮੀ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇਸ ਗੱਲ ਲਈ ਵੱਡਿਆਈ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੀ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਲਗਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਕਰੇਗਾ; ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਅਣਦੇਖਾ ਕਰ ਦਿੱਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਮਝੇ? ਸਮਝੇ? ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਤੋਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਪਿਛੇ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਦੇਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੇਤੇ ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਕੰਮ ਉਸਨੇ ਕੀਤੇ ਸਨ ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਹ ਇਸ ਸਧਾਰਨ ਤਰੀਕੇ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਫੇਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪਨਾਇਆ ਸੀ। ਦੇਖਿਆ? ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਅੱਗੇ ਦੀ ਵੱਲ ਦੇਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਮਹਾਨ ਘਟਣਾਵਾਂ ਦੇ ਘਟਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਘਟਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਦ ਕਿ ਦਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨੌਂ ਉਸ ਦੇ ਆਲੇ ਢੁਆਲੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਤੇ ਇਹ ਇਨੀ ਸਾਦਰੀ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ। ਸਮਝੇ?

115 ਇੱਕ ਦਿਨ ਇੱਥੇ ਯੂਟੀਕਾ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਆਇਆ ਹੀ ਉਸਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਇੱਥੇ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਹ ਗੱਲ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬੇਪਰਦਾ ਕਰ ਰਿਹਾਂ ਹਾਂ। ਉਹ ਘਰੇਲੂ ਜੰਗ ਦਾ ਇੱਕ ਮੰਨਿਆਂ ਹੋਇਆ ਪੋਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸੀ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਪੱਖ ਦਾ ਸੀ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਮੇਰਾ ਖਿਆਲ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਵਿਦਰੋਹੀ ਸੀ। ਪਰ ਉਹ ਇੱਕ ਨਾਸਤਰ ਮਨੁੱਖ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਯੂਟੀਕਾ ਦਾ ਹੀ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਉਹਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਦੇਰਸੇ ਸੀ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋਣ।

116 ਜਦ ਮੈਂ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਗ ਬੱਚਾ ਸਾਂ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹਦਵਾਣੇ (ਤਰਬੂਜ) ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਉਹ ਨਦੀ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਹਦਵਾਣੇ ਬੀਜਿਆ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦਾ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਦੇਸਤ ਸੀ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਦਿਨ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖਾਸ ਗੱਲ ਆਪੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜਾਂ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਹਟ ਸੀ, ਅਰ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਉਸਨੂੰ (ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੂੰ) ਨਹੀਂ ਕਹੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਲੇ ਨਿੱਕਾ ਜਿਗ ਬੱਚਾ ਹੀ ਸਾਂ। ਇਸ ਗੱਲ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉੱਥੋਂ ਨਸਾ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਉਹ ਜਾ ਕੇ ਸਿਰ ਸੁੱਟ ਕੇ ਰੋਣ ਲੱਗਾ ਤੇ ਮੈਂ ਸਮਾਂ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਉਹ ਮਹਿਮਾਂ ਭਰਪੂਰ ਢੰਗ ਨਾਲ 85 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਲਈ ਬਦਲ ਗਿਆ ਸੀ।

117 ਇੱਕ ਦਿਨ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਲੜਕੀ ਨੂੰ ਜੋ ਕਿ ਸੰਡੇ ਸਕੂਲ ਤੋਂ ਆ ਰਹੀ ਸੀ, ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕਿਉਂ ਉਹ ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ? ਉਸ ਕੁੜੀ ਨੇ ਉਤਰ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਤੋਰਸੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, " ਬੇਟੀ ਤੂੰ ਗਲਤੀ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੀ ਹੈਂ।"

ਗਿਆ ਸੀ। ਉਥੇ ਉਪਰ ਸਿਰਲੇਖ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ। ਜਿਥੋਂ ਇੱਕ ਨਥੀ ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੇ ਜਨਮ ਦੇ ਸੱਤ ਸੌ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਦਿਲਸਾ ਦਿਓ, ਮੇਰੀ ਪਰਜਾ ਨੂੰ ਦਿਲਸਾ ਦਿਓ, ਤੁਹਾਡਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਖਦਾ ਹੈ। ਯਤ੍ਰਾਸਲਮ ਦੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਬੋਲੋ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰ ਕੇ ਆਏ, ਭਈ ਉਹ ਦਾ ਯੋਧੁ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ। ਭਈ ਉਹ ਦੀ ਬਦੀ ਦਾ ਢੰਨ ਕਬੂਲ ਹੋਇਆ, ਭਈ ਉਹ ਯਹੋਵਾਰ ਦੇ ਹੱਦਾਂ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਢੱਗਣਾ ਢੰਨ ਪਾ ਚੁੱਕਿਆ।

ਇੱਕ ਅਵਾਜ਼ ਪੁਕਾਰਦੀ ਹੈ, ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਯਹੋਵਾਰ ਦਾ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕਰੋ, ਬਿਆਬਾਨ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇੱਕ ਸ਼ਾਹ ਰਾਹ ਰਾਹ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਬਣਾਓ। ਹਰੇਕ ਦੂਣ ਉੱਚੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਪਹਾੜ ਅਤੇ ਟਿੱਬਾ ਨੀਵਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗਾ, ਖੁਰਦਲਾ ਪੱਧਰ ਅਤੇ ਬਿੱਖਰੇ ਬਾਂ ਮੈਦਾਨ ਹੋਣਗੇ।

298 ਹੋ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ। ਉਸਨੇ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਨੁੱਖ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਸਮਝੇ? ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਪੁਗਣੇ ਨੇਮ ਦੀ ਆਖਰੀ ਕਿਤਾਬ ਮਲਾਕੀ ਕੱਦੇ ਇਹ ਪੁਗਣੇ ਨੇਮ ਦਾ ਆਖਰੀ ਨਥੀ ਹੈ। ਹੁਣ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਇਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਮਲਾਕੀ ਵਿੱਚ ਸੁਣੋ। ਮਲਾਕੀ ਨੇ ਬਿਲਕੁਲ ਪੁਗਣੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਕਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਭੁਲੋ। ਮਲਾਕੀ ਦਾ ਤੀਸਰਾ ਬਾਬ।

ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੂਤ ਨੂੰ ਘੱਲਦਾਂ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ ਰਾਹ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰੰਤੂ ਸਿਹਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਭਾਲਦੇ ਹੋ ਅਚਾਣਕ ਆਪਣੀ ਹੈਕਲ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਹਾਂ ਨੇਮ ਦਾ ਦੂਤ ਜਿਸ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਖੁਸ਼ ਹੋ-ਵੇਖੋ ਉਹ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਸੈਨਾ ਦਾ ਯਹੋਵਾਰ ਆਖਦਾ ਹੈ।

299 ਇੱਥੇ ਵੀ ਯੂਹੀਨਾ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, " ਉਹ ਰਾਹ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ ਸੁਧਾਰੇਗਾ।" ਯਿਸੁ ਨੇ ਮੱਤੀ 11:10 ਵਿੱਚ ਇਹੋ ਹੀ ਕਿਹਾ ਸੀ : ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਜਾਣ ਲਵੇ ਕਿ ਇਸੇ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਝ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੂਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘੱਲਦਾਂ ਹਾਂ

300 ਵੇਖਿਆ? ਇਹ ਠੀਕ ਗੱਲ ਹੈ। ਹੁਣ ਦੇਖੋ, ਕਿ ਸੱਤ ਸੌ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਹ ਸਭ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਕਿ ਮਸੀਹਾ ਦੇ ਆਉਣੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਅੱਗੇ ਚੱਲਣ ਵਾਲਾ ਦੂਤ ਆਏਗਾ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਜਦ ਉਹ ਦੂਤ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਹ ਇਹੀ ਸਧਾਰਨਤਾ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਕਿ ਲੋਕ ਉਸਨੂੰ ਪਛਾਣਣ ਵਿੱਚ ਖੁੱਝ ਗਏ ਸਨ। ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਚਾਨਣ ਵਿੱਚ ਫੇਲ ਹੋ ਗਏ ਸਨ।

301 ਯਾਦ ਕਰੋ, ਉਹ ਇੱਕ ਜਾਜਕ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ। ਚੰਗਾ, ਵੇਖੋ ਇਹ ਕਿੰਨੀ ਹਾਸੋਹੀਣੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਅਪਨਾਇਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਸੈਮਨਹੀ ਵਿੱਚ ਗਿਆ। ਪਰ ਉਸਦਾ ਕੰਮ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੀ। ਜਦ ਉਹ ਨੋ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਉਹ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਉਹ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਵਾਪਸ

ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ, " ਕੀ ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਰਹਿਣਾ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ?"

293 ਹੁਣ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, "ਇਹ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਮੂਰਖ ਬੱਚਾ" ਅਤੇ ਕੁਛ ਵੀ ਹੋਵੇ ਕੋਈ ਵੀ ਬੱਚਾ ਜਿਹੜਾ ਅਵੈਦ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜੰਮਿਆਂ ਹੋਵੇ ਉਸਦੀ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਆਦਤ ਵੱਖਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਸੀ, ਪ੍ਰੇਤੁ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਅਪ ਨੂੰ ਲਕਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸੁਣੋ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਛੁਪਾ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਨੇ "ਗੰਦ, ਡਿਸਟ ਅਤੇ ਅਵੈਦ ਮੰਨਿਆ ਸੀ।"

294 ਵੇਖੋ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਜੀਵਨ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਰੇ ਹੋਏ ਬੀਜ ਦੀ ਸੜਾਂ ਵਿੱਚ ਲੁਕਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝ ਗਏ ਹੋ? [ਸੰਗਤ ਆਖਦੀ ਹੈ, "ਅਮੀਨਾ।"]

295 ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਮੂਲੀ ਜਿਹੀ ਭਾਂਡੇ ਧੋਣ ਵਾਲੀ ਜਾਂ ਕੱਪੜੇ ਧੋਣ ਵਾਲੀ ਅੰਦਰ ਲੁਕਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਸਪਾਰਨ ਬੰਦੇ ਅੰਦਰ ਲੁਕਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਪੋਣੇ ਵਿੱਚ ਰੋਟੀ ਬੰਨ ਕੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਤੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਤਨੀ ਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪਿਆਰ ਦ੍ਰਾਅ-ਸਲਾਮ ਕਰਿ ਕੇ ਘਰੋਂ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਜਿਹੇ ਆਦਮੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਛੁਪਾ ਲਵੇ ਜਿਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਆਰਕ ਬਿਸ਼ਪ ਕੁਝ ਨਾ ਜਾਣਦਾ ਹੋਵੇ। ਸਮਝੋ? ਉਹ ਤਾਂ ਬਿਨਾਂ ਤੁਰ੍ਹੀ ਬਜਾਏ ਅਜਿਹੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸੇਵਕਾਈ ਲਈ ਭੇਜ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਖੁਦਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾਂ ਇਸੇ ਨਾਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ-ਬੱਸ ਇੰਨਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ। ਸਪਾਰਨ ਲੋਕ ਇਸਨੂੰ ਸੁਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਵੇਖਿਆ।

296 ਹੁਣ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਬੱਚੇ ਦੀ ਸਰਲਤਾ ਵਿੱਚ ਲੁਕਾਏ ਹੋਏ ਸੀ। ਉਸ ਸਪਾਰਨ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸਪਾਰਨਤਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੁਕਾਏ ਬੈਠਾ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਧਰਮ ਗਿਆਨੀ, ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਮਹਾਨ ਵਿਅਕਤੀ, ਬੁੱਧੀਜੀਵੀ ਹੈਰੋਡੀਸ ਅਤੇ ਨੀਰੀ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਵਿੱਚ ਖੁੱਝ ਗਏ ਸਨ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਦਗੀ ਅੰਦਰ ਲੁਕਾਈ ਬੈਠਾ ਹੈ, ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸਭ ਖੁੱਝ ਗਏ।

297 ਹੁਣ ਜਲਦੀ ਨਾਲ, ਯਹੂਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਬਾਰੇ ਯਸਾਯਾਹ 40 ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਮਲਾਕੀ 3 ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਠੀਕ ਹੈ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਸਭਨਾਂ ਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗਾ ਲਵੇ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਯਸਾਯਾਹ 40 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਭਨਾਂ ਉਤੇ ਸ਼ਾਤੀਂ.... ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਚੰਗਾ ਤਾਂ ਇਹੋ ਹੋਵੇਗਾ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇਥੋਂ ਹੀ ਪੜਾਂ। ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇੰਨਾ ਸਮਾਂ ਹੋਵੇਗਾ? [ਸੰਗਤ ਆਖਦੀ ਹੈ, "ਅਮੀਨਾ।"] ਆਚਿ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਲਈ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਇਥੋਂ ਯਸਾਯਾਹ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਦਾ 40 ਵਾਂ ਬਾਬ ਕੱਢਾਂਗੇ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇਥੋਂ ਪੜ੍ਹਾਂਗੇ ਅਤੇ ਵੇਖਾਂਗੇ ਕਿ ਉਹ ਇਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਧੂ ਵੇਖੋ, "ਮੇਰੀ ਪਰਜਾ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਦਿਓ, ਦਿਲਾਸਾ ਦਿਓ।" ਹੁਣ ਯਾਦ ਰਹੋ, ਕਿ ਇਹ ਸੱਤ ਸੌ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ

118 ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਛੋਟੀ ਕੁੜੀ ਥੱਲੇ ਬੁਕੀ ਤੇ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਢੁੱਲ ਤੇਤੀਆ, ਅਰ ਉਸਦੀ ਇੱਕ ਪੱਤੀ ਖਿੱਚ ਕੇ ਬੋਲੀ, " ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਡੋਰਸੀ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਜੀਉਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ?"

119 ਗੱਲ ਬਹੁਤ ਟਿਕਾਣੇ ਦੀ ਸੀ। ਜਦ ਉਸਨੇ ਉਸ ਬੱਚੀ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦੇਣਾ ਅੰਤ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਬੱਚੀ ਨੂੰ ਸਿਰਦ ਇੰਨਾ ਹੀ ਕਹਿ ਸਕਿਆ, " ਚੰਗਾ, ਇਹ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਉੰਗਦਾ ਹੈ ", ਅਤੇ ਇਸਤੋਂ ਬਾਦ ਇੱਕ ਰੋਰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਉਠਦਾ ਹੈ ਕਿ " ਧਰਤੀ ਕਿਥੋਂ ਆਈ ? ਉਹ ਬੀਜ ਕਿਥੋਂ ਆਇਆ ? ਉਹ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉੰਗਾਕਾ ?" ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਲੜਕੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਕਰਦੀ ਚਲੀ ਗਈ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨ ਲਿਆ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ। ਦੇਖਿਆ ?

120 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਡੀਆਂ-ਵੱਡੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਬਲਕਿ ਉਹ ਤਾਂ ਸਪਾਰਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਅਸਲੀ ਰੂਪ ਪਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਇਹ ਹੀ ਚੰਗਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛੋਟੀਆਂ-ਛੋਟੀਆਂ ਸਪਾਰਨ ਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਗਟ ਕਰੇ - ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਉਹ ਖੁਦ ਨੂੰ ਛੁਪਾ ਲਵੇ ਅਤੇ ਵਿਰ ਉਸੇ ਸਰਲਤਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇ। ਅਤੇ ਇਹ ਗੱਲ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਸਿਰ ਉਤੋਂ ਦੀ ਲੰਘ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਪੁੱਛੋ ਕਿ, " ਇੱਕ ਧਰਮੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ?"

121 ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਸੂਰੂ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਹਟਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾ ਕਰੇ ਅਰ ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਰਹੇ। ਇਹ ਹੀ ਕਾਰਨ ਹੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਭੇਡਾਂ ਜਾਂ ਮੇਮਨਿਆਂ ਵਾਹੂੰ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਭੇਡ ਆਪਣੀ ਅਗੁਵਾਈ ਆਪ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਤਾਂ ਇੱਕ ਰਾਹ ਵਿਖਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਸਾਡਾ ਰਾਹਗੀਰ ਹੋਵੇ। ਸੋ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

122 ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਸਪਾਰਨਤਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਪਾਰਨ ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖੁਦਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਸਪਾਰਨ ਅਤੇ ਸਾਦਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਸਪਾਰਨ ਲੋਕ ਉਸ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲੈਣ। ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸਨੇ ਯਸਾਯਾਹ 35 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ, " ਰਾਹੀਂ ਭਾਵੋਂ ਮੂਰਖ ਹੋਣ ਕੁਰਾਹੇ ਨਾ ਪੈਣਗੇ।" ਇਹ ਇੰਨਾ ਸਪਾਰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

123 ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਏਨਾ ਮਹਾਨ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਮਹਾਨ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਪਾਰਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਸਪਾਰਨਤਾ ਤੋਂ ਠੋਕਰ ਖਾ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਤੋਂ ਰਹਿ

ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਦੀ ਸਪਾਰਨਤਾ ਤੋਂ ਠੋਕਰ ਖਾ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਏਨੀ ਸਪਾਰਨਤਾ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਉਸਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਵਿੱਚ ਲੱਖਣ ਮੀਲ ਦੂਰ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਚਤੁਰ ਵਿੰਦਿਆ ਦੀ ਵਿਚਾਰਪਾਰਾ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਹਾਨ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਏਨੀ ਸਪਾਰਨਤਾ ਵਿੱਚ ਹੋ ਗੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ; ਪ੍ਰੰਤੂ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਪਾਰਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਪਾਰਨਤਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਿਰਾਂ ਦੇ ਉਪਰ ਦੀ ਲੰਘ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਵਿੱਚ ਫੇਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

124 ਹੁਣ ਇਸ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰੋ। ਇਸਦਾ ਪੂਰਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਿਹੜੇ ਇੱਥੇ ਸੰਗਤ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਆਏ ਹੋ ਜਦ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਹੋਟਲਾਂ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾਓ ਤਾਂ ਇਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਚੇਤੇ ਕਰਕੇ ਇਹਨਾਂ ਉਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿਓ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਜਿੰਨੇ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਮਝਾਈਏ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਇਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦ ਤੁਸੀਂ ਹੋਟਲ ਜਾਂ ਮੇਟਲ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਠਹਿਰੇ ਹੋ ਜਾਓ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਉਤੇ ਧਿਆਨ ਕਰੋ। ਇਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕਠੀਆਂ ਕਰ ਲਵਾਂ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹਨਾਂ ਤੇ ਧਿਆਨ ਕਰੋ।

125 ਜਿਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਲੋਕ ਉਸ ਢੰਗ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਤੋਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂ ਜੇ ਉਹ ਏਤੇ ਮਹਾਨ ਹੈ ਅਰ ਫਿਰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਦਰੀ ਵਿੱਚ ਲੁਕਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਦੇ ਲੋਕਾਂ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਸਕੇ। ਸਮਝੇ? ਕਦੇ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਮਹਾਨਤਾ ਵਿੱਚ ਲੱਭਣ ਦਾ ਯਤਨ ਨਾ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਉਪਰ ਦੀ ਗੁਜਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਖੁਦਾ ਦੀ ਸਾਦਰੀ ਵੱਲ ਕੰਨ ਲਗਾਓ ਤਦ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਸਾਦਰੀ ਵਿੱਚ ਲੱਭ ਸਕੋਗੇ।

126 ਸੰਸਾਰ ਬੁੱਧੀ, ਉਚ ਵਿੰਦਿਆ ਵਾਲਾ ਮਨੁੱਖ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਵਿੱਚ ਖੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਥਾਂ ਤੇ ਦੋਜਾਂ ਤਿੰਨ ਸਕੂਲ ਅਧਿਆਪਕ ਵੀ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਸਕੂਲਾਂ ਦੀ ਵਿਰੋਧਤਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਨਪੜ੍ਹਤਾ ਦਾ ਪੱਖ ਲੈਣ ਵਾਸਤੇ ਨਹੀਂ ਖੜਾ ਹੋਇਆਂ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਲੋਕ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਧਾਰਮਿਕ ਸੈਮਨਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਲੋਕ ਪੜ੍ਹਾਈ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਏਨਾ ਜਿਆਦਾ ਪਏ ਹੋਏ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਨਣ ਵਿੱਚ ਖੁੱਲ ਗਏ ਹਨ ਜਿਹੜੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਹੈ।

127 ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਤਰਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਜੋ ਜਬੰਬੰਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹਨ ਪ੍ਰੰਤੂ ਮੈਂ ਜਬੰਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਜਾਂ ਸਿਸਟਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਾਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਮਿਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੀ ਉੱਚਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸੇਵਾਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆਂਵਾਂ ਵੀ ਪਾਸ ਕਰਨੀਆਂ ਪੈਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਕਦੇ ਸੋਚ ਵੀ ਨਹੀਂ

284 ਜਦ ਉਹ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲਦਾ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮਾਂ-ਬਾਪ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਣਗੇ, " ਉਸ ਬੱਚੇ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਖੇਡਣਾ। ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਾ ਰੱਖਣਾ। ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਕਛ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਆਮ ਕੰਜਰੀ ਵਰਗੀ ਹੈ। ਵੇਖਿਆ ? ਅਤੇ ਉਹ ਮੰਡਾ ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਾਂ ਬਣ ਗਈ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਬੰਧ ਨਾ ਰੱਖਣਾ।"

285 ਮਰਿਯਮ ਨੇ ਕੀ ਸੋਚਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਮਰਿਯਮ ਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਬਾਹਰ ਲੋਕ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਛੁਪਾਈ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਇਸਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਬੁਗ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਸਨ।

286 ਕਈ ਵਾਰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, " ਇਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਾ ਕਹਿਣਾ।"

287 ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸਭਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, " ਅੱਛਾ, ਜੇ ਤੂੰ ਮਸੀਹ ਦਾ ਸੇਵਕ ਹੈਂ ਤਾਂ ਤੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੋਵੋਂਗਾ ਕਿ ਉੱਥੇ ਕੀ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ।"

288 ਸੱਚ ਮੁੱਚ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਥੇ ਕੀ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰੋਗੇ ਜਦ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ "ਸ਼ਾਂਤ ਰੋਗ। ਇਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਾ ਕਹਿਣਾ।"

289 ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਦਿਖਾਇਆ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, " ਮੈਂ ਕੁਝ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਸੀ।"

ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, " ਠੀਕ ਹੈ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕੇ ਸਾਂ।"

290 ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, " ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ?" ਉਸ ਵਿੱਚ ਉੱਥੇ ਪਿੱਛੇ ਇਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਸਣ ਕਛ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕਦੋਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਨੇਕ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਸੀ " ਇਹ ਇਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਤੇ ਉਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗਾ।"

291 ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, " ਠੀਕ ਹੈ ਤਦ ਤੁਸੀਂ ਇਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ?" ਇਸ ਨੇ ਤਾਂ ਇਸੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੀ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਸਮਝਉ?

292 ਅਤੇ ਯੂਸ਼ਟ ਇਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬੱਚਾ ਕਿਸਦਾ ਹੈ। ਮਰਿਯਮ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬੱਚਾ ਕਿਸਦਾ ਹੈ। ਯਿਸੁ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪਿਤਾ ਕੌਣ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਕੀ ਆਖਿਆ? ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਕੰਮ ਜਰੂਰ ਕਰਨਾ ਹੈ।" ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਲੱਕੜਾਂ ਕੱਟ ਕੇ ਬੂਹਾ ਬਣਾਉਣਾ, ਪਰ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਰਹਿਣਾ। ਆਮੀਨ।

279 ਇਹ ਕੀ ਸੀ ? ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਧਾਰਨਤਾ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਹੀ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਅੱਤ ਮਹਾਨ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਵੇਖੋ, ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਲਿਖਾਈ ਦੀ ਵਿਚਾਰ ਨਿਯਮਾਵਲੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਦੰਗ ਨਾਲ ਨੀਵਿਆਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਵੇਖੋ, ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਏਨਾ ਮਹਾਨ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਆਪਣੇ ਆਪਨੂੰ ਏਨਾ ਨੀਵਾਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਪਹਿਨਾਉਣ ਨੂੰ ਕੱਪੜੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਸੋਚੋ। ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਸਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਹ ਤਬੇਲੇ ਅੰਦਰ ਗਿਆ-ਇੱਕ ਨਿੱਕਾ ਜਿਹਾ ਖੱਡ ਵਰਗਾ ਤਬੇਲਾ ਜੋ ਪਹਾੜਾਂ ਵਿੱਚ ਬਣੀ ਇੱਕ ਗੁਫਾ ਦੇ ਵਾਂਗ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਥੋਂ ਘਾਹ ਟੁਸ ਦੇ ਬਿਸਤਰੇ ਉਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਜਨਮ ਲਿਆ। ਔਹ, ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਦੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਉਲੱਟ ਸੀ

280 ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਨੇ ਮਾਂ ਬਣਨਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਆਪਣੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਕਈ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਾਂ ਬਣ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਮੰਗਣੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਾਂ ਬਣ ਗਈ ਸੀ। ਵੇਖਿਆ? ਉਸਨੇ ਮਾਂ ਬਣਨਾ ਹੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਇਹ ਇਸੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੀ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਮਰਿਯਮ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਹੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ।

281 ਅਤੇ ਯੂਸਦ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਸੀ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਇੱਕ ਰਾਤ ਪ੍ਰੰਤੂ ਦਾ ਇੱਕ ਦੂਤ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਅਤੇ ਦੂਤ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਯੂਸਦ, ਦਾਉਦ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਮਰਿਯਮ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਤੋਂ ਨਾ ਡਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਉਸਦੇ ਗਰਭ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬੁਰਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ।" ਇਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਗਈ। ਇਸ ਮਨੁੱਖ, ਯੂਸਦ ਦਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਹਿਰਾ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸਿੱਧਾ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।

282 ਪ੍ਰੰਤੂ ਅੱਜ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਧਾਰਮਿਕ ਸਿੱਖਿਆ, ਮੱਤਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਾੜਾ ਲਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸਬੰਧ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ, ਉਸ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਬਾਹਰ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਗਜ਼ੂਦੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਜਾਂ ਤਿੱਖੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਇੱਥੋਂ ਹੀ ਛੱਡਦਾ ਹਾਂ। ਧਿਆਨ ਦਿਓ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੇਰਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ। ਸੁਣੋ।

283 ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਉੱਚੇ ਦਰਜੇ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਲਈ ਉਸਦਾ ਚਰਨੀ ਵਿੱਚ ਜਨਮ ਹੋਣਾ ਇੱਕ ਘਟੀਆਂ ਗੱਲ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਸ ਗੱਲ ਤੱਕ ਦਾ ਕੋਈ ਰਿਕੱਡ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਥੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਦਿਨ ਵੀ ਸਕੂਲ ਗਿਆ ਹੋਵੇ; ਅਤੇ ਤਦ ਵੀ ਬਾਰੂੰ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਸਿੱਧੇ-ਸਾਦੇ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਹੈਕਲ ਦੇ ਜਾਜ਼ਕਾਂ ਨੂੰ ਗੜਬੜੀ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਔਹ, ਇਹ ਕੀ ਸੀ? ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛੁਪਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਵਿੱਚ ? ਹੁਣ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਧਾਰਮਿਕ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਖੁਦਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਘਾਹ-ਟੁਸ ਅੰਦਰ ਲੁਕਾਈ ਬੈਠਾ ਸੀ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਵਿੱਚ ਲੁਕਾਈ ਬੈਠਾ ਸੀ। ਸਮਝੇ? ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵੇਖੋ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੋੜੀ ਦੇਰ ਬਾਦ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕਰਨਾ ਸੀ।

ਸਕਦਾ ਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਇਹ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਸੇਵਾਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਰਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਤਾਂ ਇਹੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਵਚਨ ਨਾਲ ਪਰਖੇ। ਸਮਝੇ? ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਤਾਂ ਇਹ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਸੇਵਕਾਈ ਲਈ ਭੇਜਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸਨੂੰ ਵਚਨ ਨਾਲ ਪਰਖੇ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਜਾ ਕੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰੋ।

128 ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਗਿਆ ਹੈ, " ਵਚਨ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰ ! " ਪਰ ਅਸੀਂ ਅੱਜ ਕੱਲ ਫਿਲਾਸਫੀ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਧਾਰਮਿਕ ਮੱਤਾਂ ਅਤੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਅਤੇ ਅਕੰਦਿਆਂ ਅਤੇ ਅਨੇਕਾਂ ਦੂਸਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਰ ਵਚਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਪ੍ਰੰਤੂ ਵਚਨ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਇਦਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਕਰੋ।

129 ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਇੱਥੋਂ ਕੁਝ ਸਿੱਟਾਂ ਲਈ ਕੁਝ ਚਰਿੱਤਰਾਂ ਜਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ।

130 ਆਓ! ਅਸੀਂ ਨੂੰ ਹੁ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵੱਲ ਪਿਆਨ ਕਰੀਏ। ਨੂੰ ਹੁ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਦੁਨੀਆਵੀ ਗਿਆਨ ਬਹੁਤ ਵੱਧ ਗਿਆ ਹੈ ਤੇ ਉਸਦਾ ਵੱਡਾ ਆਦਰ ਮਾਣ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਆਪਣੀ ਮਹਾਨਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਮਨੁੱਖ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਸੰਦੇਸ਼ ਭੇਜਿਆ।

131 ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿਗਿਆਨਕ ਦਾਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਨੂੰ ਹੁ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੱਤਿਅਤਾ ਬਹੁਤ ਵਿਕਸਿਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਇਸ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਸੱਤਿਅਤਾ ਹਾਲੇ ਉਸ ਸਿੱਖਰ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ। ਅਰ ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅੱਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉਸੇ ਸਥਾਨ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰੰਤੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, " ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੁ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਆਉਣ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ।" ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਉਦਾਹਰਨਾਂ ਵੀ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ।

132 ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਨੂੰ ਹੁ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੀਨਾਰ ਅਤੇ ਭੇਤਪੂਰਨ (SPHINX) ਚੀਜ਼ਾਂ ਮਿਸਰ ਵਿੱਚ ਬਣਾਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਿਸ਼ਾਲ ਕਾਰੀਗਰੀਆਂ ਬਣਾਈਆਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅੱਜ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਲਾਸ਼ਾਂ ਤੇ ਮਲਣ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਮਸਾਲਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਲਾਸ਼ਾਂ ਸੜਨੋਂ ਬਚੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਏਨੀਆਂ ਸੁਭਾਵਿਕ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀਆਂ ਕਿ ਅੱਜ ਤੱਕ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਹਨ। ਅੱਜ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਅੱਜ ਅਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੱਮੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਸਾਲੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਅਜਿਹੇ ਰੰਗ ਸਨ ਜੋ ਕਿ ਅੱਜ ਪੰਜ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਪਿਛੇ ਵੀ ਫਿਰੇ ਨਹੀਂ ਪਏ ਅਤੇ ਉਹੀ ਭਾਵ ਮਾਰਦੇ ਹਨ। ਸਮਝੇ? ਅੱਜ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ।

133 ਅਤੇ ਉਸ ਸੱਭਿਆਤਾ ਦੀਆਂ ਇਹੋ ਜਿਹੀਆਂ ਬਥੇਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸੱਭਿਆਤਾ ਨੂੰ ਸਾਡੀ ਅੱਜ ਦੀ ਸੱਭਿਆਤਾ ਨਾਲੋਂ ਉੱਚਾ ਤੇ ਸਰਵੇਤਮ ਦੱਸਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਮਹਾਨ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਤੋਂ ਜੋ ਉਸ ਯੁੱਗ ਦੇ ਅੱਜ ਰਹਿ ਗਏ ਹਨ, ਉਸ ਤੋਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨ ਕਿਨਾਂ ਜਿਆਦਾ ਉਨ੍ਹਤ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਮਹਾਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੱਭਿਆਤਾ ਰਹੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਉਹ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਾਨ ਸੱਭਿਆਤਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਯਾਦਗਾਰਾਂ ਦੇ ਚੰਨਿਆਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਅਧੁਨਿਕ ਸੱਭਿਆਤਾ ਸੀ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਜੀਵਨ ਦਾ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅੰਗ ਬਣ ਚੁੱਕੀ ਸੀ।" ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਹੋਣਾ ਸੀ।" ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਅਨਪੜ੍ਹ ਹੋਵੇ।

134 ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਮਹਾਨ ਪ੍ਰਬੰਧ ਤੰਤਰ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਲੱਭਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਤੰਤਰ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਯੋਗ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਅਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਅਨਪੜ੍ਹ ਆਦਮੀ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਨੂਹ ਸੀ ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਕਿਸਾਨ ਜਾਂ ਚਰਵਾਹਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰੋ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਹਿਰਨ ਸੀ ਕਿ ਲੋਕ ਉਸ ਸਾਡੀ ਤੋਂ ਠੋਕਰ ਖਾ ਗਏ। ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤਾਂ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ "ਮੂਰਖਤਾ ਪੁਰਨ ਸੀ!" " ਅਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਵਰਖਾ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦਕਿ ਉਪਰ ਕੋਈ ਵਰਖਾ ਜਾਂ ਪਾਣੀ ਨਹੀਂ ਹੈ" ਸਮਝੇ? ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਾਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਕਿ ਕਿਸੱਤੀ ਬਣਾ - ਜਦਕਿ ਉਥੇ ਉਸਦੇ ਤੈਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਪਾਣੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅੰਦਰ ਵੜਨ ਦੇ ਕੀ ਅਰਥ ਹਨ। ਕਿਉਂ, ਨੂਹ ਮੂਰਖ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਉਹ ਬਣ ਗਿਆ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ ਕਰੋ, ਤਾਂ ਅੱਜ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ "ਅਜੀਬ ਮਨੁੱਖ" ਬਣ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ।

135 ਦੇਖੋ, ਖੁਦਾ ਦੇ ਲੱਗਭੱਗ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਹੀ " ਵਾਰਿੱਤ੍ਰ ਜਾਂ ਅਜੀਬ ਮਨੁੱਖ " ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹਾਂ। ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਕਿ ਉਹ ਅਧੁਨਿਕ ਸੱਭਿਆਤਾ ਦੇ ਕੀਤਾਂ ਰਿਵਾਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇਸੇ ਲਈ ਉਹ ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਵਾਰਿੱਤ੍ਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਸ (ਖੁਦਾ) ਨੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਲੋਕ " ਅਜੀਬ, ਅਨੇਖੇ ਜਿਹੇ ਹੋਣਗੇ ਤੇ ਪ੍ਰਦੇਸੀ ਪਰ ਆਤਮਿਕ ਜਾਜਕ, ਇੱਕ ਸ਼ਾਹੀ ਕੌਮ ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਤਮਿਕ ਬਲੀਦਾਨ ਚੜਾਇਆ ਕਰਨਗੇ, ਇਹ ਬਲੀਦਾਨ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬੁੱਲਾਂ ਦੀਆਂ ਭੇਟਾਂ ਹੋਇਆ ਕਰਨਗੀਆਂ ਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਵੰਡਿਆਈ ਦੀਆਂ ਹੋਇਆ ਕਰਨਗੀਆਂ। " ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕੋਲ ਅਪਣੇ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਹੀ ਲੋਕ ਹਨ।

136 ਅਤੇ ਪਿਆਨ ਦਿਓ, ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੇਡੀ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ ਇੱਕ ਸੁਦਾਈ ਜਿਹਾ ਮਨੁੱਖ ਅਗਾਂਹ ਵੱਧ ਕੇ ਗਿਰਜੇ ਵਿੱਚ ਆਏ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰੇ ਜੋ ਦੇਖਣ ਅਤੇ ਸੁਣਣ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਢੰਗ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਹੋਵੇ। ਅਤੇ ਸਾਂਝਿਸਦਾਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, " ਕਿਉਂ, ਇਹ -ਇਹ ਸੁਦਾਈ ਜਾਂ ਪਾਗਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।" ਕਿਉਂਕਿ

ਸੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਇੱਕ ਬਦਨਾਮ ਨਾਮ ਨਾਲ ਆਇਆ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਨਜ਼ਾਇਜ ਦੰਗ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹੇ ਮੇਰੇ ਖੁਦਾ।

273 ਇਸ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਚਮਕ-ਚਮਕ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਪੱਕਾ ਲੱਗਾ। ਵੇਖਿਆ? ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੀ ਨਿਯਮਵਲੀ ਤੋਂ ਨਾ ਹੋ ਸਕਿਆ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਗਲ ਸਕੇ। ਵਚਨ ਦਾ ਜੋ ਅਨਵਾਦ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਯਹੋਵਾਹ ਇੰਝ ਫਰਮਾਉਂਦਾ ਹੈ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਨਾਰੇ ਮੇਰੇ, ਪ੍ਰਭੁ।

274 ਇਹ ਗੱਲ ਸੋਚ ਕੇ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਹੁੰਦਾ ਹੋਇਆ ਵੇਖ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਕੰਬਣੀ ਲੱਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਖੁਦਾ ਕਦੇ ਵੀ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ।

275 ਹੁਣ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਾਹਾਂ ਵੱਜ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਦ ਕੀ ਮੈਂ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿਆਂ ਜਾ ਬਸ [ਸੰਗਤ ਅਖਦੀ ਹੈ, "ਨਹੀਂ ਤੁਸੀਂ ਦੱਸਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖੋ।"-ਸੰਪਾ] ਪੰਨਵਾਦ। ਦੇਖੋ, ਤੁਸੀਂ ਥੋੜੀ ਦੇਰ ਹੋਰ ਸ਼ਾਤੀ ਨਾਲ ਬੈਠੋ ਰਹੋ। ["ਤੁਸੀਂ ਦੱਸਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖੋ।"] ਵੇਖੋ ਕਿ, ਇਹ ਹੁਣ ਮੈਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਨੀਂਹ ਬੰਨ ਰਿਹਾਂ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾਂ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਲਦੀ ਛੱਡ ਦਿਆਂ, ਜੇ ਅਸੀਂ ਕਰ ਸਕੀਏ ਤਾਂ, ਸ਼ਾਇਦ ਮੈਂ ਅਗਲੇ ਦਸ ਜਾਂ ਪੰਦਰਾਂ ਮਿਟਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿਆਂ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦੇਵੇ।

276 ਹੁਣ ਪਿਆਨ ਦਿਓ, ਇਹ ਏਨਾ ਸ਼ਾਹਿਰਨ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਤੋਂ ਬੂਝ ਗਏ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਠੀਕ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਤੇ ਸੀ। ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਇਆ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਬਾਰੇ ਆਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਹੋਈ ਵਿਆਖਿਆ ਗਲਤ ਸੀ। ਮੂਸਾ ਦੇ ਦਿਨੀਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਗਲਤ ਸੀ। ਨੂਹ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਗਲਤ ਸੀ, ਵੇਖਿਆ, ਪਰ ਖੁਦਾ ਆਪਣੇ ਵਰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

277 ਅਰ ਤਦ ਯਿਸੂ ਆਇਆ 'ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਸਿਖਾਉਣ ਲੱਗਾ। ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ, " ਜੇ ਤੁੰ ਮਸੀਹ ਹੋਂ ਤਾਂ ਫਲਾਂ ਫਲਾਂ ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਦਿਖਾ," ਤੁਸੀਂ ਸਮਝੋ। "ਜੇ ਤੁੰ ਮਸੀਹ ਹੋਂ ਤਾਂ ਸਲੀਬ ਤੋਂ ਹੋਣਾਂ ਉੱਤਰ ਆ ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਵਿਖਾ।" ਵੇਖਿਆ? ਪ੍ਰੰਤੂ ਖੁਦਾ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਠੱਠਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਖੁਦਾ ਉਸੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੀ ਨਿਗਾਰ ਵਿੱਚ ਚੰਗਾ ਤੇ ਸਹੀ ਹੈ।

278 ਉਹ ਸੋਚਦੇ ਸਨ ਕਿ ਜਰੂਰ ਹੀ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਜੋ ਸਵਰਗ ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਮਹਾਨ ਸਲਾਮੀ ਦੇ ਨਾਲ ਆਏਗਾ। ਪਰ ਉਹ ਤਬੇਲੇ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ। ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯਮਵਲੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਗੱਲ ਬੜੀ ਹਾਸੋਗੀਣੀ ਸੀ ਕਿਸੇ ਆਮ ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਜੀਬ ਸੀ, ਕਿ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਸੈਨਾਵਾਂ ਦਾ ਯਹੋਵਾਹ ਜੋ ਧਰਤੀ ਦਾ ਸੁਆਮੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਭਨਾਂ ਵਸਤਾਂ ਦਾ ਰਚਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਕਿ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਉਸ ਥਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵਧੀਆ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾ ਸੱਕਦਾ ਸੀ, ਜਿਥੇ ਗਾਵਾਂ ਬੱਡੀਆਂ, ਤੇ ਜਿਥੇ ਰੂੜੀ ਦਾ ਢੇਰ ਲੱਗਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸੱਕਦਾ ਸੀ ... ਸਮਝ ਲੱਗੀਂ?

268 ਹੁਣ ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ ਦੇਖੋ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, "ਜਦ ਮਸੀਹ ਆਏਗਾ, ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਹੀ ਉਹ ਹੈਕਲ ਵਿੱਚ ਆਉ ਅਤੇ ਕੈਡਾ ਨੂੰ ਜਾਂ ਜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਮਹਾਂਜਾਜਕ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਹੇਗਾ, ਮੈਂ ਆ ਗਿਆ ਹਾਂ। ਉਹ ਇੱਕ ਕਰੋੜ ਸਵਰਗ ਦੁਤਾਂ ਦੇ ਸਲਾਮ ਨਾਲ ਆਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਖੁਦਾ ਕਹੇਗਾ, "ਹੁਤ ਵਧੀਆ ਇੱਥੇ ਥੱਲੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕੇ, ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਬਲਵੰਤ ਕਲੀਸਿਯਾ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਰੇ ਲੋਕ ਹੋ। ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਧੁਨ ਬਦਲਣ ਜਾ ਰਿਹਾਂ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਦੇ ਬੂਝੇ ਇੱਥੇ ਪਰਤੀ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਜਾ ਰਿਹਾਂ ਹਾਂ। ਇਸੇ ਸਵੇਰੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਭੇਜ ਰਿਹਾਂ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਥਿ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਉਤਾਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਲੋਕੇ ਉਸਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਇੱਕਠੇ ਹੋ ਜਾਣਾ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਫਲਾਣੇ-ਫਲਾਣੇ ਡਾਕਟਰ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਫਲਾਣੇ-ਫਲਾਣੇ, ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਮੁੱਖ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਸੱਕਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਦਾ ਸੁਆਗਤ ਕਰੋ, ਤੁਸੀਂ ਸਮਝੋ।"

269 ਹੁਣ ਸ਼ਾਇਦ ਹੋ ਸੱਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕ ਅੱਜ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਸੋਚ ਰਹੇ ਹੋਣਾ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਜਗ ਕਿ ਇਹ ਗੱਲ ਜਗ ਖਰਵੀ ਜਿਹੀ ਹੈ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਮੈਂ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰ ਰਿਹਾਂ ਹਾਂ।

270 "ਅਤੇ-ਅਤੇ, ਉਥੇ ਇਸਨੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਇਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਮਸੀਹ ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ। ਸਮਝੋ? ਜੇ ਇਹ ਇਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮਸੀਹ ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ, ਸੋ ਤੁਸੀਂ ਥੇਖਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਥੇ ਹੋਵੇਗਾ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੋ ਅਗਲੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ, ਉਹ ਲੱਗਭੱਗ ਇੱਕ ਕਰੋੜ ਸਵਰਗਦੁਤਾਂ ਦਾ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਸਾਜ਼ ਸੰਗੀਤ ਨਾਲ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਉਥੇ ਉਸ ਵੇਹੜੇ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਥੱਲੇ ਉਤਰਨਗੇ ਜਿਸਨੂੰ ਸੁਲੇਮਾਨ ਨੇ ਬਣਵਾਇਆ ਸੀ। ਜਿਥੇ ਸੰਤ ਅਤੇ ਧਰਮੀ ਮਨੁੱਖ ਸੁਤੇ ਪਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਰ।"

271 "ਜੀ ਹਾਂ", ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, "ਤੁਸੀਂ ਪੱਖੰਡੀ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹੋ।" ਤੁਸੀਂ ਨਵੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕਬਰਾਂ 'ਤੇ ਚੁਨਾ ਫੇਰਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਹੀ ਬਾਪ-ਦਾਦਿਆਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। "ਇਹ ਠੀਕ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ। ਵੇਖਿਆ?" ਕਿਨੇ ਹੀ ਨਵੀਂ ਅਤੇ ਧਰਮੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਘਾਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। "ਸਮਝ ਲੱਗੀ? ਪ੍ਰੰਤੂ ਤਦ ਉਸਨੇ ਕਿਸ ਨੂੰ ਧਾਰਮਿਕਤਾ "ਕਿਹਾ? ਉਸੇ ਨੂੰ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮੂਰਖਤਾ ਅਤੇ ਹਠਧਰਮ " ਕਿਹਾ। ਜੀ ਹਾਂ।

ਉਥੇ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਸੋਚ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਸੀਹ ਉਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਏਗਾ।

272 ਪਰ ਜਦ ਉਹ ਤਬੈਲੇ ਵਿੱਚ ਜੰਮਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਕੁੰਵਾਰੀ ਤੋਂ ਜਨਮ ਲਿਆ ਤੇ ਇੱਕ ਆਮ ਤਰਖਾਣ ਉਸਦੇ ਪਾਲਣ ਪੋਸ਼ਣ ਲਈ ਧਰਮ ਦਾ ਪਿਤਾ ਬਣਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਣਜਾਤੀ ਛੋਟੀ ਲੜ੍ਹਕੀ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਬਣੀ। ਵੇਖੋ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜਾਜਕ ਦੀ ਪੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਕੁਝ ਹੋਰ। ਉਹ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਔਰਤ ਦੀ ਕੁੱਖ ਤੋਂ ਜੰਮਿਆ ਜੇ ਕਿ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਜਿਹੇ ਨਗਰ ਨਾਸਰਤ ਦੀ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪਿਤਾ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਆਦਮੀ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪਤਨੀ ਮਰ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਕੁਝ ਬੱਚੇ ਵੀ ਸਨ; ਯੂਸਦ ਦੋਏ ਮਰਿਯਮ ਉਸਦੀ ਮੰਗੋਤਰ ਸੀ। ਅਤੇ ਤਦ ਉਹ

ਉਹ ਵਿਗਿਆਨਿਕ ਢੰਗ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉੱਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਪਾਣੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

137 ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਹ ਸਧਾਰਨ ਚਰਵਾਹਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਸੀ, " ਜੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਵਰਖਾ ਹੋਵੇਗੀ, ਤਾਂ ਵਰਖਾ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਵੇਗੀ।" ਸਮਝ ਲੱਗੀ?

138 ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਅੱਜ ਕਿਸੇ ਚੰਗਾਈ ਪਾਉਣ ਨਾਲ ਕਰੋ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਭਾਵੁਕਤਾ ਜਾਂ ਜਜਬਾਤੀ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਵਿਗਿਆਨਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਾਬਤ ਕਰਕੇ ਸਿੱਧੇ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕੈਂਸਰ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਚਿੰਨ ਅੱਜ ਵੀ ਉਥੇ ਹੀ ਹਨ।" ਪ੍ਰੰਤੂ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਲਈ ਉਹ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਸਮਝੋ? ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਬਿਮਾਰੀ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ, ਉਹ ਤਾਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਾਇਦੇ ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹੈ -ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨੂੰ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਸੀ।

139 ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ, "ਕਿ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ?"

140 ਵਿਗਿਆਨਿਕ ਦਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਡਾਕਟਰ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ, " ਦੇਖੋ ਤੁਹਾਡਾ ਫੇਝਾ ਹਾਲੇ ਵੀ ਉਥੇ ਹੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਕੈਂਸਰ ਹਾਲੇ ਵੀ ਉਥੇ ਹੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਬਾਂਹ ਹਾਲੇ ਵੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਅੰਦੰਗ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ। ਤੂੰ ਤਾਂ ਪਾਗਲ ਹੋ ਗਿਆਂ ਹੈ।"

141 ਅਰ ਯਾਦ ਰੱਖ, ਨੂੰ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਾਲਾ ਆਤਮਾ, ਅੱਜ ਵੀ ਇੱਥੇ ਹੀ ਹੈ ਜੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ ਕਿ, " ਉਥੇ ਉਪਰ ਕੋਈ ਪਾਣੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।" ਪ੍ਰੰਤੂ ਜੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਵਰਖਾ ਹੋਵੇਗੀ, ਤਾਂ ਵਰਖਾ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਵੇਗੀ।

142 "ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਆਸ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਪੱਕਾ ਭਰੋਸਾ 'ਤੇ ਅਣਡਿੱਠ ਵਸਤਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹੈ। ਅਤੇ ਨਿਹਚਾ ਦਾ ਪੱਕਾ ਅਧਾਰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਚਨ ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਹੈ ਉਹ ਜਿਥੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਰਾਮ ਦੀ ਥਾਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝ ਗਏ ਹੋ? [ਸੰਗਤ ਉੱਤਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, "ਅਮੀਨ"-ਸੰਪਾਦਕ] ਇਸ ਦਾ ਅਧਾਰ ਤਾਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਚਨ ਹੀ ਹੈ।

143 ਇਹ ਹੀ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਸੀ ਜਿਥੇ ਨੂੰ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਟਿਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਕਿ " ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਿਹਾ ਹੈ।" ਅਤੇ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਪਿਆਨ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਗੱਲ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਹੀ ਨੂੰ ਪਾਗਲ ਕਿਹਲਾਇਆ ਸੀ।

144 ਅਤੇ ਅੱਜ ਜੇ ਲੋਕ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਬਹਿਤਸਮੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਗਿਰਜਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, " ਇਹ ਲੋਕ ਪਾਗਲ ਹਨ। ਇਹ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹਨ ਬਲਕਿ ਜਾਨ ਬੁੱਝ ਕੇ ਜਜਬਾਤੀ ਥਾਂ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਰੋਲਾ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਝੁੰਡ ਹੈ।" ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਹ ਬਹੁਤ ਥੋੜਾ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਚਨ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਵਾਇਦਾ ਹੈ।

145 ਅਤੇ ਨੂਹ ਨੂੰ ਕੋਈ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ , " ਇਸ ਬੁੱਦੇ ਆਦਮੀ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਵਿਗਿਆਨਿਕ ਅਧਾਰ ਤੇ ਗਲਤ ਹੈ । ਪ੍ਰੰਤੂ ਨੂਹ ਲਈ ਇਹ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਵਚਨ ਸੀ ਅਤੇ ਨੂਹ ਉਸਤੇ ਹੀ ਸਥਿਰ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ । ਅਰ ਗਿਆਨੀਆਂ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਇਸਦੀ ਸਾਦਗੀ ਤੋਂ ਠੋਕਰ ਖਾਪੀ ਅਤੇ ਨਾਸ਼ ਹੋ ਗਏ । ਉਸ ਪੀੜ੍ਹੀ ਲਈ ਇਹ ਕੇਤੀ ਫਿਟਕਾਰ ਹੈ।

146 ਬਥਰੇ ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ " ਜੇ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ।" ਨਹੀਂ, ਤੁਹਾਡੀ ਵੀ ਠੀਕ ਉਹੀ ਹਾਲਤ ਹੋਣੀ ਸੀ । ਕਿਉਂਕਿ ਅੱਜ ਵੀ ਉਹ ਹੀ ਗੱਲ ਫਿਰ ਕਹੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਰੂਪ ਹੀ ਬਦਲਿਆ ਹੈ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਲੋਕ ਅੱਜ ਵੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਠੋਕਰ ਖਾ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਖਾਪੀ ਸੀ ।

147 ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਢੇਰਾਂ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਸਨ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਨੂਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਸੀ । ਅਤੇ ਨੂਹ ਹੀ ਦਿੱਸ਼ਟੀ ਕਰਕੇ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਅਰ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਡਚਾਰੀ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡੇਗਾ । ਸੋ ਅੱਜ ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਸਿਵਾਏ ਇਸਦੇ ਕਿ ਉਸੇ ਹੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਫਿਰ ਦੇਖੀਏ। ਇਹ ਅਧਿਨਿਕ ਸਦੂਮ ਅਤੇ ਅਮੂਰਗ ਹੈ, ਦੁਸ਼ਟ ਅਤੇ ਵਿਡਚਾਰੀ ਕੌਮ ਹੈ ਜੋ ਅਪਣੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਜਿਆਦਾ ਛੱਬੀ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਸਾਦਗੀ ਵਿੱਚ ਜੀਵਿਤ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਠੋਕਰ ਖਾ ਰਹੇ ਹਨ ਜਦਕਿ ਖੁਦਾ ਆਪਣੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਸਧਾਰਨਤਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ।

148 ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਰੋਸੇਲਾ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਜੋ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕੇ ਕਿ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵਿਚਰਕਾਰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਚਨ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਅੰਤ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਜੋ ਵਾਇਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸ਼ਾਮਾਂ ਵੇਲੇ ਦੇ ਚਾਨਣੇ ਜੋ ਚਮਕਣੇ ਸਨ, ਅਸੀਂ ਭਾਗਾਂ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਹਾਂ ਜੋ ਇਹ ਸਭ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਾਂ । ਅਤੇ, ਜਦਕਿ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਛੱਪੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ । ਪ੍ਰੰਤੂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਸੀ - ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, " ਹੇ ਪਿਤਾ, ਤੈਨੂੰ ਇਹ ਹੀ ਚੰਗਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਤੂ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲਾਂ ਛੁਪਾ ਰਖੋ । ਇਸ ਲਈ ਪਿਤਾ ਤੂ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਛੁਪਾਇਆ ਹੈ । ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਚਤੁਰਾਈ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਿੱਤਾ

149 ਤੁਸੀਂ ਵੇਖੋ ਕਿ ਇਹ ਸੰਸਾਰਕ ਗਿਆਨ ਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪਾਪ ਦੇ ਗੰਦੇ ਖੱਡੇ ਵਿੱਚ ਗੇਂਦ ਨੂੰ ਰੇੜਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਹੱਦਾਰ ਗਿਆਨ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਦ ਸੈਤਾਨ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੈਤਾਨ ਨੇ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਸਮਝੇ । ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਬੁੱਧੀ ਜਾਂ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੀਏ । ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਸ ਉੱਤੇ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ । ਇਸ ਲਈ ਸਮਝੇ ? ਪ੍ਰੰਤੂ ਅੱਜ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਦੇ ਵਚਨੂੰ ਇਸ ਢੰਗ ਨਾਲ

ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਜੱਥੇਬੰਦੀ ਬਣਾ ਲਈ ਕਿ ਜਦ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੱਚਾਈ ਭੇਜੀ ਤਾਂ ਉਹ ਲੋਕ ਇਸਨੂੰ ਬਥੂਲ ਨਾ ਕਰ ਸਕੇ ।

264 ਅਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੱਜ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਸਖਤ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ। ਅੱਜ ਵੀ ਠੀਕ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਹੈ। ਉਹ ਵਚਨ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗੰਭੀਰਦਾਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਅਰਥ ਕੋਈ ਹੋਰ ਲਗਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਹੀ ਸਿੱਖਿਆ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, " ਖੁਦਾ ਦੇ ਕਦੇ ਵੀ ਪੇਤੇ ਪੋਤੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।" ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋ? ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਹਨ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਕੋਈ ਪੋਤਾ ਅਤੇ ਪੋਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵੰਡਿਆਂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਉਹ ਹੀ ਕੀਮਤ ਚੁਕਾਉਣੀ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਵੰਡਿਆਂ ਨੇ ਚੁਕਾਈ ਅਤੇ ਉਸੇ ਰਾਹ 'ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਡੇ ਚੱਲੇ ।

265 ਹੁਣ, ਇਸ ਲਈ ਜਦ ਉਹ ਮਸੀਹਾ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਧਾਰਨ ਸੀ ਚਾਰ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਨਥੀ ਨੇ ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, ਦਾਊਦ ਨੇ ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਭਜਨ ਗਏ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਨਥੀਆਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ। ਅਤੇ ਜਦ ਉਹ ਆਇਆ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਹੀ ਵਿਚਾਰਪਾਰਾ ਬਣਾਈ ਹੋਈ ਸੀ, ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਉਹ ਹੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਸਮਝਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਅਜਿਹੀ ਧਾਰਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਨਕਸ਼ਿਆਂ ਅਤੇ ਚਾਰਟਾਂ 'ਤੇ ਉਲੰਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਿ ਜਦ ਉਹ ਬੜੇ ਸਾਦੇ ਜਿਹੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਿਚਾਰਪਾਰਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮੱਤਾਂ ਨੂੰ ਚੁੱਕ-ਚੁੱਕ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਦੋਖਿਆ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸਦਾ ਪਤਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੱਗਾ ।

266 ਉਹ ਵਚਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਇਆ ਸੀ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਨਥੀਆਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਬੋਲ ਕੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮਸੀਹਾ ਇੱਕ ਖਾਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਏਗਾ? ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਪੰਟਾ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਉੱਤੇ ਹੋਰ ਜਿਆਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ। ਸਮਝੇ? ਜਦਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਅਨੇਕਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ। ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੁਦਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮਸੀਹ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਵੇਗਾ। ਉਸਨੇ ਆਖਿਆ ਸੀ, " ਹੇ ਬੈਤਲਹਮ ਯਹੁਦਾ ਦੇਸ ਦੇ, ਤੂ ਯਹੁਦਾਰ ਦੇ ਹਾਕਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛੋਟਾ ਨਹੀਂ ਹੈ " ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਅੱਗੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ, ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਕਰੇਗਾ। ਸਮਝੇ?

267 ਅਤੇ ਤਾਂ ਵੀ ਉਹ ਬਹੁਤ ਸਧਾਰਨ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਪਛਾਨਣ ਵਿੱਚ ਫੇਲ ਹੋ ਗਏ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਵਚਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਗੜਬੜੀ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਯਿਸ ਵਚਨ ਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਵਚਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਇਆ ਸੀ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਤਰਜਮੇ ਦੇ ਉਲਟ ਆਇਆ ਸੀ। - ਵੇਖਿਆ? ਉਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਸਨ।

256 ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਸਮੇਂ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਅਪਣਾ ਹੀ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਕੇ ਅਰਥ ਲਗਾਉਣ ਲੱਗ ਪਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਕਲਪਨਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸੋਚ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

257 ਬਾਈਬਲ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦੀ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਹੀ ਇਕੋ ਜਿਹੀ ਰੱਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਵਚਨ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਸੇ ਤੇ ਹੀ ਅਟੱਲ ਬਣਿਆ ਰੱਹਿੰਦਾ ਹਾਂ।" ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿੱਜੀ ਤਰਜਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

258 ਇਸ ਲਈ ਮੈਥੋਡਿਸਟ, ਬੈਪਟਿਸਟ, ਪੈਂਟੀਕਾਸਟਲੋ, ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਨਾ ਕਰੋ ਕਿ, "ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।" ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾ ਕਰੋ।

259 ਮੇਰਾ ਕਹਿਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਰੱਹਿਣ ਦਿਓ। ਕੋਈ ਕਹਿ ਸੱਕਦਾ ਹੈ, "ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸੱਕਦਾ ਹੈ?" ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸੱਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਹਿਣਾ ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ ਜੋ ਇਸਦੀ ਚਿੱਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਬਲਕਿ ਉਹ ਹੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਹੀ ਆਪਣੇ ਵਚਨ ਦੀ ਚੋਕਸੀ ਕਰੇਗਾ।

260 ਪ੍ਰੰਤੂ ਹੁਣ ਵੇਖੋ, ਇਸ ਮਸੀਹ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਨਥੀ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ-ਠੀਕ ਦੱਸ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਆਏਗਾ, ਉਹ ਕੀ ਕਰੇਗਾ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਜਦ ਉਹ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਹ ਇਨ੍ਹੇ ਸਧਾਰਨ ਢੰਗ ਨਾਲ, ਏਨੀ ਸਧਾਰਨਤਾ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਨਾਮਧਾਰੀ ਕਲੀਸਿਯਾਵਾਂ ਦਾ ਝੂਚ ਇਸ ਤੋਂ ਠੋਕਰ ਖਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੀ ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ? [ਸੰਗਤ ਆਖਦੀ ਹੈ, "ਆਮੀਨ"-ਸੰਪਾ] ਉਥੇ ਜਿਨ੍ਹੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਸਿੱਖਿਆ ਸੀ

261 ਕੋਈ ਵੀ ਤਦ ਤੱਕ ਜਾਜਕ ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸੱਕਦਾ ਜਦ ਤੱਕ ਉਹ ਲੇਵੀ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਵਿੱਚ ਪੇਦਾ ਨਾ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ। ਅਤੇ ਜਗ ਸੌਚ, ਕਿ ਉਸਦੇ ਦਾਦੇ ਦਾ ਦਾਦਾ, ਦਾਦੇ ਦਾ ਦਾਦਾ, ਪੜਦਾਦਾ ਜਾਜਕ ਸੀ, ਠੀਕ ਵਚਨ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਰ ਦਿਨ ਅਤੇ ਰਾਤ ਭਵਨ ਵਿੱਚ ਰੱਹਿੰਦਾ ਸੀ।

262 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੈਥੋਲਿਕ ਪਾਦਰੀ ਜਾਂ ਬਿਸਪ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਚਰਚ ਦੇ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦਰ ਪੀੜ੍ਹੀ ਪਰਿਵਾਰਿਕ ਸੇਵਕ ਬਣਦੇ ਚਲੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, "ਮੇਰੇ ਦਾਦਾ, ਪੜਦਾਦਾ ਮੈਥੋਡਿਸਟ ਦੇ ਬਿਸਪ ਸਨ। ਮੇਰੇ ਦਾਦਾ ਜੀ ਬਿਸਪ ਸਨ ਅਤੇ ਆਦਿਆਦਿ।" ਸਮਝੇ?

263 ਉਹ ਸਭ ਜੋ ਵਚਨ ਵਿੱਚ ਜੀ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਹੀ ਧਾਰਨਾ ਬਣਾ ਲਈ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬੰਚਿਆ ਨੂੰ ਜਿਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਿਖਾਇਆ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ। ਅਰ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਾਪ, ਦਾਦਾਦਿਆਂ ਨੇ ਮੂਲ ਵਚਨ ਤੋਂ ਹੱਟ ਕੇ ਵਚਨ ਸਿਖਾਇਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਉਸੇ ਪਾਰਮਿਕ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ

ਲਿਸ਼ਕਾਉਂਦੇ ਤੇ ਇਸਦੀ ਆਪਣੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਕੇ ਲੋਕਾਂ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅੱਜ ਵੀ ਉਹ ਠੀਕ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਅੱਜ ਵੀ ਇਹ ਠੀਕ ਉਸੇ ਮਾਪ ਨਾਲ ਹੈ, ਹੁਣ ਲੋਕ, ਪਰ

150 ਉਸ ਵੇਲੇ ਲੋਕ ਇਸਨੂੰ ਪਾਉਣ ਤੋਂ ਰਹਿ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਉਦੋਂ ਰਹਿ ਗਏ ਸਨ, ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਅੱਜ ਵੀ ਲੋਕ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਅੱਜ ਵੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਾਰਨ ਜਿਸ ਦੀ ਵਜਾ ਨਾਲ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਪਾਉਣ ਵਿੱਚ ਫੇਲ ਹੋ ਗਏ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਧਿਕ ਬੁੱਧੀ ਸੀ। ਸਮਝੇ? ਹੁਣ, ਸੰਦੇਸ਼ ਇੰਨਾ ਸਾਦਾ ਸੀ ਕਿ ਚਾਤਰ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਲੋਕ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਾਦਗੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਜਿਆਦਾ ਹੀ ਤੇਜ਼ ਜਾਂ ਚਾਤਰ ਸਨ। ਮੇਰੇ, ਪ੍ਰਭੂ! ਖੁਦਾ ਨੇ ਸੱਚਾਈ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਏਨਾ ਜਿਆਦਾ ਸਾਧਾਰਨ ਬਣਾਇਆ ਕਿ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਅਤੇ ਚਲਾਕ ਲੋਕ ਇਸਨੂੰ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਰਹਿ ਗਏ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਧਾਰਨ ਸੀ। ਠੀਕ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਹੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਮਹਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅੱਤ ਮਹਾਨ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਅੱਤ ਸਧਾਰਨ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

151 ਲੋਕ ਅੱਜ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਉਹ ਮਹਾਨ ਹਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਹਾਨ ਬਣਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਹਾਨ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਆਪ ਨੂੰ, "ਮਹਾਨ ਬਿਸਪ, ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਪਵਿੱਤਰ ਪੋਪ", ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਹ ਵਿਖਾਉਣ ਲਈ ਜੋ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਖੁਦਾ, ਜੋ ਅੱਤ ਮਹਾਨ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਬੱਲੇ ਲੈ ਆਇਆ ਕਿ ਉਹ ਸਧਾਰਨ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਦਗੀ ਹੀ ਮਹਾਨਤਾ ਹੈ।

152 ਅਸੀਂ ਜੈਟ ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਰਾਕੋਟ ਜਾਂ ਮਿਜਾਇਲ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਘਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਪੱਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਅ-ਅਹ ਅਖੀਨ। ਇਸਦੇ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ? ਪ੍ਰੰਤੂ ਵਾਪਿਸ ਆਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਅਰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕਿ ਕੋਣ ਘਾਰ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਜੋ ਘਾਰ ਦੀ ਸ਼੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਮਿਜਾਇਲ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਛੇਤੀ ਨਾਲ ਦੂਸਰਿਆਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਣਾ ਕੇ ਉੱਪਰ ਭੇਜੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਸਮਝੇ?

153 ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਗਿਰਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਜਿਆਦਾ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦਸ ਲੱਖ ਡਾਲਰ ਜਾਂ ਇੱਕ ਕਰੋੜ ਡਾਲਰ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦਾ ਗਿਰਜਾ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਤਦ ਵੀ ਇਹ ਹੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਪਣਾ ਗਿਰਜਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਣਾਈਏ ਜੋ ਮੈਥੋਡਿਸਟਾਂ ਦੇ ਗਿਰਜੇ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਆਲੀਸ਼ਾਨ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਬੈਪਟਿਸਟ ਅਜਿਹਾ ਭਵਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਹਨ ਜੋ ਪ੍ਰੈਸਬਾਈਟੀਅਰਿਨ ਤੋਂ ਵੱਡ ਆਲੀਸ਼ਾਨ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਪੈਤੀਅਕਾਸਟਲ ਵੀ ਇਸੇ ਚੂਹਾ ਦੋੜ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹਨ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਅਸਲੀ ਗੱਲ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਤੋਂ ਤਰੀਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਐਡੇ ਚਾਤਰ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨੀਵਾਂ ਕਰਨੇ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਅਰ ਉਸ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ

ਜੇ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਕਲੀਸਿਆ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਜੇ ਕਿ ਨੁੱਕਰੇ ਲੱਗੀ ਬੈਠੀ ਹੈ। ਸਮਝੇ ? ਇਹ ਠੀਕ ਗੱਲ ਹੈ। ਅੱਛਾ, ਅਸੀਂ ਵਚਨ ਦੀ ਸਧਾਰਨਤਾ ਤੋਂ ਠੋਕਰ ਖਾ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ।

154 ਹੁਣ , ਉਹ ਉਸ ਸਾਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅੱਤ ਬੁੱਧੀ ਵਾਲੇ ਸਨ। ਹੁਣ ਉਹ ਤਾਂ ਇੰਨੇ ਜਿਆਦਾ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਸਨ ਕਿ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਲਿਸ਼ਕ ਪੁਸ਼ਟ ਨਾ ਸੀ ਜੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਗਿਆਨਕ ਖੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੁੰਦੀ। ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਇਨ੍ਹੀ ਬੁੱਧੀ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਲਿਖਾਈ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਤੋਂ ਠੀਕ ਜਾਪਦਾ। ਸਮਝ ਲੱਗੀ ? ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਜਾਣਣ ਲਈ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਹੈ, ਅੱਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਮਹਾਨ ਹੈ, ਅੱਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਾਂਗੂ ਮਹਾਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ। ਜਦਕਿ ਉੱਪਰ ਪੁੱਚਣ ਲਈ ਮਾਰਗ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਬਲੋਂ (ਨੀਵਾਂ) ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

155 ਹੁਣ ਕੋਣ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰੀ ਧਰੂਵ ਹੀ ਠੀਕ ਉੱਤਰ ਹੈ, ਜਾਂ ਦੱਖਣੀ ਧਰੂਵ ਉੱਤਰ ਹੈ ਜਾਂ ਉੱਤਰੀ ਧਰੂਵ ਦੱਖਣੁ ਹੈ ਜਾਂ ਦੱਖਣੀ ਧਰੂਵ ਉੱਤਰ ਹੈ ? ਪਰਤੀ ਦਾ ਕਿਹੜਾ ਸਿਰਾ ਉੱਪਰ ਤੇ ਕਿਹੜਾ ਸਿਰਾ ਹੋਠਾਂ ਹੈ ? ਅਸੀਂ ਪੁਲਾੜ ਵਿੱਚ ਲਟਕਦੇ ਪਏ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਆਖਦੇ ਹਾਂ, " ਉੱਤਰੀ ਧਰੂਵ ਉਤਾਂਹ ਨੂੰ ਹੈ। " ਇਹ ਗੱਲ ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣੀ ? ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੱਖਣੀ ਧਰੂਵ ਉੱਤਰ ਹੋਵੇ। ਦੇਖਿਆ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਸੋ ਆਓ ਅਸੀਂ ਚੇਤੇ ਰੱਖੀਏ, ਅੱਤੇ ਇਹ ਵਚਨ ਨੂੰ

156 ਤੁਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ, " ਫਿਰ ਭਾਈ ਬ੍ਰਾਨਹਾਮ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਜੇ ਧਰੂਵ ਉੱਪਰ ਹੈ ਉਹ ਬਲੋਂ ਹੈ ? "

157 ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਚਨ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ! ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, " ਜੇ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨੀਵਾਂ ਬਣਾਏਗਾ ਸੋਈ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ , ਅੱਤੇ ਜੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਬਣਾਏਗਾ ਉਹ ਨੀਵਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। " ਸੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਉੱਪਰ ਹੈ ਉਹ ਬਲੋਂ ਹੈ, ਅੱਤੇ ਜੇ ਬਲੋਂ ਹੈ ਉਹ ਉੱਪਰ ਹੈ।

158 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਜ਼ੁਰਗ ਸੰਤ ਨੇ ਸਿਕਾਗੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਕਿ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ , ਕਿਸੇ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਕੋਈ ਸੇਵਕ ਕੁਝ ਪੈਤੀਕਾਸਟਲਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚਕਾਰ ਖੜਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਸੰਸਾਰਕ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਉੱਥੇ ਖੜਾ ਹੋਇਆ ਅੱਤੇ ਉਸ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਨ ਲੱਗਾ ਜਿਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਪੈਤੀਕਾਸਟਲ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ, ਅੱਤੇ ਉਹ ਉੱਥੇ ਖੜਾ ਹੋਇਆ ਅੱਤੇ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਪੈਤੀਕਾਸਟਲ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅੱਤੇ ਉਹ ਘੁੰਡ ਨਾਲ ਭਰ ਗਿਆ ਅੱਤੇ ਉਸਨੇ ਘੁੰਡ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ ਢੁਲਾਈ, ਅੱਤੇ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਢੁਲਾਣਾ ਢੁਲਾਣਾ ਮਨੁੱਖ ਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਸਿਕਾਗੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੱਡੇ ਸਕੂਲ ਤੋਂ ਆਇਆ ਸੀ। ਤੇ ਉਸਨੇ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਨਜ਼ਰ ਪ੍ਰਿਮਾਈ, ਅੱਤੇ ਉਹ ਪੈਤੀਕਾਸਟਲ ਇੱਕ ਦੁਸਰੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਹ ਪੈਤੀਕਾਸਟਲ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਨਾ ਪਤਿਆ ਲਿਖਿਆ, ਏਨੀ ਤੇਜ਼ ਬੁੱਧੀ ਵਾਲਾ ਅੱਤੇ ਗਿਆਨਵਾਨ ਸੀ। ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਬਤੀਤ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤਮਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਸੀ।" ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪੈਂਤੀਕਾਸਟਲਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, " ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪਰਾਈ ਤਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਬੋਲੇ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਮਿਲ ਗਿਆ।" ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਵੇਖਿਆ? ਸਮਝੇ ?

250 ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਜਾਂ ਜੋਸ਼ੀਲੇ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੀ ਨਹੀਂ, ਉਹ ... ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਤਾਂ ਹਾਲੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਵਚਨ ਨਾਲ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ? ਉਹ ਤਾਂ ਇਨਾ ਦੀਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਵੇਖ ਸੱਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅੱਤੇ ਆਪਣੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਮਿਲਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ।

251 ਹੁਣ, ਅੱਤੇ ਤਦ ਉਹ ਕੱਟੜ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਟੋਲਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਦ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਠੰਡੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਲੋਕ ਹਨ, ਇੱਥੇ ਦੂਸਰੇ ਪਾਸੇ ਕੱਟੜ ਲੋਕ ਹਨ ਅੱਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਰਾਹ ਦੇ ਵਿੱਚਕਾਰ ਸਿੱਧੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਚੱਲਦੀ ਹੋਈ ਦੁਲਹਨ ਲੰਘਦੀ ਹੈ, ਜੇ ਦੇਨਾਂ ਪਾਸਿਆ ਤੋਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਲਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਠੀਕ ਗੰਲ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਚਨ ਦੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਲੰਘਦਾ ਹੈ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇਸਨੂੰ ਸੱਚ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

252 ਹੁਣ , ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਛੱਡਣਾ ਪੈਣਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਅੱਤੇ ਮੈਨੂੰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਮੇਰਾ ਸਮਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਰਾਂਗਾ।

253 ਅਦਨ ਤੋਂ, ਅਦਨ ਦੇ ਬਾਗ ਤੋਂ ਹੀ ਇਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਹੁੰਦੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ - ਅਦਨ ਤੋਂ ਹੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

254 ਹੁਣ ਮੈਂ ਕੁਝ ਕੁ ਹਵਾਲੇ ਅੱਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਲਿਖੇ ਨੋਟਸ, ਛੱਡਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕਿ ਹੋ ਸਕੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿਆਂ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਧਾਰਨਤਾ ਵਿੱਚ ਛਿਪਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸੰਦੇਸ਼ ਪਰਚਾਰ ਕਰਾਂਗਾ, ਪਰ ਤਾਂ ਵੀ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝ ਜਾਓ। ਸਮਝੇ ?

255 ਅਦਨ ਤੋਂ ਹੀ ਇਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਮਸੀਹ ਆਏਗਾ। ਇਸਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਨੁੱਖ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਉਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ, ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਹ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਨੁੱਖ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੂਸਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, " ਤੁਹਾਡਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਯਹੋਵਾਹ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਮੇਰੇ ਵਰਗਾ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਖੜਾ ਕਰੇਗਾ।" ਉਹ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਮਸੀਹ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਸਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਾਰੇ ਨਹੀਂਆਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰੇਗਾ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਗੱਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਅੱਤੇ ਇਹ ਗੱਲ ਕੀਤੀਆਂ ਦੇ ਸਿਰ ਦੇ ਉਪਰ ਦੀ ਲੰਘ ਗਈ ਸੀ, ਅੱਤੇ ਕੀਤੀਆਂ ਦੇ ਸਿਰ ਦੇ ਥੱਲਿਓਂ ਦੀ ਲੰਘ ਗਈ ਸੀ। ਦੇਖਿਆ ? ਸਮਝੇ ? ਕੀਤੀਆਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਦੀ ਲੰਘ ਗਈ ਸੀ। ਸਮਝੇ ?

244 ਮੈਂ ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਇਨੀ ਤੇਜੀ ਨਾਲ ਪਰਾਈ ਭਾਖਿਆ ਬੋਲਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਹਿਣ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ, ਮਨੁੱਖੀ ਖੋਪੜੀ ਵਿੱਚੋਂ ਲਹੁ ਪੀਂਦੇ ਅਤੇ ਸੈਤਾਨ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।

245 ਮੈਂ ਅਗੀਜਨਾ ਵਿੱਚ ਰੋੜ ਇੰਡੀਅਨ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ, ਵਰਖਾ ਵਿੱਚ ਨੱਚਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਭੱਜਦੇ ਹੋਏ, ਅਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਪਰ ਉਠਾਏ ਹੋਏ, ਸੱਪਾਂ ਨੂੰ ਚੁੱਕਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਮਰ ਨਾਲ ਲੇਪਟਦੇ ਹੋਏ ਵੇਖਿਆ ਹੈ। ਜਾਦੂ ਦਾ ਵਿਦਵਾਨ ਬਾਹਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਖਮੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੈਨਸਿਲ ਨੂੰ ਥੱਲੇ ਜਮੀਨ 'ਤੇ ਰੱਖ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਪਰਾਈ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਲਿਖਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸਦਾ ਅਰਥ ਦੱਸਦਾ ਹੈ। ਸਮਝੋ ?

ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਤ ਨਾ ਦੱਸੋ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਸਮਝੋ ?

246 ਇਸ ਲਈ ਆਤਮਾ ਦਾ ਫਲ ਹੀ ਹੈ ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਫਲਾਂ ਤੋਂ," ਨਾ ਕਿ ਭਾਸ਼ਾ ਜਾਂ ਜਜਬਾਤਾਂ ਤੋਂ, " ਪ੍ਰੇਤੂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਫਲਾਂ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣ ਲਵੇਗੋ।" ਸਮਝੋ? ਸੋ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਪਾਏ ਹੋਣ ਦਾ ਸਬੂਤ ਆਤਮਾ ਦਾ ਫਲ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੀਨਤਾ ਅਤੇ ਮਿਠਾਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਇੱਕ ਜਿਹਾ ਹੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਜੋ ਵਰਨ ਤੇ ਖੜਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਕਿ ਜਦ ਵੀ ਉਹ ਵਰਨ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਜਦ ਵੀ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਰਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ " ਅਮੀਨ " ਸ਼ਬਦ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦੂਸਰੇ ਲੋਕ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਕਿ, ਉਹ ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ। ਦੇਖਿਆ ?

247 ਪ੍ਰੇਤੂ ਅਸੀਂ ਰਾਹ ਤੋਂ ਦੂਰ ਜਾ ਕੇ ਕੱਟੜਪੰਥੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸੈਤਾਨ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚਕਾਰ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ ਹੀ ਸੈਤਾਨ ਦਾ ਬਿਜਨੈਸ ਜਾਂ ਕੰਮ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਬਿਜਨੈਸਮੈਨ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਆ ਵਡਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸੋਚਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਹੈਗਾ ਏ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਪਰ ਥੱਲੇ ਨੱਚ ਟੱਪ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਤਦ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਤੋਂ ਨਫਰਤ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਜੀ ਨਹੀਂ। ਸਮਝੋ ? ਚੰਗੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਬੜੇ ਹੀ ਅਦਭੂਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਰਾਈ ਭਾਖਿਆ ਬੋਲਣਾ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਜੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ।

248 ਅਤੇ, ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਸਲੀ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਪਰਾਈ ਭਾਸ਼ਾ ਬੋਲ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਹਾਲੇ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਦੱਸਦੀ ਹੈ। " ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਦੂਜਾਂ ਦੀਆਂ ਬੋਲੀਆਂ ਬੋਲਾਂ, ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾ ਰੱਖਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਛਣ ਠਣ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪਿੱਤਲ ਅਥਵਾ ਛਣਛਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਛੈਣੇ ਬਣਿਆ ਹਾਂ। " ਪਹਿਲਾ ਕੁਰੰਬਿਆਂ 13 ਬਾਬਾ ਵੇਖਿਆ ? ਸੋ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ... ਦੇਖੋ ਇਸ ਨਾਲ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੰਦਾ ਹੈ।

249 ਮੈਥੋਡਿਸਟਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, " ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਰਿਲਾਏ ਸੀ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸੀ।" ਪ੍ਰੇਤੂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨਾਜ਼ਰੀਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, " ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾਈ ਦਾ ਜੀਵਨ

159 ਇਹ ਇੱਥ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਭਈ ਕਿਸੇ ਅਸੰਖਲੀ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਭਾ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਚੋਣ ਹੁਣੇ ਹੁਣੇ ਹਾਰ ਕੇ ਆਇਆ ਹੋਵੇ। ਟੱਕ ਕੂਟਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੰਸਿਆ ਸੀ। ਜਦ ਮੈਂ ਮਾਤਾ ਫੇਰਡ ਦਾ ਜਨਾਜ਼ਾ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ 'ਤੇ ਪੁਚਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਜੀ ਉਠਣਾ ਹੈ, ਮਰਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਦੇ ਜੀ ਉਠਣ ਦਾ ਪੱਕਾ ਯਕੀਨ ਕਿ ਕਿਵੇਂ, " ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੂਰਜ ਦਾ ਚੜ੍ਹਨਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਕੀਨਨ ਮੈਂ ਜੀ ਉਠਾਂਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਘਾਹ ਦਾ ਮੁਰਝਾ ਕੇ ਮਰਨਾ ਅਤੇ ਰੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਪੱਤਿਆਂ ਦੇ ਡਿੱਗਣ ਨਾਲ ਰੁੱਖ ਦਾ ਮਰਨਾ ਜਾਣਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਯਕੀਨੀ ਹੈ। ਜਦ ਪਰਤੀ ਸੂਰਜ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਸੁਧਾਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਰੁੱਖ ਮੁਰਦਾ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚੋਂ ਮੁੜ ਜੀਵਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। "

160 ਟੱਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, " ਬਿਲੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਰਾਹਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।" ਤਦ ਮੈਂ ਅਤੇ ਭਾਈ ਨੇਵਿਲ ਇੱਕੋ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਸਾਂ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਹਾ, " ਟੱਕ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, " ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਰਾਹਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। "

ਮੈਂ ਕਿਹਾ, " ਟੱਕ ਮੈਂ ਪਤ੍ਰਿਆ ਲਿਖਿਆ ਨਹੀਂ ਹਾਂ," ਮੈਂ ਆਖਿਆ।

ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, " ਇਹੀ ਗੱਲ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਵਧੀਆ ਹੈ।" ਤੁਸੀਂ ਸਮਝੋ ?

161 ਅਤੇ, ਹੁਣ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਦੇਖਣ ਗਿਆ ਸੀ ਠੀਕ ਹੈ ਮੇਰਾ ਅੰਦਰਾਜ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਮੇਰਾ ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਏਡਲੀ ਸਟੀਫਨਸਨ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਭਾਈ ਟੱਕ ਨੇ ਦੰਸਿਆ ਕਿ ਏਡਲੀ ਸਟੀਫਨਸਨ ਪੰਦਰਾਂ ਮਿਟ ਤੱਕ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਦਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਸ਼ੀਮਾਨ ਸਟੀਫਨਸਨ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵੱਡੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਹਨ, ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋਵੇ। ਟੱਕ ਨੇ ਦੰਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਸੇ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚੋਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਟੱਕ ਨੇ ਦੰਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉੱਥੇ ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਟੱਕ ਨੇ ਦੰਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਪੰਦਰਾਂ ਮਿਟ ਸੁਣਦੇ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਨੀਦ ਆ ਗਈ ਸੀ। ਪ੍ਰੇਤੂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਦੰਸਿਆ ਕਿ ਜਦੀਕਿ ਸਟੀਫਨਸਨ ਨੇ ਕਾਲਜ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਸੀ ਤਾਂ ਵੀ ਉਹ ਉਸ ਦੀਆਂ ਉੱਚ ਕੋਟੀ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਹੀ ਸਮਝ ਸਕਿਆ ਸੀ। ਭਾਈ ਟੱਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, " ਭਾਈ ਬ੍ਰਾਨਹਾਮ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਬਾਰ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸੰਗਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੁੱਤੇ ਹੋਏ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। "

162 ਦੇਖਿਆ, ਦੇਖੋ ਕਿ ਇਹ ਵਰਨ ਦੀ ਸਾਦਗੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੀ ਹੈ, ਇਹ ਸਾਦਗੀ ਹੀ ਹੈ, ਜਿਥੇ ਖੁਦਾ ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ।

163 ਹੁਣ ਦੇਖੋ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਲੋਕ ਇੰਨੇ ਚੁਸਤ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਸਧਾਰਨ ਤਰੀਕੇ ਦੇ ਮਤਲਬ ਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕੇ ਸਨ। ਉਹ ਤਰੀਕਾ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਪਾਲਿਸ਼ ਕੀਤਾ (ਮਹਾਨ) ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਤਾਂ ਪਾਲਿਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਇਹ ਤਾਂ ਚਮਕ ਦਮਕ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਲੋਕ ਇਸ ਨੂੰ ਗੁਆ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ, ਪ੍ਰੇਤੂ ਮਹਾਨ ਯਹੋਵਾਰ ਆਪਣੇ ਵਰਨ ਵਿੱਚ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਿਰਫ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਤੇ ਹੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਸਦੇ ਵਚਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਉਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਿੱਧੇ ਸਾਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਕੇ ਉਹਨਾਂ ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ। ਨੂੰ ਦੇ ਸਧਾਰਨ ਜਿਹੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਹੀ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਓ।

164 ਹੁਣ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੂਸਾ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

165 ਜਦ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਭੇਜਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਧਾਰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਮੋਹਰਾਂ ਦੇ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵੇਖਾਂਗੇ। ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੇਰਾ ਇਹ ਹੀ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਦੇ ਭੇਤਾਂ ਦਾ ਖੁੱਲ੍ਹਣਾ ਇਨਾ ਸਧਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਚੀ ਥੱਪੀ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਲੱਖਾਂ ਮੀਲ ਦੂਰ ਰਹਿ ਜਾਣਗੇ। ਸਮਝੇ? ਮੈਂ ਆਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇਹਨਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਦੇ ਭੇਤਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਮੱਸਾ ਕਰੇਗਾ। ਸਮਝੇ? ਦੇਖਿਆ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਦੀ ਸਾਦਗੀ ਗਿਆਨਵਾਨ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਦੇ ਉਪਰ ਦੀ ਲੰਘ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਰ ਇਹ ਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਸਵੇਰੇ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਧਾਰਨਤਾ ਬਾਰੇ, ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਦਗੀ ਵਿੱਚ ਲੁਕਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਨੀਂਹ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ।

166 ਜਗ ਸੋਚੋ, ਉਹ ਅਣੂਆਂ ਦੇ ਟੋਟੇ - ਟੋਟੇ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹਨ; ਪ੍ਰੰਤੂ ਜਦ ਜੀਵਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਕਿ ਜੀਵਨ ਕਿਥੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਘਾਹ ਦੀ ਤਿੜ੍ਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਧਾਰਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਖੁਦਾ ਛੁਪਿਆ ਬੈਠਾ ਹੈ। ਉਹ ਚੰਦ ਤੇ ਰਾਕਟ ਭੇਜ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ-ਅਤੇ ਉਥੇ ਰਾਡਾਰ ਛੱਡ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਉਹ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਤਾਂ ਵੀ ਉਹ ਘਾ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਜੀਵਨ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਠੀਕ ਗੱਲ ਹੈ। ਦੇਖਿਆ? ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦਾ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲ ਇੰਨੀ ਸਾਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਅਣਦੇਖਾ ਕਰ ਦਿੱਦੇ ਹਨ।

167 ਹੁਣ ਧਿਆਨ ਕਰੋ ਕਿ, ਮੂਸਾ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਵਚਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸਰਾਈਲੀ ਬੰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਤਾਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ? ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਜਿਹੇ ਪਰੀਵਾਰ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਉਸਦੀ ਕੋਈ ਕੁਲਪੱਤਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੇਖ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਭ ਤਾਂ ਇੱਨਾ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਉਹ ਲੇਵੀ ਦੇ ਪਰੀਵਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਸੀ। ਸਮਝੇ? ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਅਰ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ। ਉਹ ਵੀ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਜਿਹੀ ਹੀ ਔਰਤ ਸੀ, ਮੌਨ ਕਿ ਉਹ ਘਾਣੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਤੇ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਵਾਸਤੇ ਇੱਟਾਂ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੋਵੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਸਾਰ ਸੋਚਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਇਸਰਾਈਲੀ ਗੁਲਾਮ ਸੀ; ਪ੍ਰੰਤੂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸ ਪਰੀਵਾਰ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ ਉਤਪਨ ਕਰੇ; ਉਹ ਪਰੀਵਾਰ ਤਾਂ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਜਿਹਾ ਯਹੂਦੀ ਪਰੀਵਾਰ ਸੀ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਸ਼ਾਹੀ ਪਰੀਵਾਰ ਜਾਂ ਠਾਠ-

ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਭੇਡ ਬਣੀ ਰਹੇ। ਇਹ ਠੀਕ ਗੱਲ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਆਜਾਂਦੀ ਹੈ ... ਇਹ ਤਾਂ ਆਵੇਗੀ ਹੀ। ਇਹ ਤਾਂ ਉੱਗੇਗੀ ਹੀ। ਉਸ ਤੋਂ ਇਹ ਆਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ...

239 ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਫਲਾਂ ਨੂੰ ਉਤਪਨ ਕਰੀਏ। ਸਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਆਸ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਫਲ ਲੱਗਣ, ਅਸੀਂ ਫਲ ਦੇਈਏ ਦੇਖਿਆ? ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਫਲ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਰੁੱਖ ਬਣੇ ਹੋ, ਜਦ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਚਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਇਸਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਾਏਗਾ। ਜਦ ਤੱਕ ਉਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਚਨ ਹੈ ਉਹ ਫਲ ਲਿਆਏਗਾ ਹੀ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, "ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਰਹੋ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਵਚਨ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਬਣਿਆ ਰਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਚਾਹੋ ਮੰਗੋ, ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।" ਦੇਖਿਆ? ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਉਗਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਉਥੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਅੱਗੇ ਲੱਗਦੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

240 ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅੱਗੇ ਵਧਾਂਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਮਿਟ ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਅਸੀਂ ਖਤਮ ਕਰਾਂਗੇ।

241 ਹੁਣ, ਹੁਣ, ਦੂਸਰੇ ਬਹੁਤ ਅੱਗੇ ਨਿੱਕਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਕੱਟੜ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਹ ਦੂਸਰੇ ਕਿਨਾਰੇ 'ਤੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਪਰ ਥੱਲੇ ਨੱਚੇ ਟੱਪੇ ਸਨ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਤੇਜਨਾ ਜਾਂ ਜਜਬਾਤ ਮਿਲੇ ਸਨ, ਦੂਸਰੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਬੋਲਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਠੀਕ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਹ ਕੁਝ ਹੋਰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ।

242 ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, " ਉਸ ਦਿਨ ਬਥੇਰੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਉਣਗੇ ਅਤੇ ਕਹਿਣਗੇ, ਕੀ ਪ੍ਰੰਤੂ ਅਸੀਂ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ? ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕੰਢਿਆ? " ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, " ਪ੍ਰੰਤੂ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿ ਦੇਵਾਂਗਾ, "ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਦੂਰ ਚਲੇ ਜਾਓ, ਮੈਂ ਤੁਰਾਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਿਆ।" ਸਮਝੇ? ਗੱਲ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੋਸਤੋਂ, ਇਹ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ।

243 ਇਹ ਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਤੇ, ਕੀ ਪਰਾਈ ਭਾਸ਼ਾ ਬੋਲਣਾ ਇਸਦਾ ਸਬੂਤ ਹੈ? ਮੈਂ ਪਰਾਈ ਭਾਸ਼ਾ ਬੋਲਣ ਵਿੱਚ ਵਿਸਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਮੈਂ ਸਿਰਫ ਇਸਨੂੰ ਹੀ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ। ਨਹੀਂ ਜੀ, ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਨ। ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਸਬੂਤ ਆਤਮਲਾ ਦੇ ਫਲ ਹਨ। ਸਮਝੇ? ਜੀ ਹਾਂ। ਹੁਣ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਪੈਂਟੀਕਾਸਟਲ ਭਾਈਆਂ ਦੀ ਇਸ ਲਹਿਰ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਪਰਾਈ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਬੋਲਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਹੈ।" ਮੈਂ ਇਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਇਹ ਕੋਈ ਚਿੰਨ੍ਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਮਝ ਲੱਗੀ?

233 ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ , " ਉੱਥੋ ਇੱਕ ਰਾਜਮਾਰਗ ਹੋਵੇਗਾ ।" ' ਅਤੇ ' ਇੱਕ ਸੰਜੋਪਕ ਹੈ , "ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਾਰਗ " ਅਤੇ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ ਰਾਜਮਾਰਗ ਨਹੀਂ ਕਹਾਵੇਗਾ, ਪ੍ਰੰਤੂ, "ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਮਾਰਗ ਹੋਵੇਗਾ ।"

234 ਅੱਜ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾ ਕੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ ਰਾਜਮਾਰਗ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਰਹਾ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦੇ ਹੋ , ਤੇ ਉਹ ਹੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਕਹਿ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਰਾ ਯਤਨ ਕਰੇ ਭਈ ਘੁੱਗੀ ਦੇ ਖੰਡ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਲਗਾ ਕੇ ਘੁੱਗੀ ਬਣ ਜਾਏ। ਜਦ ਕਿ ਉਸਦਾ ਸੁਭਾਅ ਅਜੇ ਵੀ ਸ਼ਿਕਰੇ ਵਰਗਾ ਹੀ ਹੈ । ਸਮਝੇ? ਉਹ, ਇਹ ਇਹ ਇੱਝ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਂ ਕਬੂਤਰ ਦੇ ਖੰਡ ਜਾਂ ਮੇਰ ਦੇ ਖੰਡ ਲਗਾ ਲਏ ਅਤੇ ਕਰੋ, " ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ , ਮੈਂ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਪੰਛੀ ਹਾਂ ।" ਦੇਖੋ, ਇਹ ਤਾਂ ਕੁਝ ਨਕਲੀ ਬਣਨ ਵਾਗ੍ਨੀ ਹੈ।

235 ਪ੍ਰੰਤੂ ਮੇਰ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਉੱਤੇ ਮੇਰ ਦੇ ਖੰਡ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ । ਕਬੂਤਰ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਤੋਂ ਕਬੂਤਰ ਦੇ ਖੰਡ ਲੱਗੇ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜਦ ਤੱਕ ਉਸਦਾ ਸੁਭਾਅ ਕਬੂਤਰ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਕਬੂਤਰ ਦੇ ਖੰਡ ਹੋਣਗੇ।

236 ਅਤੇ ਵੇਖੋ, ਇਹਨਾਂ ਹੋਲੀਨੈਸ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ , ਅੱਗੇਤਾਂ ਨੂੰ ਲੰਬੇ ਵਾਲ ਰੱਖਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਲੰਬੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ - ਅਤੇ ਇਹ ਸੱਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਲੰਬੇ ਸਕੱਟ ਪਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਦੀ ਮੁੰਦੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਹਿਰੇ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ।" ਵੇਖੋ, ਇਹ ਆਪਣੀ ਹੀ ਬਣਾਈ ਹੋਈ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਜਾਂ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਮਝੇ? ਸਮਝੇ? ਇਹ ਆਪ ਹੀ ਬਣਾਈ ਹੋਈ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਜੀਉਂਦੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਇੱਕ ਸੱਚੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਹੈ ਹੁਣ ਦੇਖੋ ਕਿ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਕੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ । ਹੁਣ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪੈਟੀਕਾਸਟਲਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਾਲ ਕੱਟੇ ਹੋਏ ਹਨ , ਅਤੇ ਉਹ ਵਗੈਰਾ-ਵਗੈਰਾ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਉਹ ਲੱਗਭੱਗ ਸਾਰੇ ਅਗੂੰਠੀਆਂ ਅਤੇ ਦੂਸਰੇ ਸਤ ਗਹਿਰੇ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਸਾਲ ਪੁਰਾਣੇ ਪੈਟੀਕਾਸਟਲਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖੋ, ਦੇਖੋ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਦੁਹਰਾਉਂਦੇ ਸਨ ਕਿ, "ਅਸੀਂ ਹੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਹੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਹਾਂ ।"

237 ਕਲੀਸਿਯਾ ਮਸੀਹ ਦੀ ਦੇਰ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਦੂਸਰੇ ਨਿੱਜੀ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ , ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਮਨੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਜਨਮ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਅੰਦਰੋਂ ਬਾਹਰ ਵੱਲ ਨੂੰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ ।

238 ਤੁਸੀਂ ਭੇਡ ਨੂੰ ਉੱਨ ਉਗਾਉਣ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਹਿਦੇ ਹੋ ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਭੇਡ ਨੂੰ ਉੱਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਹਿਦੇ ਹੋ। ਭੇਡ ਨੂੰ ਉੱਨ ਉਤਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਕੀ ਉਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ , "ਹੁਣ ਇਸ ਸਾਲ ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਕੁਝ ਉੱਨ ਹੋਵੇ। ਮੈਨੂੰ ਉੱਨ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।" ਨਹੀਂ ਜੀ , ਉਸਨੇ ਤਾਂ ਬੱਸ ਇਹ ਹੀ ਕਰਨਾ

ਬਾਠ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਜਾਜਕ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਚੁਣਿਆ । ਉਸਨੇ ਤਾਂ ਇੱਕ ਮਮੂਲੀ ਜਿਹੇ ਸਧਾਰਨ ਪਰੀਵਾਰ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝੇ? ਸਧਾਰਨਤਾ! ਪਿਆਨ ਦਿਓ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ ਸੀ , ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਮਨੁੱਖ ਸੀ । ਉਸਨੇ ਕਦੀ ਵੀ

168 ਉਹ ਚੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਛਡਾਉਣ ਲਈ ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਵਰਤ ਸਕਦਾ ਸੀ । ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਛਡਾਉਣ ਲਈ ਉਹ ਹਨੋਰੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਛਡਾਉਣ ਲਈ ਉਹ ਸਵਰਗਦੂਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਔਹ, ਹਾਲੇਲੂਪਾਰ! ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ , ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

"ਭਾਈ ਬਾਨਹਾਮ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਵੇਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ ?"

169 ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਆਪਣੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਕਰੇ ਬਦਲਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਦਿਨ ਵੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਕੰਮ ਸਧਾਰਨਤਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਸਮਝ ਗਏ? ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਸਦਾ ਸਾਦਗੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਇੰਜੀਲ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਹਵਾ ਨੂੰ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਇੰਜੀਲ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਸਵਰਗਦੂਤ ਨੂੰ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਹੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਕਰੇ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ। ਉਸ ਨੇ ਕਰੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ। ਉਸ ਨੇ ਕਰੇ ਵੀ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਇੰਜੀਲ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਇੰਜੀਲ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਹੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ, ਮਸੀਨੀ ਨਹੀਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ, ਮਸੀਨੀ ਪੁਰਜਿਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ, ਨਾ ਹੀ ਸਵਰਗਦੂਤ ਵਰਗੀ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਸੀ।

170 ਅਤੇ ਜਦ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਉਥੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਤੋਂ ਛਟਕਾਰਾ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਉਸਨੇ ਦਾਸ਼ਾਂ ਜਾਂ ਗੁਲਮਾਂ ਦੇ ਝੁੱਡ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਪਰੀਵਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਇੱਕ ਸਿੱਧੇ ਸਾਦੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਸੀ। ਔਹ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੰਤੂ! ਕਿੰਨਾ ਅਦਭੂਤ ਖੁਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਧਾਰਨਤਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ।

171 ਹੁਣ ਪਿਆਨ ਦਿਓ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸੰਸਾਰਕ ਬੁੱਧ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਫੇਲ ਹੋ ਜਾਵੇ ਅਰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਉਸਨੂੰ ਵਿਖਾ ਸਕੇ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਜਾਂ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਕਰੇ ਛਟਕਾਰਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਰਾਹੀਂ ਅਸੀਂ ਛਡਾਏ ਗਏ ਹਾਂ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰਕ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਿੱਤਾ, ਉਸਨੇ ਏਨੀ ਵਿੰਦਿਆ ਸਿੱਖ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮਿਸ਼ੀਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਗਿਆਨ ਸਿੱਖਾ ਸਕਦਾ ਸੀ; ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਸੀ। ਖੁਦਾ ਉਸ ਸਧਾਰਨ ਪਰੀਵਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਵੀ ਨਾ ਲਿਖ ਸਕਦਾ ਹੋਵੇ। ਅਤੇ ਮੂਸਾ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਉੱਚ ਪੱਧਰ ਦੇ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜਿਆਦਾ ਗਿਆਨੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਿੱਖਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਗਿਆਨ ਸਿੱਖਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਸਭ ਇਸ ਲਈ ਕਰਨ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਖੁਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੀਨਤਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ

ਸਕੇ। ਅਰ ਇਹ ਦਿਖਾ ਸਕੇ ਕਿ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਇਸਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਲੈਣਾ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੁਸਾ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਬੁੱਧੀਮੱਤਾ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਫਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੱਲਣ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਏ। ਅਤੇ ਮੁਸਾ ਅਸਫਲ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਡਿੱਗ ਗਿਆ ਸੀ।

172 ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇਹ ਦਿਖਾ ਸਕੇ, " ਕਿ ਨਾਂ ਬਲ ਨਾਲ ਅਤੇ ਨਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ", ਨਾਂ ਮਿਸਰ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨਾਲ, ਨਾ ਸਾਡੇ ਸਕੂਲੀ ਗਿਆਨ ਨਾਲ, ਨਾਂ ਸਾਡੀਆਂ ਸੈਮਨਰੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ, ਨਾਂ ਸਾਡੀਆਂ ਸੰਸਾਧਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨਾਲ, ਨਾਂ ਸਾਡੀ ਵਿਦਵਾਨੀ ਦੰਗ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨਾਲ, " ਪ੍ਰੰਤੂ ਮੇਰੇ ਆਤਮਾ ਨਾਲ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਖਦਾ ਹੈ।" ਮੁਸਾ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਜਾਂਦੀ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਜਦ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸਨੂੰ ਬਲਦੀ ਹੋਈ ਝਾੜੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲਿਆ। ਮੁਸਾ ਨਮਰਤਾ ਵਿੱਚ ਏਨਾ ਦੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜੱਤੀ ਲਾਗੀ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਬੁੱਧੀ ਭੁਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

173 ਜਦ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਛਟਕਾਰਾ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਹਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਿਪੁੰਨ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਰੋਲ ਹੋ ਸਕੇ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾ ਸਕੇ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸਮਝ ਦੇ ਬਾਹੁਬਲ ਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸਮਝ ਦੇ ਬਾਹੁਬਲ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਢੇਲ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣਾ ਬਾਹੁਬਲ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਸਕੇ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ? [ਸੰਗਤ ਆਖਦੀ ਹੈ, "ਆਮੀਨ"-ਸੰਪਾਦਕ] ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਇਹ ਹੀ ਉਦੇਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਧਾਰਨਤਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਸਕੇ। ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੁਸਾ ਨੂੰ ਇੱਨਾ ਮਹਾਨ ਬਣਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਫਿਰਉਣ ਤੋਂ ਅਗਲਾ ਦਰਜਾ ਮੁਸਾ ਦਾ ਹੀ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਜਨਰਲ ਸੀ। ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਅਨਸਾਰ ਮੁਸਾ ਨੇ ਆਲੋ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਕਈ ਨਗਰਾਂ ਤੇ ਫਾਰਾਓ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਜਦ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਹਿਆ ਤਾਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਲੁੜਕਾ ਕੇ ਸਿਰ ਭਰਨੇ ਮਾਰਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਰੋਗੀਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਭਟਕਣ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਅੰਦਰੋਂ ਪੁਰਾਣਾ ਗਿਆਨ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦੇਵੇ। ਅਤੇ ਇਸਤੋਂ ਬਾਦ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸਦੇ ਅੱਗੇ ਸਧਾਰਨਤਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲਾਠੀ ਢੜਾ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਛਡਾਉਣ ਲਈ ਭੇਜਦਾ ਹੈ।

174 ਜਦ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਫੌਜੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨਾਲ ਨਾ ਕਰ ਸਕਿਆ, ਨਾ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਜੋਰ ਨਾਲ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਅਤੇ ਉਹ ਸੈਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਤਦ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰੂਬਲ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਣੀ ਮੁੜੀ ਹੋਈ ਟੇਡੀ ਲਾਠੀ ਦਿੱਤੀ ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਨਾਲ ਉਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕੀਤਾ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਮਰਤਾ ਅੰਦਰ, ਸਧਾਰਨਤਾ ਅੰਦਰ! ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਲਾਠੀ ਅਤੇ ਮੁਸਾ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਅਤੇ ਜਦ ਤੱਕ ਉਹ ਲਾਠੀ ਮੁਸਾ ਦੇ ਕੋਲ ਸੀ, ਸਮਝੋ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੋਲ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮੁਸਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਯਕੀਨਨ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਸੀ।

175 ਧਿਆਨ ਦਿਓ, " ਨਾ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ, ਨਾ ਬਲ ਨਾਲ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਨਾਲ।" ਪ੍ਰੰਤੂ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਜਿਹੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਇਹ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

227 ਇਹੀ ਉਹ ਗੱਲ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਬ੍ਰਦਰਨ ਗਰੁੱਪ ਦੇ ਤਾਈਆਂ ਨਾਲ ਮੱਤਤੇਦ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਕਿ ਜਿਆਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਜਦ ਉਹ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਾਲੇ ਰਾਹ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੱਟ ਗਏ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਚਾਨਣੇ ਰਾਹ ਦੀ ਸਮਝ ਨਾ ਆ ਸਕੀ, ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਮੰਡਲੀ ਬਣਾ ਲਿਆ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਇੱਕ ਝੁੰਦ ਕਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਬਣਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚੋਂ ਰਸੂਲ ਅਤੇ ਨੱਥੀ ਬਣਾ ਲਈ ਤਾਂ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਰਸੂਲ ਅਤੇ ਨੱਥੀ ਦੇਣਾ। ਅਤੇ ਇਹ ਕੰਮ ਪਤਨ ਦੀ ਵੱਲ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਮਝੇ? ਉਹ ਬਣ ਗਏ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਦੂਜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ, ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਦੂਸਰੇ ਕਿਨਾਰੇ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਜਾ ਪਹੁੰਚੇ ਹਨ। ਸਮਝੇ?

228 ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੁੱਧੀਮਾਨ, ਠੰਡੇ ਅਰ ਵੱਖਰੀ ਹੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਦੂਸਰੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਜਬਾਤੀ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਝੂੰਡ ਹੈ, ਜੋ ਵਰਨ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।

229 ਪ੍ਰੰਤੂ ਅਸਲੀ ਸੱਚੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਰਾਹ ਦੇ ਠੀਕ ਵਿਚਕਾਰ ਚੱਲਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਧਿਆਨ ਦਿਓ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਕਲੀਸਿਯਾ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਆਤਮਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਾਢੀ ਸਰਗਰਮ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਬਸ ਰਾਹ ਤੇ ਹੈ। ਅਤੇ ਯਸਾਯਾਰ ਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, " ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਰਾਜ ਮਾਰਗ ਹੋਵੇਗਾ "

230 ਅਤੇ ਮੁਬਾਰਕ ਅਤੇ ਅਨਮੋਲ ਮਿੱਤਰ ਜੋ ਨਾਜਰੀਨ ਸਦਾਉਂਦੇ ਸਨ, ਇੱਕ ਬਲਵੰਤ ਲਹਿਰ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਖੜਕ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ? ਜਦ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਕਲੀਸਿਯਾ ਵਿੱਚ ਪਰਾਈ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਨ੍ਹੋਂ ਜਿਆਦਾ ਸੀਮਿਤ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹੋਂ ਆਕੜ ਵਿੱਚ ਆ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ " ਸ਼ੈਤਾਨ " ਦੱਸਿਆ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ? ਸਮਝੇ? ਦੇਖਿਆ? ਉਹ " ਉਸ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਗਏ।" ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬੀਜ ਦੇ ਵੱਲ ਜਾ ਕੇ ਮਰ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਮਝੇ?

231 ਹੁਣ ਦੇਖੋ, ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਤਾਂ ਲੋਕ ਹੱਠਪਰਮੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦੂਸਰੇ ਪਾਸੇ ਲੋਕ ਠੰਡੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਹੁਣ, ਯਸਾਯਾਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, " ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਰਾਜ ਮਾਰਗ ਹੋਵੇਗਾ "

232 ਅਤੇ ਨਾਜਰੀਨ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਹੋਲੀਨੈਸ ਦੇ ਲੋਕ ਕਿਹਾ ਕਰਦੇ ਸਨ, " ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਪੁਰਾਣਾ ਮੁਬਾਰਕ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਰਾਹ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਸੇ ਪੁਰਾਣੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਰਾਹ ਉੱਤੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹਾਂ।" ਪ੍ਰੰਤੂ ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਰਖੋ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਮਾਰਗ ਠੀਕ ਉਹ ਮਾਰਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਿਹਦੇ ਬਾਰੇ ਯਸਾਯਾਰ ਨੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, " ਇਹ ਦੂਸਰੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਅੱਜ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੈਂਤੀਕੁਸਤ ਦੇ ਦਿਨ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਉੱਤਰਨ 'ਤੇ ਹੋਇਆ ਸੀ । ਹੁਣ ਜਦ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।" ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਿਆ, ਉਹ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਵਿਅਰਥ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਯਿਸੁ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਬਹਿਤਸਮੇਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰੋ ਇਥੇ ਬਾਈਬਲ ਇਹ ਹੀ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬਹਿਤਸਮਾ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਹੋਇਆ ਕਰਦਾ ਸੀ । ਠੀਕ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਠੀਕ ਹੈ; ਪ੍ਰੰਤੂ ਸੈਮਨਰੀ ਜਾਂ ਧਾਰੀਮਕ ਕਾਲਜ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ । ਇਹ ਤਾਂ ਸਮਝੇਤਾ ਕਰਨਾ ਹੈ । ਸਮਝੇ? ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਮਝੇ?

221 ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋ ਲੈਣ ਦੇਵੇ, ਅਤੇ ਲੋਕ ਉਸਨੂੰ ਕੱਢ ਦੇਣ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਹੱਸਣ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਉਣ ਅਰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਨ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਜਦ ਅਸਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਖੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਠੀਕ ਆਪਣੀ ਪਹਿਚਾਣ ਸਧਾਰਨਤਾ ਵਿੱਚ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ।

222 ਫੁੱਲ ਵਾਗੂ ਸਿਥੇ ਉੱਪਰ ਖੜੇ ਹੋ ਜਾਓ । ਬੀਜ, ਇੱਝ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੰਨੋ ਉਹ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਭੂਮੀ ਵਿੱਚ ਪਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ । ਬੋੜੀ ਜਿਹੀ ਮਿੱਟੀ ਪੁੱਟ ਕੇ ਬੀਜ ਨੂੰ ਵੇਖੋ, ਅਤੇ ਉਹ ਸੜਿਆ ਗਲਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਭੇੜਾ ਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ । ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਸੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀਵਨ ਨਿੱਕਲ ਕੇ ਬਾਹਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੁੱਲ ਪੈਦਾ ਕਰੋ।

223 ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਦਰੀ ਅੰਦਰ ਹੈ । ਉਹ ਠੀਕ ਇਹ ਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਜਾਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਬਲੋਂ ਦੀ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਨੀਵਾਂ ਕਰੋ । ਕਦੇ ਅੰਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰੋ, ਠੀਕ ਹੈ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਹ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ । ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਦਯਾ ਮਿਲੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਲਈ ਉਸਦੇ ਪੰਨਵਾਦੀ ਰੋਹੋ, ਦੀਨ ਰਹੋ। ਵੇਖੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੀਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਚਲੋ ਜਾਓ।

224 ਹੁਣ ਮੈਂ ਜਲਦੀ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾਂ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਘੜੀ ਉੱਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜਿਆਦਾ ਦੇਰ ਤੱਕ ਬਿਠਾ ਕੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਕਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ । ਇਸ ਹਫ਼ਤੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਲੰਬਾ ਸਮਾਂ ਹੈਗਾ ਏ ।

225 ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਲੋਕ ਬਹੁਤ ਜਿਆਦਾ ਤੇਜ਼ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹੇ ਲਿਖੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ।

226 ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੂਸਰੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਇਹ ਦੂਜੇ ਪਸੇ ਦੀ ਗੱਲ ਬਹੁਤ ਦੁਰ ਤੱਕ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲੋਕ ਧਾਰੀਮਕ ਬਣਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੱਟੜ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ । ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗਰੁੱਪ ਵੀ ਹੈਗਾ ਐ । ਸਮਝੇ? ਉਹ ਇੱਕ ਦੂਸਰੀ ਹੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

176 ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਤੋਂ ਪਾਈ ਸਿੱਖਿਆ ਰਾਹੀਂ ਇਹ ਤਾਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਅੰਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੈਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਸਿੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਸਦਾ ਇਹ ਢੰਗ ਫੇਲ ਹੋ ਗਿਆ । ਸਮਝੇ? ਉਸ ਕੋਲ ਸਮਝ ਸੀ, ਉਸ ਕੋਲ ਸਿੱਖਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨਾ ਆਇਆ। ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਸਭ ਇਹ ਭੁੱਲਣਾ ਪਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਸਧਾਰਨ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਆਉਣਾ ਪਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵਚਨ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਫੜ ਸਕੇ, ਅਤੇ ਤਦ ਉਸਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਛੁਡਾਇਆ । ਜੀ ਹਾਂ, ਸ੍ਰੀਮਾਨ।

177 (ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਾਹਦੇ ਨਾਲ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ?) ਉਸਦੇ ਵਚਨ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਦੇ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਅਜੇ ਵੀਹ ਜਾਂ ਕੁਝ ਇੰਨੇ ਹੀ ਮਿਟ ਬਾਕੀ ਹਨ।

178 ਅਸੀਂ ਕਾਇਨ ਅਤੇ ਹਾਬਲ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਕਿਵੇਂ ਕਾਇਨ ਨੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ।

179 ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਸੋਰਣ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਢੰਗ ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਕਿ, " ਜੇ ਸਾਡੀ ਸਭਾ ਸੋਹਣੇ-ਸੋਹਣੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੱਜੀ ਹੋਈ ਹੋਵੇ, ਵਧੀਆ ਚੇਗਾ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਪਾਦਰੀ ਸਾਹਿਬ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀ ਸੇਵਾਦਾਰ ਸੁੰਦਰ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਗਾਉਂਦੇ ਹੋਣ ਤਾਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।" ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਚਾਰਪਾਰਾ ਕਿਹੜੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ? ਕਾਇਨ ਨੇ ਵੀ ਠੀਕ ਅੰਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਰ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਲਈ ਇੱਕ ਵੇਦੀ ਬਣਾਈ ਸੀ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਸੁੰਦਰ ਬਣਾਇਆ ਸੀ।

180 ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਇਮਾਨਦਾਰ ਆਦਮੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਖੁਦਾ ਦੀ ਭਗਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸੌਚਿਆ ਸੀ, " ਜਦ ਤੱਕ ਮੈਂ ਇਮਾਨਦਾਰ ਹਾਂ, ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।" ਇਸ ਨਾਲ ਫਰਕ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਕਰੋ ਪਰ ਗਲਤ ਹੋਵੋ।

181 ਪਿਆਨ ਦਿਓ, ਉਸ - ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਵੇਦੀ ਬਣਾਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਅੰਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਫੁੱਲ ਰੱਖੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਉੱਤੇ ਸਜਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਸੁੰਦਰ - ਸੁੰਦਰ ਫਲ ਰੱਖੇ ਸਨ, ਅਰ ਸੌਚਿਆ ਸੀ, " ਜ਼ਰੂਰ ਹੀ, ਮਹਾਨ, ਪਵਿੱਤਰ, ਸ੍ਰੀਂ, ਸੁੰਦਰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇਸ ਚੜਾਵੇ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰੇਗਾ।" ਪ੍ਰੰਤੂ ਦੇਖੋ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹ ਆਪਣੀ ਹੀ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਆਪਣੀ ਹੀ ਵਿਚਾਰਪਾਰਾ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ।

182 ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਉਹ ਅੱਜ ਵੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ-ਉਹ ... ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗਿਆਨ ਨਾਲ, ਆਪਣੀ ਸਰੂਲੀ ਸੌਚਿਆ ਨਾਲ, ਆਪਣੀ ਉਸ ਨੀਤੀ ਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਸੌਚਿਆ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਜੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸੌਚਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

183 "ਪ੍ਰੰਤੂ ਹਾਬਲ ਨੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਰਾਹੀਂ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਉੱਤਮ ਬਲੀਦਾਨ ਚੜ੍ਹਾਇਆ।" ਜੇ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਵੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਸ਼ਵਾਈ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਉਸ ਛੇਟੇ ਜਿਹੇ ਜੀਵ ਨੂੰ ਧੋਣ ਤੋਂ ਫੜ ਕੇ ਲੈ ਆਇਆ, ਅਰ ਉਸਨੇ ਉਸਦੇ

ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੇਲ ਬੰਨੀ ਹੋਈ ਸੀ , ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਘਸੀਟਦਾ ਹੋਇਆ ਵੇਦੀ 'ਤੇ ਲੈ ਆਇਆ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੂਬਸੂਰਤੀ ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਉਹਨੂੰ ਵੇਦੀ ਉੱਤੇ ਲਿਟਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਧਾਰ ਵਾਲੇ ਪੱਥਰ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਗਰਦਨ ਨੂੰ ਤਦ ਤੱਕ ਬੱਟਦਾ ਰਿਹਾ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੀ ਲੁਹੁ ਵਿੱਚ ਲੱਖ-ਪੱਥ ਨਹੀਂ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਲਹੂ ਉਸਦੇ ਉਪਰ ਚਾਰ-ਚੁਫੇਰੇ ਵਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਮਿਣ-ਮਿਣਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ ਮਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਾਦਗੀ ਵਿੱਚ ਸੀ।

184 ਸਪਾਰਨਤਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਦੇ ਲਹੂ ਤੋਂ ਜੰਮਿਆਂ ਹੈ, ਮਾਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਪਿਤਾ ਦੇ ਲਹੂ ਤੋਂ ਜੰਮਿਆਂ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਹ ਲੁਹੁ ਹੀ ਸੀ ਜੋ ਡਿੱਗਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਲਹੂ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਲਿਆਏਗਾ।" ਇਸੇ ਲਈ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਉੱਤਮ ਭੇਟ ਚੜ੍ਹਾਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸਦੇ ਉਪਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।"

185 ਅਤੇ ਅੱਜ ਕਈ ਭਾਈ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸੇਬ ਜਾਂ ਨਾਸ਼ਪਾਤੀ ਖਾਧੀ ਸੀ ! ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਹੀ ਅਜੀਬ ਖਬਰ ਦੇਖੀ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, "ਹੁਣ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਹ ਸਿੱਧ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਸੇਬ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਹਵਾਹ ਨੇ ਖਾਧਾ ਸੀ।" ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ "ਕਿ ਇਹ ਖੁਰਮਾਨੀ ਸੀ।" ਸੋ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਇਹ ਆਤਮਾ ਕਿਥੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ !

186 ਅਤੇ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਕਿ, "ਮੁਸਾ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲਾਲ ਸਮੁੰਦਰ ਨੂੰ ਪਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਥੇ ਤਾਂ ਲਾਲ ਤਿੜ੍ਹਾਂ ਤੇ ਘਾਰ ਦਾ ਮੈਦਾਨ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਹ ਇਸਰਾਏਲੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਘਾਰ ਦੇ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਕਿਠਾਰੇ-ਕਿਠਾਰੇ ਘਾਰ ਦੀਆਂ ਲਾਲ ਤਿੜ੍ਹਾਂ ਦਾ ਝੂੰਡ ਸੀ। ਅਤੇ ਮੁਸਾ ਨੇ ਸਮੁੰਦਰ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਹ ਘਾਰ ਦੀਆਂ ਦਾ ਸਮੁੰਦਰ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਪਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ; ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਥੇ ਲੰਬਾ-ਲੰਬਾ ਘਾਰ ਵੇਲਾਂ ਵਾਂਗ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਹੀ ਚੀਜ਼ ਸੀ, ਜਿਹਨਾਂ ਦੇ ਉੱਤੋਂ ਉਹ ਪਾਰ ਹੋ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ।" ਕਿਨੀਆਂ ਮੂਰਖਤਾ ਭਰੀਆਂ ਅਤੇ ਹਸੋ-ਹੀਣੀਆਂ ਲੋਕ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ।

187 ਜਦੱਕ ਬਾਈਬਲ ਦੱਸਦੀ ਹੈ, "ਪਾਣੀ ਸੱਜਿਓਂ ਅਤੇ ਖੰਬਿਓਂ ਫਟ ਕੇ ਦੋ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਪੂਰਬੀ ਹਨੇਰੀ ਚਲਾਈ ਸੀ ਤਾਂਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਅਲੱਗ ਕਰ ਸਕੇ। ਦੇਖਿਆ? ਸਮਝੇ?

188 ਉਹ ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੀ ਤਰੀਕੇ ਦਾ ਕੋਈ ਰੂਪ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਇਹ ਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਫੇਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਫੇਲ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ।

189 ਅਤੇ ਕਾਇਨ ਅੱਜ ਦੇ ਸੰਸਾਰਕ ਬੁੱਧੀ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਛਾਇਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਬਾਹਰੋਂ ਧਰਮੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਬਾਹਰੋਂ ਬਾਹਰ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਹ ਉਹ ਗਿਰਜੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਭਵਨ ਜਾਂ ਇਮਾਰਤ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਰੇਗਾ।

ਉਹ " ਯਹੋਵਾਹ ਇੰਝ ਫਰਮਾਉਂਦਾ ਹੈ "ਬੋਲਣ ਵਿੱਚ ਬਿੜਕਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਹਕਲਾਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ " ਹੋ ਰਾਜਾ ਆਹਾਬਾ।" ਉਹ ਸਿੱਧਾ ਚੱਲ ਕੇ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, " ਜਦ ਤੱਕ ਮੈਂ ਨਾ ਕਰਾਂ ਅਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਤ੍ਰੋਲ ਦੀ ਇੱਕ ਬੂਦ ਤੱਕ ਨਾ ਢਿੱਗੇਗੀ । " ਹਾਲੇਲੁਯਾਹ ! ਸਮਝੇ ? ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸਦੀ ਸਾਦਗੀ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ।

216 ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖੋ ਕਿ ਇਹ ਗੱਲ ਏਨੀ ਸਾਦਾ ਸੀ, ਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਰ ਇੱਕ ਉਸਦੀ ਜਾਨ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਾਰੇ ਸੇਵਕਾਂ ਦੀ ਸਭ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸਭ ਉਸਦੀ ਜਾਨ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਬਣ ਗਏ ਸਨ, ਇਹ ਗੱਲ ਸੱਚ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਉਸ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਸ ਸਾਦਗੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸੀ ਜਦੱਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀਆਂ ਸੰਗਤੀਆਂ ਆਦਿ ਜਾਂ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਕਰਨ ਨੂੰ ਸੀ, ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸਹਿਯੋਗ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਸਨ। ਸਭ ਲੋਕ ਸੋਚਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਪਾਗਲ ਹੈ। ਖੁਦਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਛੁਪ ਰਿਹਾ ਸੀ।

217 ਪ੍ਰੰਤੂ ਜਦ ਉਸ ਬੀਜ ਦੇ ਪੱਕਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆਇਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਸੀ ਤਾਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਅੱਗ ਭੇਜ ਕੇ ਤੇ ਬਲੀ ਆਦਿ ਨੂੰ ਭਸਤ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪਨੂੰ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਦਗੀ ਵਿੱਚ ਛਿਪਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਮਝੇ? ਯਕੀਨਨਾ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨਾ ਚੰਗਾ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਇਸਨੂੰ ਇਸੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜੀ ਹਾਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਵਾਇਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

218 ਅੱਜ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਮੁਸੀਬਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਲੋਕ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਜਦੱਕ ਸਾਡਾ ਮਨ ਸੈਮਨਰੀ-, ਅਤੇ ਨਾਮਧਾਰੀ ਜਥੋਬੰਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਸੇ ਲਈ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡਾ ਉਪਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਸੇਵਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਜੇ ਦੁਸਰੇ ਲੋਕ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਤਦ ਪਹਿਲਾ ਕੰਮ ਜਿਹੜਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਝੂੰਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਕਰ ਲਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਹਟਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕਲਾ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਮਝੇ? ਵੇਖਿਆ?

219 ਤਦ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਿਸੇ ਦੂਜੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਭਾਲਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਉਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਰ ਸਕੇ। ਸਮਝੇ? ਉਹ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਲੱਭਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਨਾ ਹਟੇਗਾ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਸ ਵਚਨ ਤੋਂ ਟਿਕਿਆ ਰਹੇਗਾ। ਇਹ ਹੀ ਉਹ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਉਹ-ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਇਸਨੂੰ ਇਸੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।

220 ਪ੍ਰੰਤੂ ਜਦੋਂ ਮਨੁੱਖ ਬਹੁਤ ਜਿਆਦਾ ਪੜ੍ਹ ਲਿਖ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਗਿਆਨਵਾਨ ਹੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਿਨ ਦੇ ਲਈ ਸੀ।" ਜੇ ਉਹ ਅਜਿਹਾ

ਨੰਬਰ ਦੀ ਓਰਤ ਸੀ। ਅਤੇ ਪਾਦਰੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸੰਸਾਰਕ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਸੰਸਾਰਕ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਤਦ ਉਥੇ ਇੱਕ ਬੁੜਾ ਏਲੀਜਾਰ ਨਿੱਕਲ ਕੇ ਬਾਹਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਈਜ਼ਬਲ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਫਿਟਕਾਰਦਾ ਹੈ।

210 ਸੋਚੋ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂ " ਅਸੀਂ ਤੇਰੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੁਣਨੀ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਪਾਦਰੀ ਹੈਂਗੇ ਹਨ।"

211 ਸੱਚ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਏਲੀਜਾਰ ਦੀ ਸੁਣਨ ਦੀ ਕੋਈ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪਾਦਰੀ ਸੀ। ਉਹ ਈਜ਼ਬਲ ਦਾ ਪਾਦਰੀ ਸੀ। ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਸੁਣਨਾ ਨਹੀਂ ਚਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਹੋਰ ਪਾਦਰੀ ਹੋਵੇ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਏਲੀਜਾਰ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਉਸਦਾ ਪਾਦਰੀ ਸੀ। ਸਮਝੇ? ਉਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜਿਆ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਪਾਦਰੀ ਸੀ। ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰਿਣਾ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਉਸ ਦਾ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਸਟਰ ਸੀ। ਧਿਆਨ ਦਿਓ।

212 ਅਤੇ ਏਲੀਜਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੀਨ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਹੀ ਹੋਈ ਗੱਲ 'ਤੇ ਟਿਕਿਆ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਖੁਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਏਲੀਜਾਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਹੋਰ ਭੇਜਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ। ਸਮਝੇ? ਅਮੀਨਾ। ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਕੀਤਾ। ਅਮੀਨਾ। ਯਕੀਨਨ ਹੀ ਖੁਦਾ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕੀਤਾ। ਸੱਚ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਵਾਇਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਆਤਮਾ ਫਿਰ ਦੁਬਾਰਾ ਆਏਗਾ। ਅਤੇ ਏਲੀਜਾਰ ਦਾ ਆਤਮਾ ਅਲੀਜ਼ਾ 'ਤੇ ਆਇਆ ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਏਲੀਜਾਰ ਦਾ ਆਤਮਾ ਯੂਹੰਨਾ ਬਹਤਿਸਮਾ ਦੇਣੇ ਵਾਲੇ 'ਤੇ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਮਲਕੀ 4 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਅੰਤ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਇਥੋਂ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਸਮਝੇ?

213 ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਉਹ ਆਤਮਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪਿਆਰਾ ਲੱਗਾ ਜੋ ਉਸ ਸਿੱਧੇ ਸਾਦੇ ਅਨਪੜ੍ਹ ਜੰਗਲੀ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਉਤੇ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਹ ਆਤਮਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਇੰਨਾ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ, " ਏਲੀਜਾਰ ਇਹ ਕਰ" ਅਰ ਏਲੀਜਾਰ ਉਹ ਹੀ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਾਦਰੀ ਵਿੱਚ ਛੁਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

214 ਉਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਹੀ ਕਿਹਾ ਸੀ, " ਉਸ ਬੁੜੇ ਪਾਗਲ ਨਾਲ ਸਾਡਾ ਕੁਝ ਵੀ ਲੈਣਾ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।" ਅਤੇ ਇਹੋ ਜਿਹੀਆਂ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਸਨ।

215 ਪ੍ਰੰਤੂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਜਦ ਉਹ ਬੁੜਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਸਿਰ ਗੰਜਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਉਸਦੀ ਦਾੜੀ ਦੇ ਚਿਟੋ ਵਾਲ ਲਟਕ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਦੇ ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਥੋੜੇ ਜਿਹੇ ਵਾਲ ਉਸਦੇ ਮੌਦਿਆਂ 'ਤੇ ਲਟਕ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਸਦੇ ਹੱਥਾਂ 'ਤੇ ਝੁਰੜੀਆਂ ਪੈ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਮਾਸ ਢਿੱਲਾ ਹੋ ਕੇ ਲਟਕ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਮਰਿਯਾ ਦੀ ਸੜਕ ਉੱਤੇ ਚਲ ਕੇ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਮੁੜੀ ਹੋਈ ਲਾਠੀ ਫੜੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅਸਮਾਨ ਵੱਲ ਨੂੰ ਲੱਗੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਉਸਦਾ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਰੂਪ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਉਸ ਵੱਲ ਨਿਗਾਹ ਕਰੇ ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲਈ " ਯਹੋਵਾਹ ਇੰਝ ਫਰਮਾਉਂਦਾ ਹੈ" ਵਾਲਾ ਵਚਨ ਸੀ।

ਪਰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹੋ।

190 ਇਹ ਨਾਮਪਾਰੀ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਤਾਂ ਮਕਾਨ (LODGES) ਜਾਂ ਸਰਾਵਾਂ ਹਨ। ਸਮਝੇ? ਤੁਸੀਂ ਮੈਂਬੈਡਿਸਟ ਸਰ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ, ਬੈਪਟਿਸਟ ਸਰ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰੈਸ਼ਾਈਟਰੀਅਨ ਸਰ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ, ਪੈਂਤੀਕਾਸਟਲ ਸਰ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੁੰਦੇ ਹੋ।

ਪ੍ਰੰਤੂ ਕਲੀਸਿਯਾ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। | ਹਾਂ, ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਜੀ। ਸਮਝੇ?

191 ਇਹ ਸਭ (LODGES) ਸਰਾਵਾਂ ਹਨ। ਇਹ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਸਰਾਵਾਂ ਹਨ। ਮੈਂਬੈਡਿਸਟ "ਕਲੀਸਿਯਾ" ਜਾਂ ਪੈਂਤੀਕਾਸਟਲ "ਕਲੀਸਿਯਾ" ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਹੀਂ, ਇਹ ਸਭ ਗਲਤ ਹਨ। ਸਮਝੇ? ਇਹ ਸਹੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਹ ਸਰਾਵਾਂ ਹੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਲੋਕ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

192 ਪ੍ਰੰਤੂ ਜੀਉਂਦੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਇਹ ਹੀ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਭੇਤ ਭਰੀ ਦੇਰ ਦਾ ਬਣਨਾ ਹੈ।

193 ਪ੍ਰੰਤੂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਇਹ ਹੀ ਭਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਭੇਤ ਨੂੰ ਹਾਬਲ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇ ਅਤੇ ਹਾਬਲ ਨੇ ਸਧਾਰਨ ਵਿਸਵਾਸ਼ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਲਹੂ ਬਹਾਇਆ। ਅਹੋ, ਕਾਸ਼ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂਕਿ ਮੈਂ ਬੜੀ ਦੇਰ ਇਸੇ ਹੀ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਟਿਕਿਆ ਰਹਿੰਦਾ। ਸਮਝੇ?

194 ਅਤੇ ਕਾਇਨ ਮਹਾਨ ਬੱਧੀ ਵਾਲਾ ਮਨੁੱਖ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ, "ਹੁਣ ਭਾਈ ਬਾਨਹਾਮ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ? " ਉਹ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਸੰਤਾਨ ਜਾਂ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਨੂੰ ਦੇਖੋ, ਉਹ ਉਸੇ ਦੇ ਹੀ ਕੰਮਾਂ 'ਤੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਵਿਗਿਆਨਿਕ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਬੁੱਧੀ ਵਾਲੇ ਸਨ, ਹਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਸੀ।

195 ਪ੍ਰੰਤੂ ਤੁਸੀਂ ਸੇਖ ਦੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕਰਕੇ ਦੇਖੋ, ਉਹ ਨਮਰ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਅਤੇ ਮੁਜਾਹਰੇ ਆਦਿ ਸਨ ਅਤੇ ਨਾਸ਼ ਹੋਣ ਤੱਕ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਹੀ ਸਨ।

196 ਪ੍ਰੰਤੂ ਕਾਇਨ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਅਤੇ ਚੁਸਤ ਸੀ। ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਵੀ ਦਾਵਾ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਤਾਂਥੇ ਨੂੰ ਦਾਲ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਧਾਤੂਆਂ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਉਹ ਇਮਾਰਤਾਂ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਸਨ। ਅਰ ਉਹ ਤੇਜ਼ ਅਤੇ ਚਲਾਕ ਲੋਕ ਸਨ।

197 ਜਦ - ਜਦਕਿ ਇਹ ਦੂਸਰੇ ਲੋਕ ਤੰਬੂਆਂ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਭੇਤਾਂ ਚਰਾਉਂਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਾਇਦਿਆਂ 'ਤੇ ਟਿਕੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਸਮਝੇ? ਦੇਖਿਆ? ਦੇਖੋ ਇਹ ਕੀ ਸੀ? ਹੁਣ, ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੀ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਨੂੰ ਹੋਠਾਂ ਤੱਕ ਦੇਖੋ, ਅਤੇ ਦੇਖੋ, ਕੀ ਇਹ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਮਝੇ? ਉਹ ਖੁਦਾ ਦੇ ਵਾਅਦਿਆਂ 'ਤੇ ਟਿਕੇ ਹੋਏ ਸਨ।

198 ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਨੂਹ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੀ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੋਲ੍ਸ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੌਂਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਮਝ ਲੱਗੀ? ਬਿਲਕੁਲ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਜੋ ਵੈਜ਼ਲੀ,

ਮਾਰਟਨ ਲੁਥਰ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਠੀਕ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਯੂਹੰਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕੱਚਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਕਿ ਜੋ ਅੱਜ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਉਹ ਹੋ ਸਕੋ, ਵੇਖੋ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਾਦਗੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਦੀਨ ਬਣੋ ਰਹੋ।

199 ਹੁਣ, ਧਿਆਨ ਦਿਓ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਇਹ ਚੰਗਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਹਿਚਾਨ ਕਰਾਏ। ਹੁਣ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਪ ਹੀ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਸਮਝੇ? ਹੁਣ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਲਗਾਈ ਰੱਖਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਹਨਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਲੱਖਾਂ ਮੀਲ ਢੂਰ ਹੈ। ਇਹ ਸਹੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਜਦ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੁਹਾਡੇ ਆਸ ਪਾਸ ਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਕਹੋ, ਇਹ ਹੈ ਜਦ ਇਹ ਠੀਕ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਰੋ ਕਿ "ਇਹ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਹੈ, ਇਹ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਹੈ, ਇਹ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਹੈ," ਤਦ ਤਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ।

200 ਹੁਣ, ਜਦ ਬਲੀਦਾਨ ਵੇਦੀ ਉੱਤੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਖੁਦਾ ਨੇ ਕਾਇਨ ਦਾ ਬਲੀਦਾਨ ਕਬੂਲਣ ਤੋਂ ਨਾਂਹ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪਹਿਚਾਨ ਦਾ ਗਿਆਨ ਮਾਨਸਿਕ ਚਤੁਰਾਈ ਅੰਦਰ ਸੀ। ਪਰ ਜਦ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਹਾਬਲ ਦਾ ਬਲੀਦਾਨ ਵੇਖਿਆ ਜੋ ਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ ਦੀ ਇਸ ਸਧਾਰਨਤਾ ਅੰਦਰ ਸੀ ਭਈ ਮੇਰੇ ਮਾਂ ਪਿਛ ਨੇ ਜੋ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਕੋਈ ਸੇਬ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਖੇਤ ਦਾ ਫਲ ਖਾਣ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਬਲਕਿ ਉਹ ਤਾਂ ਲਹੂ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ; ਉਸਨੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਕੀਤੀ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਕੀਤੀ। ਉਸਦੀ ਤੇਤ ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਦਮ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ। ਸਮਝੇ?

201 ਇਥੋਂ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਬਿਮਾਰਾਂ ਵਾਸਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਾਸਤੇ ਪ੍ਰਾਥਮਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, "ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਰਹੋ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਚਨ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਰੱਖਿਣ ਤਾਂ ਜੋ ਚਾਰੇ ਮੰਗੇ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਹੈ ਜਾਵੇਗਾ।"

202 ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਤੇਜੀ ਨਾਲ ਥੱਲੇ ਨੂੰ ਆ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਵੀਂਹ ਮਿਟ ਹੋਰ ਹਨ।

203 ਧਿਆਨ ਦਿਓ, ਏਲੀਯਾਰ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਦਾ ਜਿਹੇ ਮਨੁੱਖ ਵਿੱਚ ਛੁਪਾਉਣ ਲਈ ਚੁਣਿਆ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਸੌਚੋ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਚੁਣਿਆ। ਇਹ ਉਸਦੀ ਚੋਣ ਸੀ। ਯਾਦ ਰਹੋ, ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਰੱਬੀ, ਅਤੇ ਪੁਰੋਹਿਤ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਮਹਾਨ ਆਦਮੀ ਸਨ। ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਰਾਜਾ ਅਹਾਬ ਖੁਦ ਇੱਕ ਯਹੁਦੀ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਮਹਾਨ ਮਨੁੱਖ ਸਨ। ਪ੍ਰਤੂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਿੱਧੇ ਸਾਦੇ ਆਦਮੀ ਵਿੱਚ ਛਿਪਾਇਆ; ਕਿਸੇ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ; ਨਾਂ ਹੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਬੰਦੇ ਵਿੱਚ, ਨਾਂ ਹੀ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸੈਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਨਿਪੁੰਨ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ, ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਵੱਡੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛਿਪਾਇਆ। ਅਸੀਂ ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮਾਂ ਬਾਪ ਕੋਣ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਉਸਦੀ ਵੰਸ਼ਵਾਲੀ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ। ਸਿਰਫ ਏਨਾ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਜਿਹਾ ਬੁੱਢਾ ਕਿਸਾਨ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਪਾਲਣਾ

ਪੇਸਣਾ ਨਥੀ ਬਣਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਜੀਉਣ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਬੱਸ ਇੰਨਾ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ; ਉਹ ਕਿਤਿਹੜਾ ਅਚਾਨਕ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਾਰਿਆਂ ਸਮੂਹਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ।

204 ਅਤੇ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਸਨ? " ਇਹ ਕਿਹੜੇ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚੋਂ ਆਇਆ ਹੈ ?" ਦੇਖਿਆ? ਇਹ ਕਿਹੜੀ ਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਹੈ? ਕੀ ਇਹ ਫਰੀਸ਼ੀਆ, ਸਦੂਕੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਦਾ ਹੈ, " ਜਾਂ ਇਸਤੋਂ ਵਧ੍ਯ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਕੀ ਸੀ? ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਨਾਲ ਵੀ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਸੀ; ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਸਨੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ। ਸਮਝੇ? ਖੁਦਾ ਨੇ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਸੀ।

205 ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਹ ਇੱਕ ਸਿੱਧਾ ਸਾਦਾ ਜਿਹਾ ਮਨੁੱਖ ਸੀ ਜੋ ਪਿੜ੍ਹਾ ਲਿਖਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਸਕੂਲ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਬੱਸ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਜਿਹਾ ਮਨੁੱਖ ਸੀ, ਪਰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਇਹ ਹੀ ਭਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਸਿੱਧੇ ਸਾਦੇ ਮਨੁੱਖ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛਿਪਾਵੇ। ਉੱਥੋਂ ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇਸ ਸਾਦਾ ਜਿਹੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪਨੂੰ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਅੰਦਰ ਛਾਪ ਜਾਂ ਲੁਕਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ? [ਸੰਗਤ ਆਖਦੀ ਹੈ, "ਆਮੀਨ।" - ਸੰਪਾਦਕ]

206 ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਵਿੱਚ ਛਿਪਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਦੁਨੀਆਂ ਲਈ " ਅਨਪੜ੍ਹ ਅਤੇ ਮੂਰਖ " ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਏ ਸਨ ਅਰ ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸ ਉੱਤੇ " ਜਾਦੂਗਰ " ਏਲੀਯਾਰ ਦਾ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ। ਦੇਖੋ ਕਿ ਸਾਰੇ ਨਥੀਆਂ ਤੋਂ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

207 ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਿਸੂ 'ਤੇ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ, ਤੁਸੀਂ ਵੇਖੋ ਕਿ, ਉਸਨੂੰ " ਬਾਲਜਬੂਲ ਅਤੇ ਪਾਗਲ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ।" ਕਿਹਾ ਗਿਆ, " ਕੀ ਤੂੰ ਪਾਗਲ ਹੈ। ਜੀ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ, ਤੇਰੇ ਵਿੱਚ ਸੈਤਾਨ ਹੈ। ਤੇਰੀ ਬੁੱਧੀ ਭਿੱਸਟ ਹੋ ਗਈ ਹੈ।" ਵੇਖਿਆ?

208 ਇਥੋਂ ਹੀ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, " ਜਦ ਇਹ ਅੰਤ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਕੁਦਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।" ਉਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਹਨਾਂ ਅੰਤ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮਾਫ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਅਨੇਤ ਜੁਦਾਈ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ, ਕਦੇ ਵੀ ਮਾਫ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਨਾ ਇਸ ਜਹਾਨ ਵਿੱਚ, ਨਾ ਉਸ ਜਹਾਨ ਵਿੱਚ ਜੋ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ।"

209 ਪ੍ਰੰਤੂ ਏਲੀਯਾਰ ਨੂੰ ਪਾਗਲ ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਉਹ ਕਿਨੀ ਉਚਾਈ ਉੱਤੇ ਸਨ ਔਰਤਾਂ ਅੱਜ ਦੇ ਅਧੁਨਿਕ ਯੁੱਗ ਵਾਂਗ ਵਾਲ ਕੱਠਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਨ, ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਈੰਜ਼ੇਲ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੰਗ ਪੋਤਣ ਵਾਲੀਆਂ, ਜੋ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਹਿਲੀ